

La acuzația gravă că ar fi fost, la Canal, unealta securității, dl Radu Câmpeanu răspunde

● În aceeași pagină, declarații ale unor persoane marcante din PNLAT și
din PNLCD referitoare la acest caz

pag. 3

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

Electro Center

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată
de

Director
general
**GEORGE
ARION**

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 5 • 3 — 9 II
1993

CINE ESTE OMUL CARE, DIN UMBRĂ, CONDUCE LUMEA

Amănunte în pag. 10

DE CE SE TEM ROMÂNII

Vom avea sau nu
război pe Dunăre,
deocamdată avem
războiul prețurilor
și grija zilei
de mâine

La întrebarea: „În perioada următoare, de ce vă temeți cel mai mult?“, tabelul de
mai jos ilustrează răspunsurile

Fenomenul generator de teamă	Gradul în care fenomenul respectiv îngrijorează populația			
	deloc	puțin	mult	nonrăspuns
Șomaj	44,9%	18,5%	34,0%	2,6%
Conflicte sociale	32,9%	39,4%	26,9%	0,8%
Lipsa de securitate personală	29,2%	35,8%	34,2%	0,8%
Creșterea prețurilor	3,6%	9,6%	86,2%	0,6%
Creșterea impozitelor și a taxelor	7,2%	17,2%	74,6%	1,0%

Sursa: Institutul de Cercetare a Galității Vieții

Notă: Sondajul a fost efectuat pe un eșantion reprezentativ, cuprinzând 1700 persoane

Unde vom ajunge?

DOUĂ BESTII DEZLÂNȚUITE
VIOLEAZĂ ȘI UCID
CU FEROCITATE

pag. 4

SE VA DESPĂRȚI SIBERIA DE RUSIA?

pag. 6

Dosar Flacăra

Autoarea mamutului
CASA REPUBLICII

susține că edificiul este
comparabil cu Palatul Élysée

pag. 8

HOROSCOPUL pe luna februarie

pag. 23

O surpriză:
dl Petre Roman
se arată
un prieten
al Flăcării

Interviu exclusiv Flacăra
urarea de a fi în continuare
interesat de viața pe care o
duce Petre Roman

23.01.93

POLITICĂ

Cronica

de trei minute

● **CE BEA BUCUREȘTEANUL?** Apa din riu Argeș. Folosii ca sursă pentru apa de băut a Capitalei, Argeșul colectează înainte de a ajunge la sorbul bucureștenilor, **APELE REZIDUALE SI MENAJERE** din Pitești, Cimpulung Muscel, Curtea de Argeș, Topoloveni și Colibashi. ● **RELEVANȚA ROMÂNIA A MINTE** din nou la emisiunea „Actualități”, simbă 30 ianuarie 1993. Fămărie cu muniile de zahăr de la Urziceni dăcăză din 21 decembrie 1992. Intre timp, din cele 15 mii de tone de zahăr existente atunci, 10 mii de tone au fost date pe piață. Știm și de ce mîntă televiziunii: ca să arate că guvernul Stoilician, sora deosebire de cel actual, al domnului Văcăroiu, a făcut presii. ● **Banca Română de Dezvoltare, Banca Agricolă și Banca „Ion Tiriac”** au devenit membre ale VISA International. Prin urmare, vor putea emite și onora cărți de credit VISA. Dar nu din acest an, ci din 1994. ● **Se redeschide** multidiscutatul dosar al infierilor, intervenția fiind a domnului ministru Ninosu. ● **Deși n-au voie** prin Constituție, fiind înalți demnitari de stat domnii Florin Georgescu, ministru de stat și ministru al finanțelor, și Vasile Baltaș secretar de stat la industrii, sint directori la MEGAPOWER, societate româno-americană cu sediul la San Francisco. ● **Staționarea** navelor cu zahăr în portul Constanța — este vorba de 5 nave românești încercate în China — a costat pînă acum 1 milion de dolari. ● **DL prim-ministru Văcăroiu** se va muta în apartamentul în care a locuit Zvezdomir Marinov, pretinsul specialist în medicină tibetană, susținător al domnului Ion Iliescu în seara zilei de 12 ianuarie 1990 cînd Emanatui a fost urcat pe tanc. Acum, Z. Marinov se află internat în spitalul penitenciar Jilava. ● **Conducerea Sindicalului Liber** din RTVR și ale FSN s-au întîlnit la sfîrșitul săptămîinii trecute, pentru a pune la cale o serie de chestiuni privind Televiziunea. ● **Alianța Civică** va fi de aici înainte o organizație pragmatică, a declarat, la o întîlnire din județul Alba, unul dintre liderii săi bucureșteni. ● **Campația electorală** la televiziune și radio a costat aproape 147 milioane lei, bani plătiți de la bugetul statului. ● **6 milioane** de români, din cei 11 milioane considerați buni de muncă, trăiesc din fondurile publice. ● **În anul 1992** ne-au vizitat țara 28 000 de americani, desi în SUA se află cea mai mare diasporă românească. ● **Surse bine informate** afirmă că dl Victor Surdu a fost convins să plece din conducerea PDAR. S-a dus whiskey-ul ziaristilor, servit la conferințele de presă ale acestui partid. ● **În 1992**, salariul mediu brut în minerit a fost de circa 39 000 lei, semn că mîinarii de la București si-au făcut suma în ceea ce privește mineriadele.

EUGEN MIHĂESCU ■

NORI NEGRI

Butoiul cu ...Balcani pe care stă Europa (și poate chiar lumea) riscă să explodeze; cîteva barie și-un falnic împingător pot transporta omenirea în mileniul zero. După decenii de echilibru (al terorii, de acord — dar echilibru, care asigură pacea pe planete), ne-am trezit, brusc, într-o situație năucitoare: nu e nevoie decît de o scînteie pentru declanșarea unui război cu... Jugoslavia, atît cît a mai rămas din ea, mică — dar turbată; nu cu ungurii, nu cu rușii, „partenerii” noștri tradiționali și de nădejde la simfonia obuzelor, nici măcar cu bulgarii, cu care s-a mai întîmplat să fluierăm a pagubă cite-un marș funebru, ci cu sirbii, prietenii noștri de-o viață. Cineva, undeva („acolo sus”, desigur), nu ne iubește. De ce? Pentru că forța aceea misterioasă care guvernează lumea și face istoria nu este norma morală și nu este idealismul unor vizionari generosi — este interesul, urmărit fără prea multe fașoane, este calculul rece al celor ce țin într-o mină bilanțuri contabile, iar în cealaltă destine naționale, morți și blindate.

Consiliul de Securitate ne trage pe noi de urechi: Opiți piratii! (și noi ne indignăm, oarecum pe bună dreptate: De ce noi și nu voi?!, că sunteți mai puternici și mai frumoși și aveți și „atribuții de serviciu” mamă-mamă în sensul ăsta! Dar de ce-au trecut „piratii” granița și au intrat pe teritoriul românesc la gurile albastre ale Dunării albastre?! — e și asta o problemă demnă de luat în seamă, domnule Văcăroiu). Și tot Consiliul de Securitate privește cu mare preocupare spre Ucraina, dar nu vede nimic, pentru că narorama îi este blocată de barile pe care le tot aduce barza în porturile cu pricina. Cam asta e, oameni buni: Români, opriți piratii! Cum și de ce? — vă privește!

Si totuși lumea cea nouă trebuie să se nască. Măcar printr-o spărtură de nori, numită Europa de mine. Nu o casă comună europeană, că nu suntem la ICRA-ul din Moscova, ci o uniune de tip confederal. Aici trebuie să fie locul tuturor — și al sirbilor și al croaților și al nostru și al ungurilor și al cehilor și al slovacilor și al ucrainenilor ș.a.m.d. Și putem să fim liniștiți: ne va strînge Păunescu pe toți la „pieptu-i de aramă”, să ne scape din ghearele Consiliului de Securitate, în care am încăput pe bază de vot democratic corect desfășurat...

EUGEN CHIROVICI ■

BOX POLITIC

Prezență insolită vineri, 29 ianuarie, la conferința de presă organizată de Liga boxului profesionist. Intrat intempestiv, dl senator **Corneliu Vadim Tudor** a crezut că poate interrompe discuțiile la obiect, pentru a-și face propagandă propriului său partid. Surprins că nu a găsit audiența necesară, ba mai mult, „somat” să înceteze, C.V.T. și-a admonestat astfel un confrate într-ale gazetăriei: „cine este domnul acela prost crescut care-mi dă peste mină și nu mă lasă să vorbesc?” Moment jenant, care nu s-a încheiat, totuși, cu un schimb de replici în ring. Cîț despre buna creștere... (P.L.D.).

EVENIMENTE MARI ...

Soluția ieșirii din criză Garantată!

În 1992, Garda financiară a verificat 83.681 agenți economici, din care 67,5% au fost găsiți în neregulă. Amenzile aplicate se ridică la 2.994.000.000 lei. Deci, fiecare agent al Gărzii a adus statului, din amenzi, 52.900 lei. Dacă mai mult de 67% din agenții economici calcă legile, iar amenzile nu acoperă nici măcar un salariu lunar de agent al Gărzii, rezultă: ori că trebuie mărite amenzile, ori că trebuie amendată Garda Financiară. Mai rezultă că: obținându-se, cu blîndețe, aproape 3 miliarde lei, cu un minimum de rigoare beneficiul ar spori la cîteva zeci de miliarde. În care caz, statul ar trebui să creeze nu valori, ci Gărzi Financiare. Ca să nu mai spunem că ciubucul luat de oamenii Gărzii întrece — nu se îndolește nimeni de asta — media păduchioasă de

52.900 lei amenzi pe cap de dughenist. Fiindcă e deasupra oricărui dubiu că crapii cei grași n-au plătit nici un leu amendă. Fără un plan de amenzi constructiv și fără stahanoviști ai amenzilor, niet saluția!

Succesele agriculturii de tranziție

Agricultura de tranziție produce grîu și porumb de tranziție, ouă de tranziție, vaci de tranziție, lapte de tranziție, lînă de tranziție, pine de tranziție. În perioada de tranziție, agricultura românească produce macaroane turcești, biscuiți libanezi, pulpe de pasăre americane, zahăr chinezesc. Prin măsuri energice la nivel înalt vom avea, noi, o țară cu tradiție agricolă, șansa de a consuma morcova din Tangaika, mărul din Tasmania, cartofi din Kamciatka. În perioadele de tranziție, cel mai

mult contează apariția factorilor de stabilitate. Am citit un articol în care se demonstrează că deși Bărăganul e nearat și nesemănat, iar sistemele de irigație sint bune de dat la fier vechi — tranziția merge bine. Ce n-am citit e că o să mîncăm factori de stabilitate.

Dolarul românesc

Acest dolar reprezintă cea mai interesantă contribuție la teoria și practica financiară internațională. La Casele de schimb, cel puțin, datorită apariției a numeroși factori de stabilitate de unde nu te aștepti, patronii acordă premii de pînă la 60% din cursul interbancar și îi sancționează pe cei care cumpără dolari cu amenzi de pînă la 70%. În disperare de cauză, unele case de schimb dau premii cu coroană. Acum înțelegem și sensul cuvîntului stabilitate, atît de drag oameni-

Primim la redacție:

BRAVO, LUCICA HOSSU!

În ultimul episod al serialului „Memorialul durerii”, doamna **Lucia Hossu Longin** a pregătit spectatorilor o surpriză amară, dar foarte bine venită. Printr-o excelentă tehnică de montaj, destăinuirile țăranilor vrînceni, ale celor care au supraviețuit masacrelui dezlănțuit de bandele bolșevice, au fost intercalate secvențe din documentarele dedicate slăvirii fostului satrap comunist, de numele căruia se leagă, între altele, și acțiunile concertate pentru colectivizarea forțată a agriculturii. De gustul și oroarea au fost potențate și de vocea comentatorului, de vorba lată, pomădată de metafore, a unui celebru demagog al timpului, **Eugen Mandric**, omul care, ani la rînd, ne-a zgîriat timpanele și mintea, apoteozînd prostia și demersurile criminale ale cî-

lui ce s-a autointitulat „Geniul Carpaților”.

Nici că se putea o palmă mai usturătoare peste obrazul sinistrului personaj, care, iată, după revoluție, a izbutit să strecoare pe micul ecran un documentar cu pelicule de arhivă, în care nu s-a sfiit să laude ceea ce a hulit altă dată și să improaște cu venin acolo unde a lîns cu limbă mieroasă.

O, Doamne, așa cel puțin ne vom mai săra sufletul! Arătînd cu degetul oportunismul nerușinat. Amintindu-le foștilor profitocrați că dacă neamul nostru nu cunoaște legea talionului și nu s-a grăbit să umple închisorile cu slugoii comunismului — sigur e că el, românul, nu-i va uita și nici ierta vreodată.

Prof. ATANASIE CHIFOR
fost deținut politic

După ce a fost zgîriat nervos

cu o ilustră unghie și cu un pix anonim

Paul Pârvu va semna în FLACĂRA

Pentru recentul zbor București — Paris și retur al aro-navei românești „Transilvania” — un AIRBUS nou-nouț — au fost alcătuite două liste de ziaști invitați. TAROM-ul a propus zece, iar Ministerul Transporturilor alți zece. Conducătorul grupului de jurnaliști a fost dl. Alexandru Mironov.

Un singur nume a fost tăiat (de pe lista M.T.): **Paul Pârvu**, de la „Telegraf” din Constanța. Tăietura venea de la o mină nervoasă: a rupt hirtia.

Paul Pârvu, care își păstrează atribuțiile de la „Telegraf” (șef de secție), va fi corespondentul revistei „Flacăra” pentru județele Constanța, Tulcea și Ialomița.

DORIN GHERGHINESCU ■

lor de tranziție: să se revizuiască, primesc, dar să nu se modifice nimic, decît pe ici, pe colo, prin părțile esențiale. Sau, cum ar fi zis marele Lomonosov, inventatorul curentului electric, al energiei atomice, al motorului cu aburi și al ovastului: nimic nu se cîștigă, nimic nu se transformă, totul se pierde!

Horă de consens

Factori de stabilitate mai sint la noi sfeștaniile cu so-boare de popi, emisiunea „Actualități” și horele interpartinice. De 24 ianuarie, FDSN-ul a încins în Dealul Mitropoliei o horă de consens, la care ar fi jucat cu drag și preasumar-împușcatul (sirba are embar-gou iar cazaciocul nu mai e în top). Întrucît era să iasă cu bă-taie, avem speranțe că următoarea horă va fi decisă în Piața Universității, în zilele de 13—15 iunie. Un vechi proverb spune că atunci cînd o cauți cu lumina, ai foarte multe șanse s-o găsești.

Interșanjabilitatea stabiliza a știrilor

Presa oferă numai vești de

PUNCTE DE VEDERE

● Numărătoarea inversă a unificării libérale continuă

DINU PATRICIU

Vicepreședinte PNL-AT

— Ce părere aveți despre recente dezvăluiri asupra trecutului dlui Radu Câmpeanu?

— Pentru mine, dl Radu Câmpeanu nu există... Nu-l consider de fel o personalitate politică. Este o voce frumoasă și atît. Are un caracter urît, înclinat spre com-promisuri, mai ales politice. Dacă a colaborat cu fosta Securitate, nu știu, aceasta ar dovedi, încă o dată, nivelul său moral...

— În acest caz, cum vedeți realizarea unirii cu PNL în cadrul unui singur mare partid liberal?

— Unificarea mișcării libérale nu se realizează în nici un caz cu omul Câmpeanu. Orgoliul său ar fi un impediment în calea acțiunii noastre. El ar putea rămîne un simplu membru al viitorului partid liberal. Afirmațiile sale, cum că ar mai avea vreo sută de mii de susținători sînt false. Cînd dl Câmpeanu va strînge acest număr de adepți, eu plec în Australia! În vederea unificării, așteptăm clarificarea poziției Grupului pentru Reformă Morală și Politică din PNL.

ION DOBRESCU

Deputat PNL-AT de Prahova

— Ce părere aveți despre recente dezvăluiri asupra trecutului dlui Radu Câmpeanu?

— Trădările vechi ale dlui Câmpeanu nu mă miră, nu știu cum să mă ferească de cele actuale! Ca opoziția să piardă alegerile legislative, trebuia ca liberalii să se retragă din Convenția Democratică. Consider că toate acțiunile incalificabile ale lui Câmpeanu sînt plătite „gras“.

MIHAELA UNGUREANU

Consilier municipal, membră PNL-AT

— Ce aveți de spus despre imaginea dlui Radu Câmpeanu?

— Trecutul său îmi este cunoscut numai din povestiri. Pot să vă spun cu certitudine că greșelile politice grave

săvîrșite au dus la anihilarea practic a PNL. Pînă la ieșirea PNL din Convenția Democratică, am fost sela organizației sectorului 3 a acestui

partid și mai aveam circa 100 de membri cotizanți. După lansarea „bombelor“ Câmpeanu, au mai supraviețuit vreo 20...

Prof. TRAIAN TOMESCU

Președintele Curții de Arbitraj și Conciliere PNL-AT

— Ce aveți de spus despre trecutul dlui Radu Câmpeanu?

— Sînt membru fondator al actualului PNL, singurul care a pornit la drum cu PNL-AT. Îl cunosc pe Radu Câmpeanu de 52 de ani (era cu un an în urma mea la Facultatea de Drept). N-a fost niciodată președintele tineretului liberal, el alăturîndu-se grupului Tătărașcu. Cînd a venit în țară — la propunerea lui I. V. Săndulescu („Malacu“) — trebuia să fie secretar general al partidului, dar prin manevre de culise s-a ales președinte. L-am acuzat categoric că a fost agent al Securității, în nenumărate rînduri, în presa scrisă. Nu a răspuns. El este principalul vinovat al creării actualei situații politice din România! Zice că e opozant, dar de fapt este colaborator supus Puterii, un cățeluș docil. Mișcările sale nu sînt întîmplătoare. El trebuie să achite niste polite pe care le detine dl Măgureanu. Cînd a venit în țară era un sărăntoc, acum are bani/gorile, biznisuri.

DAN OTTULESCU

Șef departament organizatoric la PNL-CD.

— Ce părere aveți despre trecutul dlui Radu Câmpeanu?

— Cunoșc comportarea lui Radu Câmpeanu în timpul detenției politice numai din auzite. Se pare că, totuși, atitudinea sa a fost mai „înduitoare“ decît a lui Corneliu Coposu, cu care s-a aflat în aceeași brigadă de lucru la Canalul Dunăre-Marea Neagră. Eu mi-am împrîstiat „crima“ de a fi fost liberal într-o altă perioadă și în alte închisori. Îl consider vinovat de a fi distrus un partid, pe care practic îl primise „cadou“. De asemenea, este de neconceput ca un lider politic să nu își asume responsabilitatea modului cum a condus propriul partid.

În altă ordine de idei, indiferent de gravele greșeli politice comise, vreau neapărat să precizez că, totuși, Radu Câmpeanu a fost președintele Tineretului Universitar Liberal-ramura Brătianu după martie 1946 și nu s-a alăturat niciodată ramurii Tătărașcu (ce a colaborat la guvernul P. Groza), contrar afirmațiilor dlui prof. Traian Tomescu.

ALEXE GEORGEVICI

Ziarist la NINE O'CLOCK

— Îl consider optimist pe dl Dinu Patriciu, dacă afirmă că la Congresul de unificare a liberalilor va reuși, prin democraticul vot, să-l înlăture pe dl Câmpeanu. Acesta s-a crampnat de scaunul său.

DORIN SALĂJAN ■
BRINDUȘA NICOLAE ■

mașină a poliției ● Fiul generalului Diamandescu va candida la președinția României ● Maiorul Radu Troi poate să ne lase fără deputați ● Cupola Parlamentului violată de formația „Nazareth“ ● Un monstru descoperă țuica de prune pe plaja Modern ● Doi paznici beți au avortat busturile regelui Carol și al reginei mamă.

Viorel Tache,
erou al revoluției

Viorel Tache, maiorul care a vinat FSN-ul ilegal înființat de Alexandru Melian (mai marele cu UTC-ul și PCR-ul la Filologie — Universitatea București, actualmente în Franța), deci Viorel Tache, devenit în decembrie 1989 consilier al viceprim-ministrului Gelu Voican Voiculescu, actualmente crescător de muște Tse-Tse în Tunisia, deci Viorel Tache, fost securist, actualmente patron al firmei Geor-

giana SRL al publicației cu același nume, adică Georgiana SRI, deci Viorel Tache, devenit la timpul potrivit conducător al Serviciului secret din MI, deci... Adevărul e că, încercînd să descure itele biografiei lui Viorel Tache și ale dizidentului Melian — care era un atît de bun activist de partid, încît dracu știe de ce s-a apucat de scris manifeste — deci Mișu Negrițoiu, fost om al securității, actualmente secretar de stat... Adevărul e că voi înțelege și, mai ales, voi crede că schimbarea în România e ireversibilă în ziua în care cineva va reuși să dovedească, într-un ziar de mare tiraj și la o oră de vîrf, că măcar unul din oamenii zilei nu a fost securist, nu a fost colaborator al securității sau nu mai e securist.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

Dreptul la replică

Domnule redactor șef,

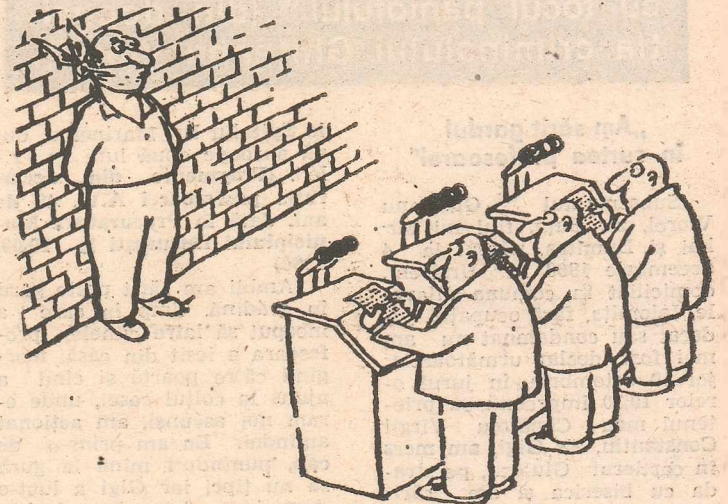
În ziarul (sic! — n. red.) Flacăra din 27.01.1993 a-ți (sic! — n. red.) publicat un articol sub semnătura ziaristilor Dorin Salăjan și George Gh. Popescu care conține grave calomnii la adresa subsemnatului.

Desfid cu cea mai mare vehemență cele inserate în acest articol, cu atît mai mult cu cît vădita ambiguitate în care sînt formulate gravele acuze la demnitatea mea rezultă evident că acesta este redactat cu intenția clară de a fi defăimat și supus oprobriului public.

Este regretabil că într-un ziar (tot sic! — n. red.) care trebuie să relateze numai fapte adevărate permiteți cu atîtă ușurință inserarea unor pure calomnii.

În cadrul dreptului la replică, vă rog să publicați prezenta.

RADU CÂMPEANU

BASARABIA —
O GOLGOTĂ PERPETUĂ?

Judecînd după cele petrecute în ultimele zile la Chișinău, între care în primul rînd demisia președintelui parlamentului, Alexandru Moșanu, și a altor trei demnitari unioniști, se poate spune că Basarabia parcurge iarăși (a cîta oară?) drumul calvarului, spre răstăgînire. Ea își duce din nou crucea spre vîrfurile muntelui, iar rușii și acoliții lor, inclusiv dintre „moldoveni“, i-au pregătit deja coroana de spini. De ce se întîmplă așa?

Foarte recent, unui înalt personaj politic de la Moscova i-a scăpat afirmația că Rusia nu poate trăi fără Moldova, ceea ce voia să zică cum că Rusia nu se poate împăca cu ideea pierderii uneia dintre cele mai profitabile colonii. Prin urmare, numai naivii au putut să creadă că fie și pentru o singură secundă tentaculele rusești au slăbit Basarabia din strînsoare. Omniprezența K.G.B.-istă la răsărit de Prut nu e doar o presupunere, ea este o certitudine, de vreme ce înșiși Elțin, Ruțkoi și Lebed nu-și ascund „pohtele“. Direcția de acțiune principală a rușilor și a slugilor lor — împiedicarea cu orice preț a reunirii Basarabiei cu România. Rușii se dau de ceasul morții să nu se realizeze această reunire, să rămînă Moldova, chipurile, indepen-

dentă, pentru că doar așa mai pot spera s-o țină în continuare în gheare, s-o anexeze din nou, pe calea C.S.I. ori pe alte căi. Odată revenită Basarabia la România, reînghițirea ei de către Rusia ar deveni practic imposibilă.

Trăgîndu-i de partea lor pe Mircea Snegur și pe deputații agrarieni de la Chișinău, muscalii sînt pe punctul de a reuși. Dacă demisiile amintite vor rămîne definitive iar parlamentul actual al Moldovei se va dizolva, Basarabia se va afla într-un pericol de moarte, gata de a fi iarăși ținută pe cruce. Se vor fi convins oare dl Iliescu și ai săi de falimentul politicii „pașilor mici“ în privința Basarabiei? Vor fi înțeles ei că pașii mici ai românilor (de pe ambele maluri ale Prutului) au dat posibilitatea inamicilor reînregistrării României (din afara Basarabiei și din interiorul ei) să facă pași gigantici și să ne-o ia înainte? Dacă da, s-o arate prin fapte. Dacă nu, continuarea din partea Bucureștiului a aceluiași politici, minate de inconștiență și orbire, ar echivala, prin prejudiciul imens adus cauzei românilor, cu complicitatea stăpînirii de azi din România la transformarea de către Kremlin a Basarabiei într-o Golgotă perpetuă și deci, cu trădarea de neam. ION D. GOIA ■

interes maxim: A fost avortat un monstru ● Formația „Nazareth“ a descoperit țuica de prune ● Florin Piersic va candida la președinția țării ● Doi paznici beți au spart busturile regelui Carol și al reginei mamă ● Maiorul Radu Troi a agresat o patulă a poliției ● O adolescentă a fost violată pe plaja Modern ● Cupola parlamentului poate să ne lase fără deputați ● Fiul generalului Diamandescu vinde mașini furate. Încercați să amestecați titlurile și veți observa că, indiferent cum ați așeza cuvintele, conținutul rămîne neschimbat, sau, cum s-ar spune, stabilizat: Doi paznici beți l-au violat pe Florin Piersic pe plaja Modern ● O adolescentă a agresat o

Două bestii dezlănțuite violează și ucid cu ferocitate

„L-am văzut pe Gigi când i-a dat o lovitură cu cotul drept în stomac, cea în cauză a căzut din lovitură peste masă, timp în care el a lăsat-o și a venit la bucătărie și am mâncat împreună ouă ochiuri și brânză și am băut țuică. După ce am mâncat ne-am întors în cameră și am început să căutăm bani și altele. Femeia din camera respectivă era leșinată pe podea. Proprietăreasa începuse să se miște când am ajuns în camera ei. Gigi a legat-o de mâini și de picioare, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele, lovind-o cu tocul pantofului.” (din depoziția criminalului Ghițeanu Viorel).

„Am sărit gardul în curtea profesoarei”

„Subsemnatul Ghițeanu Viorel, zis Buță, fiul lui Mihai și Dumitra, născut la 4 decembrie 1968 în Urziceni, domiciliat în comuna Jilavele, Ialomița, fără ocupație, judecat sau condamnat nu am mai fost, declar următoarele: joi 19 octombrie, în jurul orelor 19,30 împreună cu prietenul meu Căpățoiu Virgil Constantin, zis Gigi, am mers în cartierul Giulești, pe strada cu biserica și am sărit gardul în curtea unei profesoare cu gândul s-o batem, s-o violăm și s-o furăm din casă. Aflasem despre această profesoară că are bani și este putred de bogată”. (Din declarația inculpatului Ghițeanu Viorel, dată în fața organelor de anchetă la 19.11.1989). „În septembrie 1989, în timp ce mă aflam în locuința prietenului meu Ghițeanu Viorel și după ce am consumat băuturi alcoolice, acesta mi-a propus să mergem să spargem locuința unei persoane în care se afla bani și alte valori. Am refuzat de două ori, dar la insistențele lui, am acceptat”. (Din declarația inculpatului Căpățoiu Virgil Constantin, din data de 30.05.1991). „Cu aproximativ o săptămână înainte de eveniment i-am tăiat firul de telefon și cred că în momentul săvârșirii fetei, telefonul nu mergea”. (Ghițeanu Viorel).

„Am văzut că-i mai bătea inima”

„Locuința mea se află în apropierea școlii. La data de 20 octombrie 1989 am avut ore la școală și am venit acasă în jurul orei 17 (...). După ce am mâncat, am mers în camera din față, spre stradă și am stat în pat, citind o carte. Am adormit și m-am trezit în zgomotul făcut de sonerie (...). Îmi amintesc că am deschis ușa de la antru spre marchiză, însă nu-mi amintesc dacă am ieșit afară, pe scară, deoarece am simțit o lovitură la cap și, probabil, am căzut, moment în care mi-am pierdut cunoștința. Mi-am revenit parțial

la Spitalul Dr. Marinescu, după aproape două luni de zile”. (Fragmente din declarația profesoarei A.V., 45 de ani, dată la Procuratura Municipiului București la 13.09.1990).

„Ambii am sărit peste gard în grădină, timp în care a început să latre ciinele, profesoara a ieșit din casă, mergând către poartă și când a ajuns la colțul casei, unde eram noi ascunși, am acționat amândoi. Eu am prins-o de cap, punându-i mina la gură să nu țipe, iar Gigi a luat-o de picioare și am dus-o în bucătărie”. (Ghițeanu Viorel). „Am încercat s-o legăm, dar nu am putut și am ținut-o de gură, să nu mai țipe”. (Căpățoiu Virgil). „Gigi i-a dat doi pumni în stomac, nu a mai tipat, apoi am luat-o amândoi la bătaie, cu pumnii și cu coatele și eu o întrebam unde sînt banii. Nu a reușit să spună, că a leșinat. Am dezbrăcat-o de haine, după care am avut raport sexual cu ea. În timp ce Gigi căuta prin casă și eu aveam raport sexual cu profesoara, am auzit pe cineva strigînd la ușă”. (G.V.). „Între timp a mai venit o femeie, în vîrstă cam de 40 de ani, pe care am ieșit și am primit-o și am tras-o în cameră, lovind-o de două ori cu pumnii, Ghițeanu Viorel mi-a spus că de ce sînt scîrbă și nu i-o dau lui.” (C.V.C.).

„Sora mea mai mică, Tăchescu Vasilica, în vîrstă de 38 de ani, era încadrată în București, la T.A.G. Carpați, Oficiul de calcul A.C. Republicii, cu sediul în Calea Victoriei. Sora mea era absolută la liceului și a unor cursuri de specialitate la Institutul Central de Informatică. (...) Pe profesoara A.V. a cunoscut-o în urmă eu mai

mulți ani și s-a mutat la ea cînd a decedat mama acesteia. Familia a fost de acord, deoarece o cunoștea ca o persoană serioasă. A.V. locuia singură și avea majoritatea timpului ocupat cu orele de curs și treburile gospodăriei”. (Din declarația martorului Tăchescu Alexandru).

„Gigi a prins-o de gît, a luat-o la pumni și i-a spus să se dezbrace”

„Gigi a prins-o de gît, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în cap, cerîndu-i să se dezbrace. Aceasta s-a dezbrăcat și i-a spus că acceptă să-i facă ce vrea, numai să n-o pîndăre”. (Ghițeanu Viorel).

„Precizez că sora mea, o personalitate mai accentuată, nu accepta relații în afara celor de serviciu. Era un om serios din toate punctele de vedere”. (Tăchescu Alexandru).

„...și-a bătut joc de ea și eu de profesoară, după aceea ei sînta bătut joc de profesoară și eu de cealaltă”. (Căpățoiu Virgil). „Fac mențiunea că fiecare dintre noi am avut raport sexual cu fiecare femeie, de două ori pe una și o dată pe altă”. (Ghițeanu Viorel). „Dar am uitat să scriu că ne-am regulat și în c... și în gură și eu și Ghițeanu Viorel”. (C.V.C.). „Gigi s-a dezbrăcat de haine în pielea goală și după raport sexual s-a îmbrăcat la loc, cred că el și-a lăsat chiloții în casă”. (G.V.). „Precizez că profesoara era mai rău bătută decît cealaltă, avea capul umflat de lovituri și curgea sîngele din nas și din gură”. (C.V.C.). „Revin și precizez că pe cea cu care am avut primul raport sexual am lovit-o și eu de cîteva ori, deoarece în timpul actului sexual începuse să mă întrebă cum mă cheamă și de unde sînt.

„Pe urmă ni s-a făcut foamă. În timp ce eu eram la bucătărie, Gigi era în prima cameră cu cea care venise în urmă în casă, pe care a continuat s-o lovească cu pumnii și cu picioarele, zicîndu-i să spună unde are gazda banii, femeia fiind în picioare, în mijlocul camerei, tot dezbrăcată. L-am văzut pe Gigi cînd i-a dat o lovitură cu cotul drept în stomac, cea în cauză a căzut din lovitură peste masă, timp în care el a lăsat-o și a venit la bucătărie și am mâncat împreună ouă ochiuri și brînză și am băut țuică.

„A legat-o de miini și de picioare și-a nceput s-o lovească”

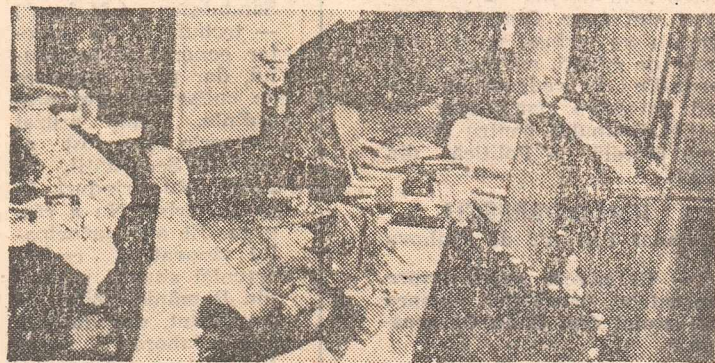
După ce am mâncat ne-am întors în cameră și am început să căutăm bani și alte.

Femeia din camera respectivă era leșinată pe podea. Proprietăreasa începuse să se miște cînd am ajuns în camera ei. Gigi a legat-o de miini și de picioare, după care i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele, lovind-o cu tocul pantofului”. (G.V.). „Cînd am plecat din locuința profesoarei, aceasta a rămas legată pe jos, în una din camere (...), iar cealaltă femeie a rămas tot pe jos, în aia cameră (...). Eu am legat-o pe profesoară cu o pereche de dresuri de miini și de picioare, am scos să știe afară am lăsat-o pe cea care a venit mai la urmă în prima cameră și am învelit-o cu plapumă, că era în pielea goală și pe profesoară am învelit-o cu preșuri. Am stins lumina și

villă cu suma de 30 000 lei, ce reprezintă cheltuielile prilejuate de înmormîntarea surorii mele”. (Tăchescu Alex.).

„Era singe pe pereți și pe mobilă”

„În încăpere erau stropi de singe pe pereți și pe mobilă, iar victimei îi curgea singe și din nas. Eu am luat din casa respectivă niște săpunuri, niște cafea, cercei, un lăntșor de aur, un medalion, o rachie de mireasă, aproximativ două mii de lei, o haină de iepure, o căciulă, un guler, un trening și niște măgele”. (Ghițeanu Viorel). „Se certifică faptul că A.V., 45 de ani, a fost internată la spita-

am ieșit din casă pe întuneric”. (C.V.C.).

„Ultima dată am vorbit cu sora mea marți 17.10.1989 pe la orele 21. Vineri 20.10.1989, cînd m-am întors de la serviciu, în jurul orei 20, soția mea a căutat-o la telefon la gazdă și era contrariată că nu a răspuns nimeni”. (martorul Tăchescu Alexandru). „În ziua de 23 octombrie 1989 martorul Barbu Marin, ce locuia vis à vis de locuința victimei, A.V., a văzut doi lucrători de la Telefoane care au reparat firul telefonic ce era rupt. Întrucît de cîteva zile martorul nu o mai văzuse pe A.V. a mers la școală unde aceasta își desfășura activitatea pentru a se interesa de ea și aici a aflat că nu a fost la ore de mai multe zile. Împreună cu profesorii Toitan Ion și Scarlat Bogdan au venit la domiciliul victimei. Aici au găsit ușa de acces în casă deschisă și cînd au intrat au văzut pe A.V. jos, acoperită cu covoare, cu fața în jos, legată de miini și de picioare și la gură. În a doua cameră au găsit-o pe Tăchescu Vasilica, acoperită cu o plapumă și cu numeroase semne de violență”. (Fragment din Rechiזורiul Procuraturii Municipiului București, aprilie 1991).

„Simbătă așteptam un telefon de la sora mea, deoarece a fost ziua mea de naștere, pe data de 21.10.1989 am împlinit 45 de ani”. (Tăchescu Alexandru). „Eu am pus mina și i-am luat pulsul și am văzut că îi mai bătea inima”. (Ghițeanu Viorel). „Mă constituî parte ci-

la clinic Dr. G. Marinescu, la data de 23 octombrie 1989, cu diagnosticul de contuzie gravă cerebrală difuză, comă gr. II/III, sindrom psiho-organic posttraumatic”. (certificat medical nr. 2558 din mai 1989). „Eu mă constituî parte civilă cu suma de bani ce reprezintă diferența de la salariu la pensie. Pensia (de gradul I, cu însoțitor) a fost calculată în luna februarie 1990 în sumă de 1996 lei”. (profesoara A.V.).

„În numele legii...”

„Domnule Președinte, regret foarte mult cele întîmplate în momentele mele de rătăcire, dar nu m-am gîndit nici un moment că în urma acestei fapte necontrolate voi ajunge să dau socoteală în fața legilor”. (Ghițeanu Viorel).

„Curtea Supremă de Justiție — Secția penală, dosar 427/1992, Ședința publică din 21 mai 1992,

Respinge recursurile declarate de inculpații Căpățoiu Virgil Constantin și Ghițeanu Viorel împotriva sentinței nr. 125 din 5 decembrie 1991 a Tribunalului Municipiului București.

Căpățoiu Virgil Constantin, fiul lui Ion și Tinca, născut la 21.1.1969 la Mizil, jud. Prahova, domiciliat în comuna Jilavele, jud. Ialomița, căsătorit, eu un copil minor, cunoscut cu antecedente penale, și Ghițeanu Viorel, fiul lui Mihai și Dumitra, născut la 4.XII.1968 la Urziceni, jud. Ialomița, domiciliat în comuna Jilavele, jud. Ialomița, necăsătorit, fără antecedente penale, au fost condamnați la pedepse rezultante de 20 de ani, sporite cu 5 ani, în total, deci, cîte 25 de ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor înscrise în art. 64 lit. a și a și b, codul penal, pentru săvîrșirea infracțiunilor de omor deosebit de grav, tentativă de omor deosebit de grav, fîlhărie și viol”.

Poporul suveran cere poliției să calce legea!

• Altă pacoste cu jocuri de „intr-ajutorare”

„Ancheta”, ziarul poliției județene Brăila, publică — la solicitarea ori, mai bine zis, sub presiunea zecilor de mii de înșelați în așa-numitele „jocuri de intr-ajutorare” — lista primilor 500 de „premiati”. Lumea vrea să știe dacă în aceste liste figurează polițiști ori notabilități. Lumea e convinsă că există persoane interesate ca adevărul să rămână ascuns. În reacția autoritară a mulțimii, regăsim ideea comunistă — de mare răspundere teoretică și practică, cum ar fi zis degeaba — împușcatul că poporul are dreptate, chiar și când nu are.

Dat fiind că din cei două sute și ceva de mii de locuitori ai Brăilei au subscris la „loteria națională a fraierilor” aproape o sută de mii, vom vorbi, în cele ce urmează, de **popor**, nu de **unii cetățeni**. E un caz tipic de orbire în masă.

Lista în chestiune luminează două lucruri. Mai întâi că în ea nu figurează polițiști, nici nume mari din administrația orașului și a județului. În capul listei însă aflăm numele cucoanei — Constantina Vacu — în însărcinarea căreia a stat eliberarea de autorizații pentru cele peste 30 de firme „de intr-ajutorare” înființate într-o lună la Brăila. Cum în același inventar de nume aflăm și alți membri ai familiei Vacu, eu n-aș condamna-o pentru mită, ci pentru prostie.

Rolul meu nu e să condamnm, ci să povestesc. Neînțelegerea, cazul întâlnirii dintre popor și poliție în acest caz, totuși, foarte semnificativ pentru gândirea post-revoluționară a poporului, vine din necunoașterea rosturilor firești ale poliției. Practic, în afacerea jocurilor de noroc, poliția nu are ce face — cit timp ambele părți, care au semnat contractul, îl respectă.

Aici e, prim urmare, problema: poporul a semnat cu înșelătorii un contract prin care se angaja ca în caz de pierdere să înghită, cum se spune, gălușca. Acum, că a pierdut, poporul nu vrea să înghită gălușca. Vrea să i se facă dreptate, cu toate că n-are. Poliția nu a închis nici măcar casele de jocuri respective. Nu era legal să intervină!

DREPTATE FACE JUSTIȚIA; POLIȚIA DOAR CERCETĂRI

convorbire cu dl. maior
Marinică Ștefan, șeful Po-
liției Municipiului Brăila —

Dl. maior Marinică Ștefan, a avut amabilitatea să răspundă întrebărilor redacției noastre. Dinsul a ținut să clarifice, dintr-un început, funcția polițistului. Poporul a venit la poliție ca aceasta „să-i aresteze pe hoți și să facă dreptate”. Or, dreptate face justiția. Poliția face numai cercetări și numai dacă se impun cercetări.

— Totuși — i-am spus domnului maior Marinică Ștefan — poliția județeană și

municipală au reacționat nu trecind peste lege, dar mergând un timp paralel cu ea. De ce?

— Pentru că erau mulți, domnule, și foarte nervoși. De la o mulțime întărită te poți aștepta la orice. Și atunci am decis că trebuie să discutăm cu cit mai mulți, din cei care se adunaseră în fața sediului poliției, ca să scadă puțin tensiunea. Eu socotesc că am procedat cum trebuie. Nu puteam să le spunem deschi: e un contract între particulari, n-a fost încălcată nici o clauză, deci poliția nu se amestecă. Cine știe ce s-ar fi întâmplat! N-a fost o manifestație de treizeci de mii de oameni — cum a scris

„Adevărul” — dar erau destul și foarte, foarte porniți. Mai ales că patronii firmelor se ascundeau sau erau fugiți din oraș.

— **Patru au fost orașele unde jocurile „de șansă” — cum le-au botezat patronii firmelor — au proliferat: Brașov, Constanța, Ploiești și Brăila. Există legături între firmele din aceste orașe?**

— La Brăila, numai firma „Adison”, care a avut și cea mai mare cifră de afaceri, de câteva sute de milioane lei, a activat și la Brașov. Nu știu dacă e vorba de o rețea, deoarece nu s-a stabilit. Acum, tot firma „Adison”, înființată la Brăila în mai, anul trecut, e cea care s-a desființat ultima. Noi facem cercetări nu pentru că ne-o cere zgometos populația, ci fiindcă există date care arată că au folosit o parte din bani pentru finanțarea unor activități comerciale care nu țineau de contractul încheiat între firmă și jucători. Dar și pentru că patronii au dispărut.

— **Credeți că lumea a știut în ce constă șansa și neșansa la acest joc?**

— Vedeți, mulți spun acum: păi, am semnat, e drept, un contract, dar ce, m-am uitat ce scria acolo? Am semnat pentru că semnau toți și așa se cerea! Părerea mea e că majoritatea a știut care-i șmecheria. Dovadă că atunci când se înființa o firmă nouă, mulți plecau de la firma unde figurau pe liste pe ultimele locuri, ca să se înscrie pe locuri din față. Toți știau că se și pierde, dar sperau să piardă alții, nu ei.

— **Când au început să se incurce treburile?**

— În vară, când două firme au dat faliment. Se ajunsese la un fel de prag critic la înscriri. La faliment, firmele trebuiau să plătească 65 la sută din banii încasați. Așa era contractul. Or, deși exista un contract, cetățenii cereau toți banii înapoi. E ceva interesant în toată povestea, care trebuie cunoscut: în mulțimea care a participat la jocuri, zvonurile circulau mai repede, atit cele bune cit și cele rele. Cu consecințe ciudate. Când s-au dat primele ciștiguri, mintea multora a luat foc. Mintea lor a luat foc

și când a început să se vorbească de sistarea premierilor. Dacă unul credea că patronii au băgat banii într-o afacere, cel cu care vorbea lua părerea ca știre sigură. Și au năvălit la poliție. Pierdeam timpul explicind la fiecare cum era situația. Unii patroni au fugit, nu fiindcă aveau vreo vină. Riscoau să fie bătuți înainte de a putea da o explicație. E greu de înțeles psihologia mulțimii. Erau unii care vroiau să-și facă singuri dreptate, iar cind îi întrebai ce urmăreau, vedeai că nu știau nimic precis. Panica face mult rău. Unii patroni au cerut protecția poliției. Aha, au zis cetățenii, poliția îi protejează pe hoți! Dar noi, poliția, trebuie să facem jocul mulțimii sau să cercetăm faptele așa cum sint ele? Eu pe asta insist, că populația a cerut poliției să încalce legea. După părerea mea, cetățenii umblau să-i înșele pe patronii firmei. Or, mai bine zis, unii pe alții umblau să se înșele. La „Adison”, erau în joc vreo 460 de milioane de lei. O sumă care poate să înnebunească pe oricine. Prin august, anul trecut, am invitat la sediul poliției directorii de bancă, inspectori de la Garda Financiară și patronii, dar și purtători de cuvânt, să le zicem, ale jucătorilor, ca să avem cumva o lămurire. Cu toții am căzut de acord că nu există motive ca să intervină instituțiile statului. Tot atunci s-a văzut clar că toate firmele își vor încheia activitatea prin faliment. Asta era legea jocului. A doua zi, cind am invitat și pe toți patronii firmelor, ca să vedem cum pot continua jocurile, astfel încit să nu iasă bucluc, zece din ei au ridicat mîna și au zis: noi ne oprim, declarăm în ziare falimentul, dar vom da banii înapoi sută la sută. Ei aveau, oricum, un profit bun de la C.E.C. Le-am spus acestor întâlniri „conferință de presă”. Vreau să fim înțeleși bine, poliția trebuie să respecte legea chiar dacă tot orașul îi cere s-o încalce.

TUDOR OCTAVIAN

STARE
CRITICĂ

Atenție cetățeni!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE!

Că scandalul zahărului import China, infestat cu acea bacterie de temut ce îl transformă într-o masă umedă, lipicioasă, de culoare gălbuie, la proporții nu este un secret. Grav este însă faptul, din perspectiva consumatorului, zahărul infestat este masiv răspândit în teritoriu, și că el poate fi utilizat de „întreprinzători” la prepararea unor băuturi răcoritoare, sau dulciuri, punindu-se în pericol sănătatea tuturor.

În susținerea celor de mai sus, prezentăm o situație a cantităților de zahăr infestat, semnalate și confiscate în cursul acestei luni, fără a avea pretenția epuizării subiectului.

Județ	Cantitatea (tone)
Bistrița	12,5
Botoșani	37,6
Brașov	192
Maramureș	98
Mehedinți	69
Sălaj	22
Sibiu	34,2
Teleorman	42,8
Vâlcea	50
Neamț	240

Alte atentate la sănătatea publică au fost semnalate de către Oficiile Județene pentru Protecția Consumatorului:

— **pulpe de pui import S.U.A.**, comercializate de **GAS-TROPROD S.R.L. Constanța**, în condițiile defectării agregatului frigorific

— **salam București**, comercializat de **SPORT-TURISM S.R.L. Constanța** și avind termenul de garanție expirat

— **cafea boabe (Franța)**, comercializată de **SC WUNCOMPUTER S.R.L. Brașov**, rîncedă, fără culoare, fără miros specific.

— **cafea boabe Wiener, Rio**, comercializată de **SC SIROMEX Baia Mare**, rîncedă și mucegăită

— **bere**, comercializată de **SC HELTAN S.R.L. Cîlnădie**, cu impurități și turbure

— **oțet**, comercializat de **SC ROMDANIA S.R.L. Vâlcea**, diluat, cu o concentrație de 4,14 grade în loc de 9 grade.

BRINDUȘA NICOLAE

Între clemență și iresponsabilitate

JUDECĂTORIA DIN BRAȘOV A ELIBERAT ȘASE TÎLHARI

• deși aceștia au furat 13 milioane

În ultimul timp, mai mulți locuitori ai orașului Brașov au făcut reclamații la poliție, pe motiv că nu primesc corespondența — în special cea venită din străinătate. Rămase fără ecou, au început speculații, unii cetățeni prejudiciați au considerat că SRI-ul a reînceput să folosească metodele securității.

Cauza a fost elucidată la începutul lunii decembrie a anului trecut. În urma cercetărilor, poliția a descoperit un grup de lucrători ai oficiului PTTR-Tranzit, care au furat corespondența externă, violind-o în scopul depistării valutei. Procuratura a emis mandat de arestare pentru: **Sandu Tirhoacă, Viorel Tirhoacă, Dumitru Soș, Sorin Buruiiană și Constantin Adomnicăi**. Aceștia au furat 80 de saci conținind corespondența străină, prejudiciind poșta cu circa 13 milioane lei. Într-o lună, au deschis corespondența din șapte saci, paguba ridicîndu-se la 2,15 milioane lei. Pentru a șterge urmele, infractorii au distrus invitații, asigurări, valori care au fost trimise prin poștă! În urma unor cercetări făcute de poliție, s-a descoperit că arestații se mai făceau vinovați de furtul a 5,4 milioane lei, sustrase din oficiul de tranzit DJP în seara zilei de 3 decembrie 1992.

Procurorul care a dat mandatul de arestare, **dl. Petru Dobos**, a dat următoarea motivație: **furt calificat din avut public și personal — conform articolului 224 din Codul Penal**.

În ziua de 7 ianuarie 1993, Procuratura a cerut instanței de judecată prelungirea mandatului pentru cei șase inculpați, deoarece la 8 decembrie expira termenul stabilit. Instanța a considerat că încadrarea este eronată și că făptașii au fost arestați ilegal; în consecință, cei șase au fost eliberați, deși probele sint concludente iar prejudiciile sint enorme. Chiar unul dintre avocații apărării, **Paul Rîsnoveanu**, a susținut necesitatea menținerii inculpaților în arest; în încheierea procesului verbal este menționat doar punctul de vedere al celui alt avocat al apărării, ca și cum primul nici n-ar exista!

Faptul că acuzații nu mai lucrează în poștă nu schimbă cu nimic situația. Mai mult decit atit, pot distruge probe sau pot fugi din țară. În prezent, cei șase sint cercetați în libertate. Decizia instanței nu mai poate fi atacată prin recurs. Fără comentarii.

DORIAN RADU

EXTERNE

Love story

Clinton — Elțin?

VIITORUL

ECHILIBRU DE PUTERE

E greu de spus dacă americanii — și odată cu ei și principalii lor aliați — și-au propus în ultimele patru decenii desființarea completă a lagărului socialist, eradicarea comunismului (ca o-rindure de stat) din Europa și din lume. Poate nici nu sperau că acest lucru ar fi posibil, poate nici nu-l doreau. Pentru că lagărul comunist stabilizându-se, el a creat de-a-nerădăci un echilibru pe plan mondial, comod pentru occidentali (n-are a face cu acest lucru să realizeze cu precizie numărul în milioane de oameni). De aceea, Occidentul caută doar să țină u.r.s.s. și lagărul în friu, sub control, nu să-l lichideze. S-a întâmplat, însă, altfel. La sfârșitul anilor '80 și în perioada imediat următoare, comunismul s-a prăbușit; desigur, în cea mai mare măsură datorită șubrezeniei lui fiziologice.

Atunci, americanii — și surprinși, dar și satisfăcuți că lucrurile au mers mult mai repede și mai departe decît avuseseră ei în vedere — au încurajat, într-o primă manșă, țările est-europene să scape de tutela u.r.s.s., în ideea că, de vreme ce echilibrul mondial tot s-a frînt, la-nta să se incline în favoarea Occidentului. Și s-a inclinat. În a doua manșă, americanii — sub administrația Bush, firește — au încurajat republicile sovietice să se desprindă de u.r.s.s. După cum se știe, încercarea nereușită de puci din august 1991 a ușurat mult acest proces. Astăzi nu mai există nici o fostă republică unională care să nu se fi declarat independentă. Și echilibrul s-a frînt d'n nou, tot în favoarea S.U.A., care au rămas față-n față doar cu Rusia.

Da, însă între timp au început să apară, rînd pe rînd, efectele nedorite (pentru americani mai întîi, dar și pentru alții) ale pulverizării echilibrului amintit: dihonnia cehoslovacă, războiul civil din fosta Iugoslavie, resurrecția irendentismului la scară continentală, în special a celui ungar și a celui rus, gravele dificultăți economice ale tuturor „țărilor surori” și ale fostelor componente ale u.r.s.s., războaiele locale (cu caracter etnic) de pe teritoriul fostului imperiu, puternicele tendințe centrifuga din Rusia însăși, dar, mai ales și mai presus de toate, pericolul restaurației bolșevice (sub indiferent ce nume) la Moscova.

În toate țările fostului lagăr, cei mulți trăiesc prost sau foarte prost, dar se pare că cel mai rău o duc rușii. Obişnuiri timp de trei sferturi de secol ca statul să le garanteze gamela de ciorbă, acum, că nu le-o mai asigură nimeni, rușii se simt înseleți, frustrați și încep să ofteze după vremurile Tătuclui (ca la noi după „îpoca” lui Ceaușescu). Dacă în urmă cu 17 luni, 51 la sută dintre ruși se pronuntau în favoarea democrației și doar 39 la sută contra, în prezent 51 la sută doresc o conducere de mină forte și doar 31 la sută vor regim democratic. Profitînd de această stare de spirit a populației, „durii” ar putea reveni. Iată ce spune un specialist american, Julien Cooper: „Este posibil (în Rusia — n.n.) să se revină la trecut, chiar dacă nu la un sistem «comunism». Mă gîndesc mai degrabă la o modernizare originală, într-un context politic autoritar și într-un context social corporativ, așa cum a fost în Spania lui Franco”. Și intrucît aceasta ar constitui o amenințare pentru Occident, „americanii au decis să treacă de partea lui Elțin”. În același sens se pronunță și „Associated Press”: „S-ar putea ca președintele Clinton să fie confruntat cu cea mai gravă criză din această zonă, cu un posibil eșec al încercării de reformă și cu pericolul dezintegrării Rusiei”. Avînd aceasta în vedere, „Clinton trebuie să fie pregătit să dezvolte o politică de natură să-l ajute pe președintele rus Boris Elțin să rămînă la putere”.

Urmează, deci, să ne așteptăm la o deplasare a orientărilor Casei Albe — sub mina noului ei locatar — în ceea ce privește fostele componente ale lagărului socialist: prioritate va avea Kremlinul, iar țările est-europene și fostele republici sovietice se vor bucura de sprijinul american numai în măsura în care acesta nu-l dezavantajează și nu-l deranjează pe Boris Elțin.

ION D. GOIA ■

Centrifuga
balcanică

De la faimosul discurs al președintelui Snegur din 24 decembrie anul trecut, și pînă azi, Republica MOLDOVA s-a aruncat în plin sindrom al discordiei: „A organiza sau a nu organiza referendumul?”, aceasta a fost întrebarea care a despărțit brutal apele politice și i-a aruncat pe politicieni unii împotriva altora... Inutil de comentat nu numai inoportunitatea acestei consultări, dar și strategia care se ascunde în spatele ei. Cert este că la Chisinau disputele au luat o asemenea amploare, încît dizolvarea parlamentului a devenit o alternativă plauzibilă. Moldova riscă să se sugrume prin forțe proprii, iar dogmaticii autohtoni să devină abonații unor rente moscovite... Ceea ce am anticipat în acest colț de pagină cu luni în urmă se consumă frenetic sub ochii noștri: **duelul din BOSNIA**.

HERTEGOVINA se întinde ireparabil spre restul fostei Iugoslavii. Kraina și toată învălmășeala din jurul ei este unul dintre acești pași spre infern. Dalmația va (re)lua foc, Macedonia a atins punctul de fierbere, Kosovo se pregătește pentru a urca pe jăratec, Dunărea a devenit un fluviu de pîndă balcanică, etc. etc. Nu ne mai întrebăm de ce toate acestea.

TURNUL
BABEL

Ne întrebăm în ce scop? Un „tratată de prietenie și colaborare” a fost semnat de două republici autoproclamate. Documentul s-a încheiat la Tiraspol, în urma vizitei delegației abhaze. ABHAZIA s-a rupt de GRUZIA în stilul în care Transnistria s-a rupt de Republica Moldova. Fantomele au devenit republici și fac politică internațională în registru clan-

RADU BUDEANU ■

SE VA DESPĂRȚI
SIBERIA DE RUSIA?

Ce s-a întîmplat cu „republicile unionale” sovietice am văzut cu toții: profitînd de situația creată după înăbușirea puciului de la Moscova, din august 1991, aceste republici și-au adus aminte de o anumită prevedere din constituția u.r.s.s. — prevedere pusă acolo doar cu rol decorativ — și și-au proclamat independența. Și cu toate că acum Moscova se dă de ceasul morții să refacă uniunea sub chipul C.S.I., mortul de la groapă nu se mai întoarce, un ulcior făcut din cioburi e altceva decît ulciorul cel dintîi.

Dar Siberia? Intrucît ea n-a fost republică unională, ci parte a Rusiei, n-a putut în 1991 să profite de-nghesuială ca să se desprindă de Moscova. Însă acest lucru n-a însemnat că n-a cochetat și nu cochetază cu această idee. Iată, de exemplu, ce scria recent în ziarul „Economie și resurse”, care apare la Novosibirsk, redactorul-șef al publicației, Iuri Voronov: „Ce altceva ne poate oferi Moscova

decît anarhie? Ne tratează ca pe niște vite, dar ei nu sunt nici măcar niște vâcari responsabili. Ei ne jefuiesc avutul și ne fură sau ne irosesc banii. Siberia nu vrea să stea în groapa pe care i-o sapă Moscova. Este bine să ne separăm spre binele ambelor părți”.

Nemulțumirile siberienilor au la bază numeroase dificultăți. Intrucît Moscova — o știe toată lumea și acum o și spune cu voce tare — a tratat Siberia (în care sunt situate mai bine de jumătate din resursele energetice și de materii prime ale Rusiei) ca pe o colonie, aici s-a instalat haosul, producția a scăzut mult mai mult decît în restul Rusiei (în 1992, cu 30 la sută față de 1991, în timp ce în restul Rusiei procentul de scădere a fost 20), sărăcia se extinde. În plus, dacă statele musulmane din vestul Siberiei, Tatarstan și Bașkortostan, vor obține, așa cum își doresc, independența, legăturile dintre Siberia și Rusia europeană de peste munții Urali vor deveni și mai fra-

gile decît în prezent. Nu întîmplător China și alte țări din Orient îi curtează pe oamenii de afaceri siberieni, dintre care mulți consideră că viitorul Siberiei se află nu în vestul Rusiei, ci către Est. În acest sens, semnificativ este și faptul că la tirgurile comerciale de la Novosibirsk numărul întreprinzătorilor asiatici îl depășește uneori pe cel al colegilor lor din vest.

Totuși, apelul la separație politică față de Rusia nu este împărtășit — cel puțin în momentul de față — de factorii de decizie din Siberia. Reprezentanții celor 19 regiuni ale Siberiei au alcătuit anul trecut un consiliu, denumit Acordul Siberian, care se întrunește din două în două luni la Novosibirsk. Scopul lui — să smulgă Moscovei o cotă cît mai mare din resursele economice ale regiunii: cărbune, petrol, lemn, diamante și aur. Un prim mare succes a înregistrat Acordul în toamna anului trecut, cînd l-a determinat pe Elțin să iscălească un decret prin care 10 la sută din încasările totale obținute de pe urma exportului resurselor naturale siberiene se returnează Siberiei spre a fi reinvestite în zonă.

Dar siberienii vor mai mult, vor să fie lăsați să se gospodărească singuri. Figura siberiană cea mai proeminentă, un fel de lider al Acordului Siberian, A. Novikov, a declarat: „Siberia îi spune pur și simplu Moscovei: lăsați-ne să facem lucruri la care ne pricepem. Noi știm cum să extragem cărbunele și să producem țitei, cum să convertim instalațiile militare pentru uzul industriei, cum să ne folosim resursele naturale. Problemele care sunt relațiile externe pot rămîne de competența Moscovei”.

Kremlinul, în general, vrea să se aibă bine cu Acordul Siberian, dat fiind că acesta nu cere independența. Dar n-o cere deocamdată. Într-un timp destul de scurt multe se pot schimba, dat fiind că adepții separării nu stau cu mințile-n sin.

ION D. GOIA ■

RADU BUDEANU ■

Imaginea rănită a Statelor Unite

Instalarea președintelui Bill Clinton în virful piramidei americane și, ținînd cont de structura obiectivă a raporturilor mondiale, în virful ocult al piramidei internaționale a fost frenetic mediatizată de presa scrisă, vorbită și filmată de pretutindeni. E normal. Niciind America nu a avut o asemenea mulțumire de sine, așa cum niciind Pentagonul nu a avut aripi mai largi. SUA trăiește voluptatea indecriptibilă a singurătății la putere, a unei puteri discreționare glazurate cît se poate de democratic.

Aceasta nu înseamnă că Washingtonul ar fi scutit de inamici. Dar inamicii majori, de calibru alarmant, au dispărut în felurite... feluri: distrucție economică, înfatisați politici, demolați în însăși coerența lor. Noua situație impune, indis-

tabil, o schimbare de stil, de metodă, de tactică și strategie. Într-un fel, lumea a luat-o înaintea propriilor ei reguli, obişnuințe și scenarii. Balamucul mondial actual nu mai poate fi abordat cu vechile pirghii. Dezideologizarea omenirii, dizolvarea confruntării dintre blocuri și desirarea eortinei de fier s-au realizat, însă, în paralel cu etnicizarea unor tensiuni latente și inflamația stihinică a hărții conflictelor deschise sau potențiale. De la duelul nuclear, consecvent ținut pe hîrtie, s-a trecut la izbucnirea unei puzderii de înclătări clasice, avînd drept recuzită armament ușor sau mediu. Etnice sau religioase, economice sau politice, războaiele care scurmă planeta întră de regulă, în aria războaielor civile. Ele sînt dominate de spiritul de gheri-

lă al comandourilor teroriste și de răfuielele diletante în care populația necombatantă este prima victimă.

Un asemenea teatru de luptă, care poluează resorturile normalității din Europa pînă în Asia și de acolo spre Orient și Africa, articulează un „pachet” de impulsuri dintre cele mai alarmante. Ele se conturează în direcția Casei Albe, de unde se așteaptă decizii reparatorii și măsuri justițiarre, chiar dacă ambalate sub genericul ONU. Este limpede că în acest joc ONU a devenit o minge. Subțirimea resurselor organizației, inadecvarea ei pentru intervenții asidue și repetate și, în general, structura acesteia nu îi permit intervenții „pragmatice” într-o zonă sau alta, cel mai adesea simultan.

Astfel, pisica moartă rămî-

ne în circa Washingtonului. Riscul programat al unei asemenea responsabilități este enorm. În Somalia, împărțirea biscuiților s-a lăsat cu morți și răniți. În Irak, riposta disciplinară a „martirizat” Bagdadul și a excitat Kremlinul, care s-a... departajat de diplomația americană. În Iugoslavia, o eventuală apariție a „băieților blonzi” va fi primită, așa cum s-a declarat la Belgrad, cu rachete care pot mușca adînc din trupul Europei occidentale. Inutil să consemnez întreaga listă a rănilor de serviciu pe care SUA și le-au asumat în opera de reparare a lumii. Desigur, e vorba de rănirea imaginii ei, care acum reprezintă singura alternativă ideală.

În sfârșit un loc fruntaș și pentru România

● Obținut prin numărul mare de crime și delictes săvârșite în 1992

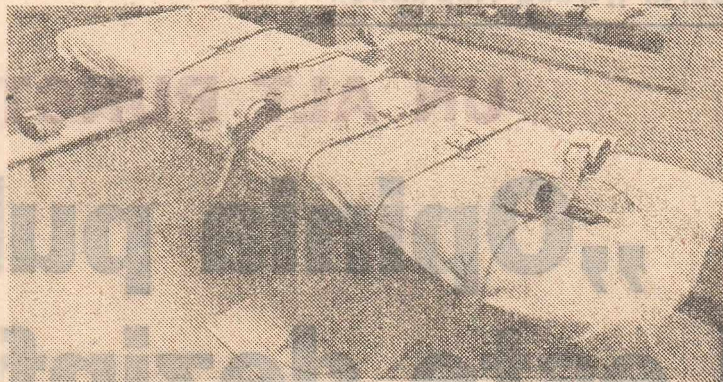
Pentru fostele țări surori din lagărul socialist, intrarea în Europa înseamnă să faci și ele cum au făcut vest-europenii, să fie și la ele cum e la occidentali, să aibă și ele ce au cei din vest. Din păcate, s-a început cu cele rele, dat fiind că acestea sunt întotdeauna mai ușor de obținut. La loc de frunte — creșterea criminalității. Cu câteva zile în urmă, A.F.P. scria: „Criminalitatea, subiect tabu în regimul comunist, s-a dublat practic din 1989 în România, Bulgaria, Cehia, Slovacia, Polonia și Ungaria, în timp ce numărul de arestări a scăzut puternic în aceeași perioadă”. Observând în trecut că, iată, am dat și peste o înșiruire în care România se află pe primul loc, am arăta că prin numărul de arestări A.F.P. înțelege procentul de rezolvare a cazurilor, adică de descoperire de către poliție a făptușilor, a autorilor crimelor și delictelor. Este dat exemplul Cehiei, unde, din totalul de 277.117 crime și delictes comise în 1992, doar 30,5 la sută au putut fi elucidate, cotă ce scade la sub 20 la sută în cazul furturilor și jafurilor. Deci, din cinci jafuri, patru rămân nerezolvate.

Agencia citată oferă și numeroase alte date despre criminalitatea în țările amintite și în Rusia. Reproducem mai jos ce se spune despre România și Bulgaria. «În România, criminalitatea, sub toate formele, nu încetează să crească de la an la an. Peste 5.000 de infracțiuni, așa-numite de „mare violență” — omoruri, violuri, agresiuni în care au fost folosite armele — s-au comis în 1992 în România. Poliția română s-a confruntat cu delictes de tip nou, în special cu dezvoltarea unor rețele mafioase asistate și rusești, responsabile de creșterea agresivității în care sunt folosite arme. Din marea număr dintre cele 700 de comisii mixte înființate începând cu anul 1989 de către polițieni cehi în România sunt de fapt „fante fantomă” menite să acopere polițienii cehi. Și mai departe, despre frații bulgari:

«În Bulgaria, potrivit Ministerului de Interne, criminalii devin „din ce în ce mai aroganți”. În 1992, criminalitatea a crescut din nou cu o treime față de 1991. Ea se dublase deja în raport cu 1990. Ca și în alte țări est-europene, poliția bulgară se confruntă cu delictes de tip nou: gangsterism în toată regula, furturi de icoane din biserici, fabrici clandestine de alcool și rețele de import de mașini furate din Belgia și Ungaria cu complicitatea vameșilor. Noul premier, Luben Berov, s-a declarat favorabil înăsprirea condițiilor din închisori și reintroducerii pedepsei capitale».

Am dat și pasajul despre bulgari pentru a arăta că în timp ce vecinii noștri din sud se gîndesc la înăsprirea condițiilor de detenție în pușcăriele bulgărești, pentru că un potențial infractor să stea mult pe gînduri dacă să treacă la fapte sau nu, în România traiul pușcăriașilor se face tot mai confortabil — ei pot să-și aducă televizoare, radio, ziare și reviste, pot să editeze unele publicații s.a. O fi așa la occidentali, dar de cîte altele nu dispun ei pentru a contrabalansa astfel de înlesniri? Noi n-avem de nici unele. Și atunci, prin confort poate fi descurajat românul să nu devină răufăcător? Și mai sunt la noi și alte anomalii. Citez, în continuare, dintr-un articol apărut în „România liberă”: „Penitenciarele României sunt supraaclomerate, gradul de ocupare fiind de 134 la sută. Starea infrastructurală este într-o continuă explozie. Pe rolul instanțelor judecătorești se află cel puțin 10.000 de cazuri penale, procese în care cercetarea se face de la omor deosebit de grav la delictul de calomnie. Iată un motiv în plus pentru care judecătorii din România amână sine die procese în care învinuții ar trebui condamnați la ani grei de pușcărie”. Să ne mai mișăm că asasinii hoții escroci derbedei și alte scurșuri ale societății își fac în scurpa noastră Românie de cap?

ION D. GOIA ■

Priciul pentru administrarea injecției letale

Cum se mai omoară oamenii în Statele Unite?

— Este vorba de execuțiile cu acte în regulă —

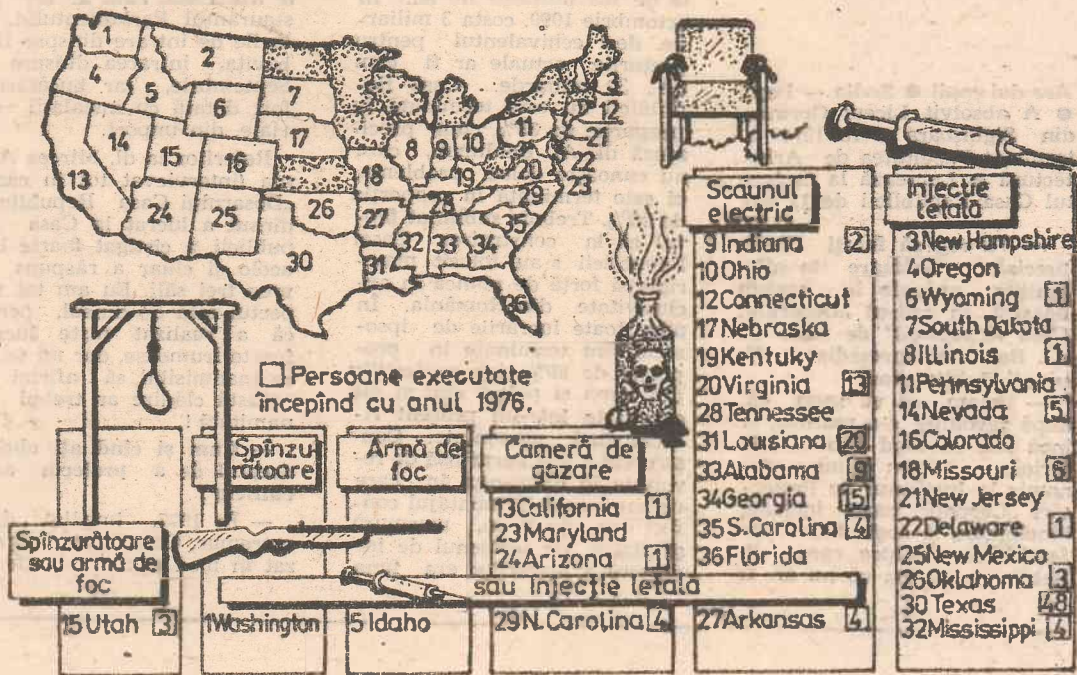
Inventivi cum îi știm, americanii au imaginat forme variate pentru a-și trimite semenii pe lumea cealaltă. În majoritatea statelor ce compun SUA, pedeapsa capitală a rămas în vigoare. Mai mult decît atît: în 1992 au fost condamnate la moarte mai multe persoane decît în oricare din ultimii 16 ani.

Mijloacele tehnice și biologice de omucidere au luat locul metodelor „clasice”, streangul și arma de foc, dar nici acestea nu au fost abandonate. Cel mai uzitat instru-

ment de omucidere cu acte în regulă este la ora actuală injecția letală. Îi urmează prea bine cunoscutul scaun electric, iar acestuia, camera de gazare, arma de foc și spinzurătoarea.

Dar în contextul justiției americane, de la pronunțarea sentinței și pînă la punerea ei în aplicare, pot trece luni și chiar ani de zile. În tot acest răstimp, condamnatul trăiește cu speranța că va fi achitat.

Vă prezentăm alături un tablou statistic al execuțiilor practicate pe teritoriul Statelor Unite în perioada ianuarie 1976 — mai 1992, precum și trei fotografii ale sinistrelor instrumente de execuție.

Vaclav Havel din nou președinte la Hrad

CEHIA A REFUZAT REVENIREA LA COMUNISM

La noi, toate mărimile, în posturi sau la pensie, de la Ion Iliescu la Silviu Brucan, ca să nu mai vorbim de aliații stăpînirii, în frunte cu p.s.m.-iștii, au aplaudat cu frenezie revirimentul comunistilor din unele foste țări socialiste sau republici sovietice. Și ceea ce n-a constituit decît efectul unor dificultăți ale perioadei de trecere, dificultăți mai mari decît se crezuse la început, a fost prezentat de falanga iliescenistă drept o reconsiderare de către popoarele din Europa de est a „valorilor” comunismului, vizînd și reabilitarea unor structuri, cu oamenii lor cu tot. Și s-a și trecut la treabă. Asistăm, acum, în România, la o îndepărtare sistematică din orice posturi cît de cît importante a oponenților regimului

comunist, a „dizidenților”, și la înlocuirea lor cu demnitari ai lui Ceaușescu, de la rangul al doilea în jos. Dar iată că în lume au loc și evenimente care contrazic ideea come-back-ului comunist general. Printre ele se numără și alegerea lui Vaclav Havel ca președinte al Cehiei.

Eroul dizidenței anticomuniste din Cehoslovacia, al „revoluției de catifea” și al „divortului de catifea”, a pornit în cursa prezidențială cu un handicap uriaș: el era făcut răspunzător — și de stînga și de extrema dreaptă — de desființarea Cehoslovaciei. Acuzatia era, desigur, lipsită de fundament. Cehoslovacia nu s-a dezmembrat nici datorită înabilității președintelui Havel, nici din cauza nepriceperii altora de a menține țara

făcută din două bucăți, ci pur și simplu pentru că în Europa istoria a mers, inexorabil, către moartea federațiilor și spre constituirea de state (state, nu bantustane!) naționale. Legea „o națiune — un singur stat, un stat — o singură națiune” s-a dovedit de fier. Oricine ar fi fost după 1989 la Hrad în locul lui Havel n-ar fi putut schimba nimic. E un merit al deputaților cehi că au înțeles bine acest lucru. Și astfel, cel mai cunoscut dizident al Cehiei a obținut 109 voturi, în timp ce contracandidatul său comunist doar 49. Prin aceasta, marșul „triumfal” al revenirii comuniste în răposatul lagăr socialist s-a poticnit zdravăn.

ION D. GOIA ■

Va susține Kohl România reprezentată de Adrian Păunescu?

Vizitînd „landurile de est” ale Germaniei, adică regiunile ce au făcut parte din R.D.G., cancelarul federal Helmut Kohl a pledat cu multă hotărîre cauza unei Europe unite. O va face oare el cu aceeași înflăcărare și pentru integrarea noastră în această Europă, chiar dacă la Consiliul Europei Adrian Păunescu se va lăși, gros, peste imaginea biete Românie?

UN ALT PUNCT DE VEDERE:

„Opinia publică a fost
și este dezinformată“

— convorbire cu doamna
arh. Anca Petrescu, șeful
de proiect al edificiului —

Are doi copii ● Zodia — Pești
● A absolvit Liceul German
din Sighișoara ● În 1974 a
terminat Facultatea de Arhi-
tectură ● Lucrează la projec-
tul Casa Republicii de 12 ani

— Vă rog să faceți câteva
precizări referitoare la afir-
mațiile apărute în revista
noastră, în cadrul „Dosarului
Casa Republicii“ de către dl.
Al. Beldiman, președintele U-
niunii Arhitecților.

— Voiam să vă spun că,
după revoluție, s-a realizat, și
încă într-un mod deosebit de
serios, un studiu tehnico-econ-
omic la Institutul de Proiec-
tări „Carpați“, care include,
bineînțeles, și acel studiu de
fezabilitate, despre care dl.
Beldiman afirma că nu ar fi

Omul care a conceput și realizat acest proiect fa-
raonic este arhitect și se numește ANCA PETRESCU.
Părtașă la megalomania dictatorului, a făcut peste
noapte o fulminantă carieră. Astăzi nu mai este stea
de primă mărime, dar „strălucește“ în continuare, destul
de bine și, mai mult, este foarte mindră de opera ei.

fost făcut. S-a studiat deja ce
lucrări mai sînt de realizat
pentru terminarea Casei Re-
publicii, care este stadiul lu-
crărilor în șantier și cam cît
ar costa terminarea Casei. A-
ceastă lucrare a fost deja ex-
pertizată de Ministerul de Fi-
nanțe. În concluzie, există
niște date precise în legătură
cu terminarea Casei. Apoi, a
fost făcut și un proiect de
execuție. În ce privește costul
terminării Casei Republicii,
acesta nu este nici pe depar-
te de 100 miliarde de lei. În
octombrie 1990, costa 3 miliar-
de, deci echivalentul pentru
prețurile actuale ar fi cam
de... 30 miliarde. Casa Re-
publicii nu este terminată în
proportie de 35%, cum preci-
zează dl. Al. Beldiman, care
nu cunoaște deloc problema,
ci este terminată în proporție
de 80%. Trebuie subliniat fap-
tul că la construirea Casei
Republicii s-au folosit mate-
riale și forță de muncă în ex-
clusivitate din România. În
plus, toate lucrările de ipso-
serie sînt terminate în pro-
porție de 99%, iar confecțiile
din lemn și piatră sînt și ele
executate într-un procent ri-
dicat, însă nemontate. Con-
strucția a fost surprinsă de re-
voluție în momentul în care
urma să se facă montajul con-
fecțiilor de lemn, marmură
și piatră, iar termenul de în-
cheiere a lucrărilor era luna

august, 1993. Exteriorul este
complet terminat. Din păcate,
în prezent, situația s-a mai
modificat, pentru că au dispă-
rut o parte din confecțiile de-
ja executate. Culmea este că,
în perioada martie—iulie
1990, cînd a fost permisă vizi-
tarea ei, nu a dispărut nimic
din clădire. După aceea
a fost o perioadă cînd s-a
furat! Acum s-a pus puțină
ordine în această problemă.

Adunarea Deputaților a ter-
minat cîteva spații importan-
te din Casă, cum ar fi: Re-
staurantul Parlamentului, ho-
lurile de intrare dinspre Dim-
bovița, intrarea dinspre 13
Septembrie, iar bucătăria a
fost dotată cu instalații spe-
ciale, din import.

Referitor la dl. Mircea Ana-
nia (intervievat tot în cadrul
„Dosarului Casa Republicii“),
dîrslu a lucrat la Casa Re-
publicii, a cîștigat foarte bine
acolo și chiar a răspuns de
vreo trei săli. Eu am tot res-
pectul față de dînsul, pentru
că a realizat niște lucruri
foarte frumoase, dar mi se pa-
re inadmisibil să afirmi că
această clădire ar trebui di-
namitată!

— Cum și cînd ați obținut
dreptul de a proiecta acest
edificiu?

— În 1977, imediat după
cutremur, Ceaușescu a organi-
zat în mod oficial o conferin-

ță cu arhitecți cunoscuți din
vremea aceea. În acest ca-
dru s-a hotărît construirea
noului centru politico-admini-
strativ al țării și s-au pus
bazele unui program foarte
amplu, în care Casa Republi-
cii era doar unul dintre obiec-
tivele acestui centru. Astfel,
acest centru urma să aibă un
bulevard vast, bdul Unirii,
care s-a și construit, o Aca-
demie, o nouă Bibliotecă Na-
țională, Noua Operă — toate
trei pe bulevardul numit a-
tunci Victoria Socialismului
un muzeu cu un nou centru de
conferințe și congrese, locuințe
etc. Deci în aprilie 1977 dină
această conferință s-a lansat
concursul, prin ziarul „Româ-
nia liberă“ și Uniunea Arhi-
tecților, iar eu m-am înscris.
Și iată de ce! Titlul lucrării
mele de diplomă a fost un
„Centru de Informatică, o
Bibliotecă și un Centru de
Congrese“. De dealul Arsenă-
lului (locul unde mai tîrziu,
a fost construită Casa Repu-
blicii) Lucrarea de diplomă a
fost notată în unanimitate cu
10. Deci, zona respectivă o
cunoașteam foarte bine, fiind
studiată încă din anul V de
facultate. Concursul lansat
s-a terminat în 1980 iar lu-
crarea mea a fost aleasă cîș-
tigătoare.

— Care este părerea perso-
nală despre acest monstru ar-
hitectural, atît de contestat
în presă?

— Inițial, suprafața acestei
clădiri nu a fost atît de mare.
Oricum, în concursul inițial,
clădirea era proiectată ca fiind
mult mai mică.

Casa Republicii este o clă-
dire administrativă și a fost
construită pentru a adăposti
cele mai importante organ-
isme de conducere ale statului
la care se adaugă și o parte
consacrată activităților de
reprezentare și protocol. Clă-
direa poate fi echivalentă (ca
funcție: să păstrăm, totuși,
prioritățile! — nota red.) cu
Elysée, Casa Albă etc. Ceea ce
este neobișnuit, chiar unicul
caz din lume, este că la toate
acestea au fost cumulate cinci
etaie cu birouri pentru func-
ționarii publici.

— Vă rog să dezvăluiți cî-
teva informații referitoare la
construcția în sine: cite eta-
je are, în ce constă „labirin-
tul de sub pămînt“?

— În ce privește „labirin-
tul subpămîntean“, nu pot să
vă dau detalii. Eu, nefiind
membră de partid, nu m-am
prea bucurat de încredere din
acest punct de vedere. Deci,
partea de jos nu am făcut-o
noi, ci un alt colectiv de ar-
hitecți. Nouă nu ni s-a spus
aproape nimic. Nici cite etaje
sînt sau... dacă sînt. Într-o a-
numită zonă, la subsol, în-
tr-adevăr, există un adăpost
antiatomic. În partea „nese-
cretă“, clădirea are un sub-
sol general, care conține par-
tea tehnică a clădirii și depo-
zite, apoi patru nivele foarte
înalte de săli, galerii, saloane
mari. De exemplu, parterul
are nouă metri, etajul I are
zece metri. Peste aceste patru
nivele sînt altele cinci de bi-
rouri, nivele care sînt termi-
nate și aproape în întregime
ocupate. Deasupra mai sînt
trei nivele, tot pentru proto-
col și reprezentare, parte care
s-a adăugat în ultimul mo-
ment și care ne-a pus mari
probleme.

— În timpul realizării a-
cestui proiect, presupun că
ați avut numeroase întîlniri
cu Ceaușescu. Cum voiau ei
Casa Republicii? Ați avut
incidente în acest sens?

— În fiecare sîmbătă, Ceau-
șescu venea pe șantierul Ca-
sei Republicii, însoțit de mi-
nistrii care răspundeau de
principalele capitole de con-
fecționare și prelucrare a ma-
terialelor și de secretari de
stat, consilieri etc. În același
timp, era însoțit și de un grup
de arhitecți, care apăreau în
permanentă la aceste vizite.
Eu, ca șef de proiect, prezen-
tam, împreună cu șeful de
șantier, lucrările, care erau
apoi comentate în șantier.
Multe lucrări au avut de-
ferit în urma acestor comen-
tarii și hotărîri luate atunci.
De exemplu, portalul de in-
trare s-a refăcut pe machetă
de nenumărate ori, coloanele
de la intrarea principală aveau
cel puțin 6—7 variante. Pînă
și pentru scara de la intrare
înainte de 1989, s-au făcut
vreo 20 de vizionări. De fapt
eu scriu o carte despre toată
această activitate. În acest
sens, am o ofertă de contract
în Franța.

— Unele zvonuri spun că
ați fost rudă cu Elena Ceau-
șescu. Este adevărat?

— Îmi pare bine că-mi pu-
neți această întrebare. Ceea ce
pot să vă spun este că nu am
fost membră de partid, deci
am insistat mult să mă facă.
Deci lucrarea mea și cîștigarea
concursului nu au nici o legă-
tură cu familia Ceaușescu.

— Vă rog să exprimați opi-
nia dv. referitoare la utili-
tea care ar trebui dată Ca-
sei Republicii.

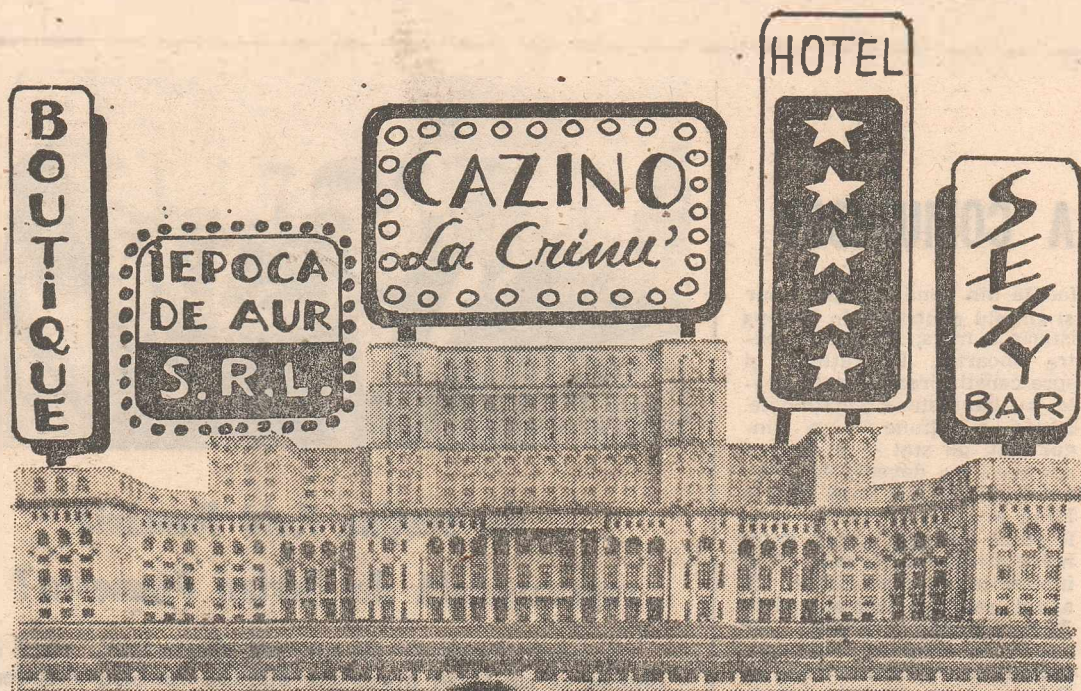
— După 1989 a fost făcut
un vast sondaj de opinii. Con-
cluzia acestuia a fost favora-
bilă terminării acestei clădiri,
pentru a i se da o funcțiune
publică. După părerea mea, în
momentul de față, faptul că
Adunarea Deputaților este
beneficiarul acestei clădiri este
o soluție pozitivă. Este im-
portant ca un organism demo-
cratic ca Parlamentul să func-
ționeze acolo. Și nu este numai
părerea mea, ci și a multor
personalități din Occident, ca-
re au vizitat și studiat această
casă. Săliile care vor rămîne
disponibile vor putea fi în-
chiriate unor organisme inter-
naționale, pentru conferințe,
cum ar fi UNESCO, care s-a
arătat foarte interesată de
acest lucru.

— Vă rog să oferiți cîteva
amănunte ale activității dv.
profesionale actuale. Cu ce vă
ocupați acum?

— În primul rînd, continui
să lucrez la Casa Republicii,
care mi-a luat 12 ani de via-
ță. Am și o firmă particulară.
Am terminat acum o lucrare
în Florida și mai am vreo
două comerzi pește granită.
După Revoluție, în timpul li-
ber, am dat peste 400 de in-
terviuri despre Casa Repu-
blicii multor posturi de tele-
vizune din străinătate, cît și
pentru presa scrisă. Foarte
mulți au fost impresionați de
volumul de muncă și de artă,
care au fost impresionate în
această casă. În momentul în-
ceperii lucrărilor, în șantie-
rul Casa Republicii munceau
20 000 de oameni.

— Vă mulțumesc!

RALUCA VRABIE ■

Fotografale de FLORIN IONIȚĂ ■
Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

FLACARA CONSILIER ECONOMIC

Piața valutară

SCHIMBĂRI (PRE)VIZIBILE

Sedință de tranzacționare bursieră B.R.M. S.A. la data de 28 - IAN - 1993

COTATII

PRODUS	DESCRIERE	INCHIDERE
Orez, S.U.A., decorticat, bob lung, sparturi 10% max, ambalat in saci de 60 kg	200.000 lei/tona	200.000 lei/tona
Orez Birmania, bob lung alb, sparturi max 25%, saci 50 kg	184.000 lei/tona	184.000 lei/tona
Fluorossilicat de sodiu 99,9%, ambalat in saci multistratificati de 50kg	300.000 lei/tona	300.000 lei/tona
Carbonat de litiu 99,4%, ambalat in butoiaze metalice de 80 kg	5.000.000 lei/tona	5.000.000 lei/tona
Fenol, aspect: cristale albe, livrabili in cisterne C.F.	289.000 lei/tona	289.000 lei/tona
Acetona	187.000 lei/tona	185.000 lei/tona
Poliuretana de joasa densitate A-1-4-M-A/ 024, cal 1, ambalat in saci de 25 kg	396.000 lei/tona	392.000 lei/tona
Mirie de ziar, sortiment 1, alb lucos, 49 g/mp, latime 840mm, in role de 320 kg	220.000 lei/tona	210.000 lei/tona
S44...G10...L14	500.000 lei/tona	500.000 lei/tona
A4, 60 g/mp	1.800.000 lei/tona	1.800.000 lei/tona
Pale lina pictanata, sort 11	130.000 lei/tona	130.000 lei/tona
Seminte mustar galben, ambalate in saci de juta	100.000 lei/tona	80.000 lei/tona
Sei de vita, crud, congelat pentru uz alimentar sau saponificare	700.000 lei/tona	680.000 lei/tona
Margarina Sanja, import Germania, 100% uleiuri vegetale (soia, rapita, cocos, palmier)	560.000 lei/tona	530.000 lei/tona
Grund 4070	555.000 lei/tona	523.000 lei/tona
Email 4070 - alb	1.040.000 lei/tona	989.000 lei/tona
Email 4070 - rosu		

Email 4070 alb - gri	640.000 lei/tona	614.000 lei/tona
DINOX OLL L	2.790.000 lei/tona	2.653.000 lei/tona
Email 102 - I	950.000 lei/tona	904.000 lei/tona
Email 532 - I	970.000 lei/tona	925.000 lei/tona
Email 692 - I	1.050.000 lei/tona	1.000.000 lei/tona
Email 822 - I	1.010.000 lei/tona	960.000 lei/tona
Email 5072 alb-gri	420.000 lei/tona	396.000 lei/tona
Email 5072 - rosu	965.000 lei/tona	915.000 lei/tona
Email 5072 - gri deschis	530.000 lei/tona	504.000 lei/tona
Email 5072 - verde	670.000 lei/tona	637.000 lei/tona
Email 5072 - albastru	540.000 lei/tona	512.000 lei/tona
Email 5072 - bleu	550.000 lei/tona	522.000 lei/tona
Vopsea crem, frecata in ulei, V401-1, ambalata in cutii de 1kg	850 lei/kg	840 lei/kg
Chit universal auto poliesteric (chit, intaritor, diluant), ambalat in cutii de 800 grame	2.500 lei/buc	2.300 lei/buc
Detergent "DERO" - "BONALUX", in cutii a 0,600 kg, ambalat in lazi a 20 cutii	258 lei/buc	258 lei/buc
Detergent lichid "7 Day", substanta activa totala 7,44%, PH= 6,91, cutii cu 12 flacoane de 1 litru	327 lei/litru	325 lei/litru
Detergent lichid "7 Day", substanta activa totala 7,44%, PH= 6,91, butoiaze a 100 litri	327 lei/litru	325 lei/litru
Blanuri nura (MNCNS), cal. F-5-1 A, femela, marimea 5, cat. 1, culoare neagra	6.700 lei/buc	6.600 lei/buc
Paleti din lemn pentru depozitare si transport paletizat, 1200x1200x140 mm	1.000 lei/buc	800 lei/buc
Foi usi celulare furnir fag 42 mm, 1/3, 700x2040 mm		11.400 lei/buc
Foi usi celulare furnir fag 42 mm, 2/3, 700x2040 mm		11.600 lei/buc
Foi usi furnir stejar 32 mm, 2/3, 700x2040 mm		12.600 lei/buc
Foi usi furnir stejar 42 mm, 1/3, 700x2040 mm		13.500 lei/buc
Foi usi celulare furnir fag 32 mm, 1/3, 700x2000 mm	9.500 lei/buc	9.500 lei/buc
Foi usi celulare furnir fag 42 mm, 1/3, 800x2000 mm	10.800 lei/buc	10.800 lei/buc

Foi usi celulare furnir fag 32 mm, 2/3, 700x2000 mm	9.500 lei/buc	9.500 lei/buc
Foi usi celulare furnir fag 32 mm, 2/3, 900x2000 mm	12.100 lei/buc	12.100 lei/buc
Foi usi celulare furnir fag 32 mm, 2/3, 1400x2000 mm	18.600 lei/buc	18.600 lei/buc
Taburet multifunctional din lemn de fag, cu blat de impletitura	1.684 lei/buc	1.684 lei/buc
Poster - Calendar - Zodiac	325 lei/buc	315 lei/buc
Fire 100% bumbac, 500 decitex, Nm 20/1, natur, cal. A	1.050 lei/kg	1.050 lei/kg
Fire 100% bumbac, Nm 34/1, urzeala cal. 1, grupa A	1.150 lei/kg	1.150 lei/kg
Fire 100% bumbac, Nm 40/1, urzeala cal. A	1.200 lei/kg	1.200 lei/kg
Fire 100% colofibra, 500 decitex, Nm40/2, cal. A	1.600 lei/kg	1.550 lei/kg
Dresuri Italia din matase, ambalate in cutii de carton, masuri: 1, 2, 3, 4, culori: alb, bej, gri, negru	385 lei/buc	375 lei/buc
Placi faienta alba, 150x150x5,5 mm, cal. I	1.850 lei/mp	1.850 lei/mp
Cuie constructii - 2,65x60 mm, ambalate in cutii de carton a 30kg	177.000 lei/tona	177.000 lei/tona
Cuie constructii - 3x80 mm, ambalate in cutii de carton a 30kg	177.200 lei/tona	177.200 lei/tona
Electrozi de sudura SUPERTIT, tip - 2,5x300mm	304 lei/kg	304 lei/kg
Electrozi de sudura SUPERTIT, tip - 3,25x450mm	272 lei/kg	272 lei/kg
Electrozi de sudura SUPERTIT, tip - 4x450 mm	260 lei/kg	260 lei/kg
Motocultivator IMT306SX, pe benzina, in doi timpi, putere 4,9kW, 3 viteze inainte / 2napoi	330.000 lei/buc	300.000 lei/buc
Masina automata pentru clatire, productivitate 60 m / ora, putere inst.2600W, monofazie	950.000 lei/buc	945.000 lei/buc
Pistol de umflat pneuri, cu manometru (6 bar)	1.450 lei/buc	1.450 lei/buc
Dispozitiv de taiat placi ceramice cu lungime maxima de 250 mm	2.300 lei/buc	2.300 lei/buc

La Bursa Română de Mărfuri, ultima ședință de tranzacționare din luna ianuarie a fost caracterizată de o ofertă aflată în expansiune. Creșterea sortimentală este evidentă, în comparație cu precedentele ședințe. Nici de data aceasta, însă, contractele încheiate nu au fost spectaculoase, cu toate că, la închidere, cotațiile s-au situat sensibil sub nivelul des-

chiderii (vedeți tabelul). Promitem să revenim cu o serie de comentarii legate de funcționarea mecanismelor specifice ale bursei și cu mai multe date relative la modalitățile de formare a cererii și ofertei.

Deocamdată, putem spune că, pe aproape toate segmentele pieței, cererea solvabilă se situează mult sub nivelul ofertei efective. Nesiguranta operatorilor pare să fie determinată, mai ales, de intimplările confuze de pe piața valutară, din nou tăiată în două de „aventurile” extra-oficiale ale leului.

În pofida unor tendințe evidente de scădere, cursul la liber al dolarului este încă foarte departe de pragul său oficial, care se deplasează, timid, către un nivel mai rezonabil. Care va fi acest nivel? Poate 550 lei/\$, poate 600 lei/\$, totul este posibil, nu-i așa?

Fără să ne lansăm în speculații fără acoperire, anticipăm, totuși, că, la sfârșitul lunii în curs, moneda noastră națională își va mai tempera pretențiile, urmind să se plaseze — într-un interval de trei-patru săptămâni, deci — pe un palier de stabilitate situat la o cotă de 575 de lei per dolar. Cât de labilă va fi stabilitatea și dacă „profeția” noastră se va adevăra sau nu, vom vedea și vom trăi.

OCTAVIAN NUȚĂ ■
MARCEL APOSTOLESCU ■

KNOW-HOW

Au venit americanii

În cadrul A.S.E. București, ființează „Centrul Româno-American pentru promovarea inițiativei particulare”.

Specialiști români și americani, cu pregătire universitară în domeniu, oferă consultanță și asistență pentru inițierea și dezvoltarea unei mici întreprinderi private.

Centrul Româno-American pentru promovarea inițiativei particulare este finanțat de Agenția Internațională de Dezvoltare a S.U.A., pe baza unui program elaborat de Universitatea de Stat din Washington și de Academia de Studii Economice din București.

Centrul ființează ca un departament al A.S.E., nu are personalitate juridică, iar serviciile oferite sunt gratuite, cel puțin trei ani, cât durează finanțarea americană.

Structura organizatorică cuprinde: cinci consilieri români, numai cadre didactice universitare, și trei specialiști americani, ce realizează transferul de tehnologie și metodologie.

Principală activitate a Centrului este consultanța, asistența pentru pregătirea, inițierea și dezvoltarea unei mici întreprinderi private. Misiunea consilierilor este

realizarea contactului direct, nemijlocit al specialistului cu pregătire și experiență de excepție în management și marketing, „școlit” în S.U.A., cu cei ce doresc să pornească o afacere, care să aibă reale șanse de reușită. Adică, punându-se la dispoziția clientului o remarcabilă și unică „bibliotecă” de specialitate, legislația în vigoare și o bogată experiență, se creează baza teoretică, atât de importantă, pentru abordarea științifică a acțiunii de lansare într-o afacere de mică anvergură. Practic, consilierii oferă sfaturi în următoarele domenii: conceperea și elaborarea PLANULUI DE AFA. CERİ; analiza financiară; marketing; planul de marketing; management; personal; producție; organizarea și programarea producției; controlul calității; amplasamente; costuri și prețuri; bugete și Relații Economice

Internaționale. Centrul nu este destinat să ofere împrumuturi financiare, spații și materii prime.

Pentru găsirea unor eventuale parteneri de afaceri americani, consilierii pot pune la dispoziția clienților Registrul Firmelor Americane pe anul 1993. Pentru efectuarea publicității pe piața americană, clienții sunt învățați cum să compună o ofertă conform standardelor respective, și cum să o expedieze (prin intermediul Camerei de Comerț S.U.A.).

În perspectivă, Centrul va organiza și cursuri, seminarii, intensive, practice, concrete, adevărate „ateliers” pentru inițiere în contabilitate, analiză financiară, management, marketing, dispunând de o bază logistică de cea mai bună calitate.

Tot de perspectivă este și oferirea „serviciilor expert” pentru întocmirea studiilor de fezabilitate și planurile de afaceri, fără de care nu poate debuta nici o afacere serioasă.

Directorul Centrului, dl. prof. dr. Ioan Ursachi — de la catedra de management a A.S.E. — concluzionează: „În lipsa unei legislații corespunzătoare, a rețelei de informații computerizate, vitale pentru afaceri, Centrul nostru este singurul care oferă întreprinzătorului, pe lângă pregătirea teoretică necesară, modul de a gândi american, în abordarea unei afaceri, ideea că reușita depinde mai ales, de respectarea normelor de etică profesională și de respingerea compromisurilor de orice natură”.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Aflind că și „Ursus” zboară

Tarom S.A. se privatizează

Agenția Națională pentru Privatizare și Fondul Proprietății de Stat au finalizat contractul de asistență tehnică pentru evaluarea și efectuarea studiului de fezabilitate în vederea eventualei privatizări a societății comerciale TAROM S.A. Asistența va fi asigurată de firmele Ernst & Young, Samuel Montagu și Roche & Temperley, în cadrul unui program finanțat de Guvernul Marii Britanii.

A.N.P. continuă astfel o colaborare soldată deja cu realizarea privatizării fabricii de bere URSUS din Cluj, considerată de toți cei avizați ca fiind un succes.

Considerentele care au determinat decizia de evaluare a posibilităților de privatizare a TAROM-ului sunt legate de conjunctura actuală de pe piața internațională a transporturilor aeriene și de necesitatea stringentă de înnoire a flotei de avioane din dotarea companiei. Flota actuală de aparate de zbor este compusă din:

- două Airbus A310;
- trei Boeing 707;
- 14 BAC 1-11;
- patru Iliushin 62 (IL-62);
- șapte Tupolev 154 (TU-154);

— patru Iliushin 18 (IL-18);
— 20 Antonov 24 (AN-24);
toate IL-urile, TU-urile și AN-urile sunt avioane vechi, care nu mai fac față exigențelor de confort și siguranței impuse de competiția acerbă de pe piață. Numai privatizarea ar putea susține financiar modernizarea flotei, care trebuie dotată, în regim de urgență, cu avioane mediu curier performante.

De menționat că, în fostele „fări-surori”, companiile aeriene naționale au fost deja privatizate. ALEV (Ungaria) a vândut 35% din acțiuni companiei ALITALIA (pentru 77 de mil. de dolari), CSA (Cehia și Slovacia) a vândut 40% din acțiuni unui consorțiu condus de AIR FRANCE (pentru 60 de mil. de dolari), iar AEROFLOT (Rusia) a format recent o companie mixtă cu BRITISH AIRWAYS. În plin proces de privatizare se află și compania BALKAN (Bulgaria), iar compania LOT (Polonia) urmează să-și aleagă un partener, probabil din Statele Unite.

MARCEL APOSTOLESCU ■
ATENA ENEA ■

Omul care, din umbră, conduce lumea

PRIMUL REICH LA CASA ALBĂ

Apostol al intervenționismului statal? Campion al liberalismului? „Incadrarea” este, poate, mai puțin importantă. Contează într-adevăr doar faptul că președintele Clinton crede în el ca în Evanghelie. El este ROBERT REICH, profesor la Harvard, un fel de super ministru al noii Administrații.

În public, apare foarte sigur pe el, dînd impresia că poartă pe umeri tot prestigiul Harvard-ului. Robert Reich este omul căruia William J. (Bill) Clinton, cel de-al 42-lea președinte al Statelor Unite ale Americii, îi datorează, în bună parte, victoria în alegeri. Cărțile lui au constituit fundamentul pe care noul șef al Executivului american și-a construit programul economic cu care a cucerit voturile alegătorilor. Mereu egal cu sine, Reich își acceptă surizind enigmatic rolul de „eminentă cenușie”. Nu comentează. Afirmă doar că e mulțumit de faptul că oamenii politici i-au „cumpărat” ideea potrivit căreia, în economie, are loc o revoluție.

Dogma conservatoare susține că bogăția comunității izvoarăște din banii celor bogați. Vocile tradiționaliste mai libere completează această aserțiune, arătînd că serviciile sociale, guvernul și statul trebuie să intervină, „ajutîndu-i” pe cei bogați în procesul de redistribuire a bogăției. Reich e convins că teoria este depășită

de realitate. În această privință, „De ce să mai gîndim economia dihotomic: noi și ei? Care noi și care ei? Ce (mai) este azi economia națională? Într-o lume în care piața liberă tinde să devină atotcuprinzătoare, noțiunile de noi și ei creează confuzii și nu-și mai justifică locul. Economia trebuie abordată într-o viziune la scară planetară; ea refuză încorsetările naționaliste. IBM, pentru care mii de oameni lucrează în Europa, e noi sau ei? Uzinele Honda și Philips din Statele Unite sînt noi sau ei?”

Concluzia lui Reich este că bogăția oricărei națiuni este generată de fluxul de investiții care creează locuri de muncă pentru personalul calificat (cetățenii, rezidenții) de de pe teritoriul său național. Secretul bunăstării constă în a crea operatorilor economici capabili să investească masiv cadrul ambiental care să-i stimuleze și să le garanteze investițiile. Acești operatori de prim rang, întreprinderile multinaționale înedesebi, au interese oriunde me-

diul le este favorabil. Deci, guvernele, factorii de decizie trebuie să concentreze și să coordoneze interesele noastre (ale cetățenilor pe care îi guvernează) într-o manieră care să conțină și cele mai bune condiții posibile pentru atragerea capitalului lor (al întreprinderilor capabile să susțină programe de investiții semnificative). Aceasta este — în opinia lui Robert Reich — singura modalitate rațională și eficientă de împlinire a intereselor „noastre” cu interesele „lor”.

„Strategia elaborată de Reich este cu certitudine cea mai bună”, a declarat Robert Solow, profesor la MIT (Massachusetts Institute of Technology din Boston), laureat al Premiului Nobel pentru economie, care, nici în trecut, n-a criticat prea aspru entuziasmul acelor care se pronunțau în favoarea intervențiilor statale în gestionarea economiei. Poate că tocmai de aceea alți comentatori cred că noua „politică industrială”, promovată de Reich și susținută de Solow, nu este decît

vechiul statalism vîndut cu o etichetă nouă. Colegul lui Solow de la MIT, profesorul Paul Krugman, a fost mai rezervat în aprecieri: „Ideea unei întreprinderi extinse planetar este interesantă, însă eu cred că s-a născut prea devreme”.

Reich încurajează polemicele, întărîndu-și poziția și cu alte argumente. Reinterpretînd conceptul clasic al diviziunii muncii, el identifică în peisajul multieromantic al pieței specifice o nouă profesie: aceea de analist simbolic.

„Analistii simbolici — care tind să se structureze într-o clasă socio-profesională distinctă sînt toți aceia care, în profesia lor, lucrează cu semne — cuvinte, numere, imagini — și nu cu obiecte; nu numai directorii și managerii, ci și avocații, experții în economie, agenții publicitari, informaticienii, ziaristii, statisticienii, inginerii și toți ceilalți oameni de știință”.

Este această idee extravagantă? Nu, pentru Robert Reich, care vede în ea expresia unei tendințe care va transforma piața muncii și de care Statele Unite și toate celelalte națiuni care doresc să dețină o poziție conducătoare în sistemul economic mondial vor trebui să țină seama.

„Bob este un analist și un profesor strălucit”, este de părere Raymond Vernon, coleg de catedră cu Reich, la Harvard. „Uneori, pentru a clarifica o idee, un raționament, este tentat să apese prea mult

pe contrastul dintre alb și negru; dar ideile pe care le transmite sînt întotdeauna importante”.

„De fiecare dată îmi verific teoriile apelînd la date concrete, culese din 20 sau din 30 de întreprinderi”, spune Reich. „Apoi mă întorc la statistică și lucrez asupra cazului pînă cînd elimin erorile de interpretare inițiale”.

Ce se poate aștepta de la un guvern Clinton influențat de ideile lui Reich? Mai întîi un pachet de „impulsuri”, pe termen scurt și apoi un program structural, pe termen lung. În primul rînd, reforma va viza sistemul educațional, pentru că resursa primară cea mai prețioasă pentru mîine va fi o forță de muncă instruită, o clasă de „analisti simbolici” capabilă să dezvolte soluții pertinente în orice situație. În al doilea rînd, reforma va atinge infrastructura, serviciile și sistemele de comunicații. În fine, „vîntul înnoirii” se va abate asupra centrelor de studii, asupra așa-numitelor „concentrări de talente”. Totul pe fondul unui naționalism cu alte valențe; pentru că America dorește să-și păstreze poziția dominantă în lume. „Odată înțeleasă noua regulă a jocului, va trebui să apărăm cu mai multă forță interesele națiunii noastre”, spune Reich. Partenerii și aliații au fost avertizați.

(după il primo Reico alla Casa Bianca — L'Espresso no. 48/1992)

REFORMĂ ÎN EST

● Primul-ministru slovac, Vladimir Meciar, a anunțat că guvernul său intenționează să instituie un sistem riguros de control financiar, care să opereze în economie după regulile unei adevărate poliții financiare. „Practicile de evaziune fiscală vor fi tratate cu toată asprimea permisă de lege” — a menționat dl. Meciar, adăugînd că sustragerea de la plata impozitelor datorate statului va fi considerată o crimă la fel de gravă ca și omuciderea.

● C.S.I. a livrat, recent, Ungariei, echipament militar în valoare de 800 de milioane de dolari. Tranzacția se înscrie în cadrul programului de lichidare a datoriilor pe care fosta Uniune Sovietică le-a contractat în relațiile comerciale cu Ungaria.

● În Cehia, vor fi puse în circulație noi bancnote cu o

valoare nominală de 200 și, respectiv, 1 000 de coroane. Tîpărirea bancnotelor va fi asigurată de firma britanică Thomas de la Rue, iar costul emisiunii este estimat la 900 de milioane de coroane.

● Consiliul Primăriei din Praga a hotărît ca, de la 1 februarie curent, tariful perceput pentru călătoriile cu autoturismele-taxi aparținînd statului să fie de 10 coroane/km, în loc de 8 coroane/km.

● Din fiecare sută de coroane cîștigate, întreprinzătorii cehi achită impozite și taxe însumînd 44 de coroane. În aceste condiții, o firmă particulară care realizează un profit anual de 500 000 de coroane (circa 18 000 \$), trebuie să cedeze statului, prin prelevări „în cascadă”, 220 000 de coroane (aproximativ 8 000 \$). Sarcina fiscală actuală este considerată de mulți proprietari de fir-

me mici și mijlocii drept împovărătoare și nestimulativă.

● Restaurantul praghez al celebrei firme McDonald's a fost vizitat în cursul primelor șase luni de funcționare (1 iunie — 30 noiembrie 1992) de 1 000 000 de clienți. În capitala Cehiei, un hamburger Big Mac se vinde cu 60 de coroane (aproximativ 2,20 \$).

● În noiembrie 1991, 64 la sută dintre polonezi se declarau în favoarea privatizării, în timp ce 28 la sută erau împotriva; într-un sondaj desfășurat în decembrie 1992, proporția „pro”/„contra” era sensibil modificată: 53 la sută dintre polonezi s-au pronunțat în continuare în favoarea privatizării, numărul opozițiilor urcînd însă pînă la un nivel de 41 la sută din totalul populației.

● La 29 martie 1993, Banca Națională a Ungariei va pune în circulație monede de argint cu o valoare nominală de 200 de forinți (circa 2,50 \$). La aceeași dată, banca de emisiu-

ne maghiară va trimite pe piață și noile piese metalice de unu, doi și 20 de forinți, iar la 21 iunie 1993 vor ieși „la rampă” noile monede de cinci, zece, 50 și 100 de forinți. Monedele de unu, doi, cinci, zece și 20 de forinți existente vor rămîne în circulație.

● Șantierul naval din Gdynia (Polonia) au încheiat un contract cu linia maritimă H-Schuldt din Germania. Potrivit prevederilor contractului, șantierele poloneze vor construi șase nave de marfă, fiecare cu o capacitate de 55 000 tdw, care vor intra în dotarea flotei firmei germane pînă la sfîrșitul anului 1994.

● Taxa pe valoarea adăugată (TVA) va fi introdusă în Polonia începînd cu data de 1 iulie 1993. Rata poloneză uzuală a TVA va fi de 22%. Pentru materialele de construcție, medicamente, articole de îmbrăcăminte pentru copii, mașini și utilaje agricole și aparatură medicală, rata TVA va fi de numai 7%. Ex-

porturile vor fi exceptate de plată.

● Dacă reforma nu face pași hotărîți înainte în Rusia, situația economică a țării formate pe ruinele fostei Uniuni Sovietice va fi compromisă — a declarat Jacques Attali, președintele Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, adăugînd că este încă prea devreme pentru a aprecia corect ce se va întîmpla în Rusia.

● În Rusia există peste 1 500 de (așa-zise) bănci, dar numai 200 dintre ele își merită cu adevărat numele, se arată într-un studiu intitulat *Banking in Russia*, publicat recent la Paris. Autorii studiului citat își exprimă îndoiala cu privire la capacitatea băncilor rusești de a rezista concurenței, afirmînd că nici o bancă din Rusia nu poate să susțină un program de finanțare pe termen lung din cauza eroziunii masive și crescînde a rublei.

Pagină realizată de
MARCEL APOSTOLESCU ■

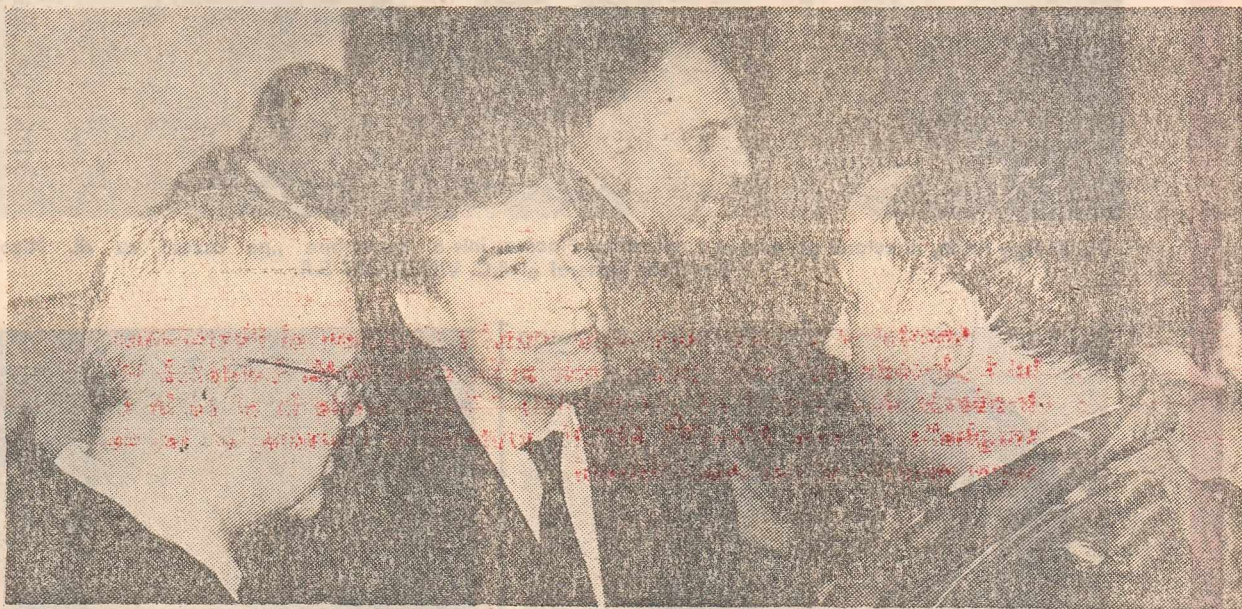
FORZA ITALIA! FORZA ROMÂNIA!

Pentru a risipi, de la bun început, orice îndoială, să spunem că vizita grupului de oameni de afaceri italieni la București și Chișinău a fost, din toate punctele de vedere, un succes.

Menționăm, în sprijinul acestei aprecieri, un singur amănunt, semnificativ, credem. Vizita organizată de ILSIR, în colaborare cu Agenția Română de Dezvoltare, Agenția Națională pentru Privatizare, Camera de Comerț și Industrie a României și revista Flacăra, a constituit un „record național”, prilejuind întrunirea celui mai mare număr de operatori economici din străinătate cu oameni politici și de afaceri din România, într-o perfectă „unitate clasică” de timp, loc și acțiune.

Impresiile noastre legate de atmosfera în care s-au derulat momentele vizitei contează, poate, mai puțin. Considerăm că mai sugestive sînt imaginile pe care vi le prezentăm în aceste pagini. În legătură cu rezultatele concrete ale vizitei vă invităm să citiți cu atenție declarațiile participanților, consemnate de noi, în exclusivitate.

Încheiem, nu înainte de a-i informa pe cei interesați că ne pot contacta pentru a afla amănunte.

Gazdele și cîțiva oaspeți de marcă de acasă : domnii Petre ROMAN, Victor BABIUC și Ludovic SPIESS.

Domnul Sergio CAZZANIGA, președintele onorific al ILSIR

Am venit în România acum trei ani, din motive, pe de-o parte turistice, pe de altă parte, umanitare. Ca fost ministru al industriei Lombardiei (pînă acum șase luni), cunosc bine aspectele legate de activitatea ILSIR, în domeniul dezvoltării relațiilor economice cu România, care privesc, în special, industria mică și mijlocie. Relațiile noastre sînt istorice și foarte apropiate. Asemănarea dintre limba italiană și limba română nu poate fi decît în avantajul micilor antreprenori, care vin să facă afaceri în România. Colaborarea dintre cele două țări a început să dea roade : proiectul construcției autostrăzii București — Constanța, apoi Alitalia și TAROM, care și-au mărit reciproc numărul de zboruri.

Am inițiat, în urma vizitei președintelui Camerei de Comerț, dl. Ghibuțiu, în Italia, o colaborare între România și Universitatea Bocconi, pentru formarea ma-

nagerilor, fie prin școlarizarea în Italia, fie prin trimiterea în România a specialiștilor noștri. Cultura managerială nu se inventează. Una este să fii director și alta să fii antreprenor. Sînt lucruri total diferite. Diferența constă în responsabilitatea personală. Defectul este același în România, ca și în Italia, în ce privește firmele de stat. Cînd se încheie un contract cu două, trei, cinci persoane, nimeni nu este responsabil. Pe cînd un patron, cînd încheie un contract, riscă pentru el, pentru că e firma lui. Dacă afacerea nu merge, dă faliment și intră la închisoare. Asta e.

Doamna Maria Vittoria

IONUȚAȘ-PUȘCAȘIU,

președintele executiv al ILSIR

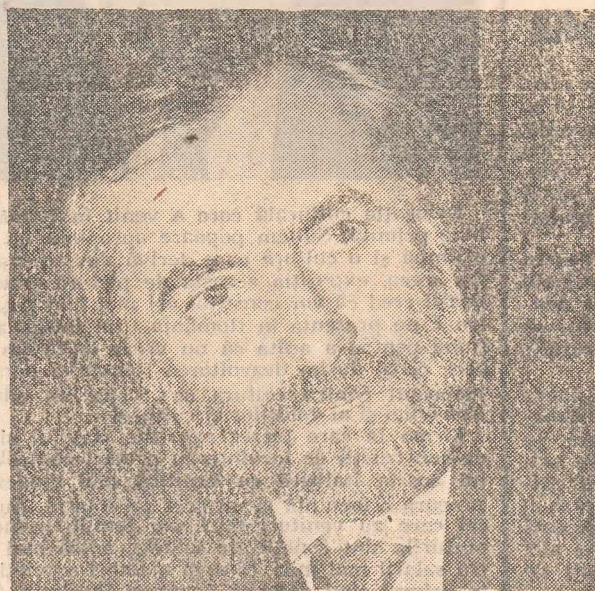
Am venit în România cu trei delegații : o delegație instituțională, una culturală, condusă de ministrul cul-

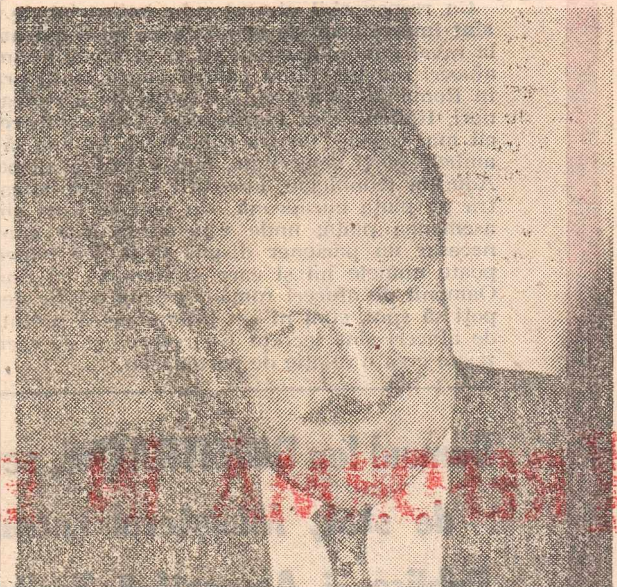
turii regiunii Lombardia, și o delegație de 40 de operatori economici, decîși să facă afaceri în România. Scopurile au fost atinse : pot spune că a fost cea mai reușită experiență a ILSIR-ului din ultimul an.

Am avut sprijinul tuturor celor pe care i-am contactat, cu care am devenit prieteni. Nu se poate face nimic dacă nu pui suflet, n-ai nici o credibilitate. N-a trebuit să lupt niciodată pentru a convinge pe cineva. Singura mea problemă este lipsa de timp. Ziarul dumneavoastră, căruia îi mulțumesc, cred că va putea ajuta mult la reușita inițiativelor noastre. Pornim împreună spre viitor.

Domnul Paolo LAZZATI, vicepreședintele ILSIR, președintele firmei Sys-Dat Consulenze

Am continuat discuțiile legate de organizarea unor cursuri de formare în management pentru companii de stat sau particulare românești. Este a patra vizită în scopul identificării corecte a necesităților și a realității. Cursurile se vor desfășura în România și vor fi însoțite de stagii practice la firme italiene. Durata lor va fi de trei pînă la cinci luni, funcție de domeniu și de obiective. Unul dintre domenii va fi marketing internațional. Italia și Comunitatea Europeană, prin Programul PHARE, vor finanța aceste cursuri. Din Italia vor veni și profesorii. Data de începere a primului curs se va stabili cu ocazia unei noi vizite, peste 15—20 de zile. În Italia, conduc o firmă care se ocupă chiar de formarea managerilor. Sper să aduc aici o experiență interesantă și cît mai utilă cu putință.

Domnul Franco CAJANI, secretar general al ILSIR, director pentru relațiile cu Europa de Est

FININVEST este o firmă componentă a societății SECCO, patronată de dl. Silvio Berlusconi, celebrul proprietar al nu mai puțin celebrei echipe de fotbal A.C. MILAN. Firma este specializată în echipamente pentru telecomunicații și de electronică industrială. Primele contacte cu România au fost deja stabilite în 1990.

Dozim să înființăm un joint venture în domeniul poștă-telecomunicații.

ECONOMIE

Dr. George Arion, directorul general al Publicațiilor Flacăra, într-o convorbire „pe uscat” cu dr. Nicolae David, directorul general al S.C. VINEXPORT S.A.

Domnul Dan STĂNESCU,
Logic Planning S.p.A.

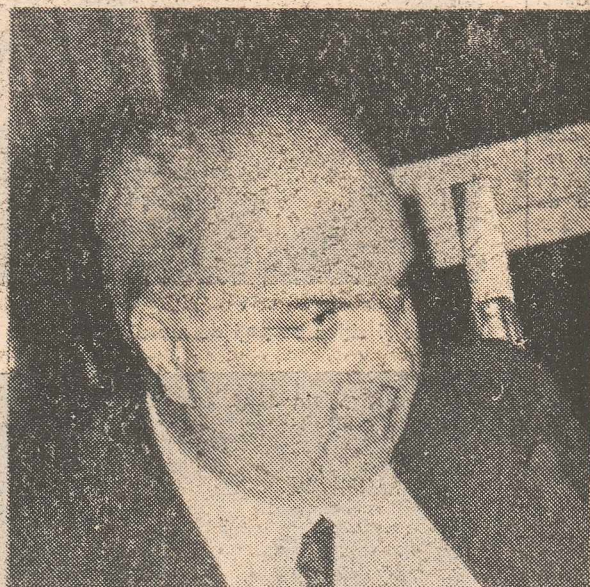
Ca responsabil al sectorului industrial de la ILSIR, sint impresionat de primirea pe care am avut-o, atât la nivel guvernamental, cât și la nivelul oamenilor de afaceri români. Fiind pentru foarte mulți prima vizită în România, obiectivul ei a fost de a cunoaște partenerii. Italienii sint foarte dispuși să colaboreze și asta cit mai repede. Pentru colaborare trebuie să existe de ambele părți sinceritate, bunăvoință și disponibilitate. Aducem tehnologie, investiții și posibilitatea de a intra pe piața europeană. Nu poți să intri singur pe o asemenea piață, unde concurența este enormă. Este necesar un partener dispus să-ți dea experiența lui, poate numele lui și care să împartă cu tine profitul. Oamenii de afaceri români trebuie să fie deschiși. Nu poți să spui, cum ni s-a întâmplat, că prețul sau cifra de afaceri sint secrete. Cu rezerve și cu secrete nu se poate crea o relație de parteneriat.

Domnul Ion DUMITRACHE, secretar
de stat, Ministerul Lucrărilor
Publice și Amenajării Teritoriului

Am avut sute de întâlniri în acești trei ani, dar niciodată nu s-a întâmplat ca patronii atitor firme să se întâlnească în același loc. Altă experiență interesantă, tot cu o întreprindere familială, am avut-o cu firma franceză Breton, în domeniul construcțiilor și materialelor de construcție, cu care am făcut o firmă mixtă la Constanța, Tomis-Tom, pentru producerea pietrei compozite.

Această experiență mă face să fiu optimist. Pentru afacerile mici, firmele familiale sint cele mai serioase și mai hotărâte. E drept că se hotărăsc mai greu, pentru că analizează mult, ele nu sint așa puternice ca marile concerne, dar în momentul în care se hotărăsc, lucrul este ca și făcut.

Am învățat de la o delegație japoneză un lucru extraordinar și mă lupt ca guvernul să-l aplice. Crearea unui plan de dezvoltare pe o perioadă mare, nu cum facem noi acum, cum să trecem iarna, sau primăvara, sau pe perioada unui mandat. Poate că cititorii mă vor înțelege greșit, dar Japonia după război, și-a creat o strategie de dezvoltare pe care o respectă și acum, deci, o strategie pe 40—50 de ani. Altfel, nici n-ar fi reușit să ajungă unde au ajuns, lipsiți de resurse, de terenuri agricole, învinși în război.

Domnul Rinaldo CECCARDI,
reprezentant al IACPPM (Istituto
Autonomo Case Popolari della
Provincia di Milano)

nești o persoană ca dintr-o dată să-ți schimbi viața. Am fost de mai multe ori în România pentru a forma o societate mixtă în domeniul telecomunicațiilor, partenerul italian fiind firma ITEL, care dorește să producă în România echipamente de telefonie. Afacerile se fac pe mai mulți ani, de aceea, stabilitatea este foarte importantă. Banii pentru investiții nu constituie o problemă pentru noi. Singura problemă ar fi mentalitatea unora dintre români. Ea se va schimba greu, că tot ce este legat de gândire.

Domnul Filippo PAGANI
BAGLIACCA, Napofin S.p.A.

A fost o vizită profitabilă pentru că am pus bazele unor societăți mixte. Am multe proiecte: un birou în domeniul construcțiilor, un altul pentru afaceri internaționale, un restaurant italian, o bancă pentru investiții și dezvoltare. Sint multe probleme, dar lucrurile par să se miște. Săptămîna viitoare voi fi din nou în România, pentru a porni o primă afacere. Am vădit, am văzut, voi investi. Este ritmul care-mi place.

Domnul MARCO PARINI, asesor
cultural la Primăria orașului Milan

ILSIR-ul s-a născut din dorința de a crea niște legături stabile între regiunea cea mai industrializată a Italiei — Lombardia — și România. Un grup de entuziaști, cunoscători ai condițiilor din țara dumneavoastră au început să strângă în jurul lor oameni cu dorința de a investi în proiecte care se pot face în România. S-a abordat și domeniul cultural, facilitându-se prezența românească în Italia și s-au organizat mai multe acțiuni de ajutorare a copiilor sau a pe-soanelor cu situații speciale.

Acum se trece la lucruri și mai serioase, investiții cum ar fi realizarea unui spital specializat în chirurgie, care va fi o școală de asimilare a tehnicii ultramoderne. S-au stabilit multe contacte cu investitorii care vor să facă afaceri în România. După întâlniri pe care le-am avut, pot spune că România este interesantă ca partener de afaceri, rămînînd de discutat diverse aspecte financiare pentru perfectarea unor contracte.

Domnul Franco CAIROLI,
Camoter S.R.L.

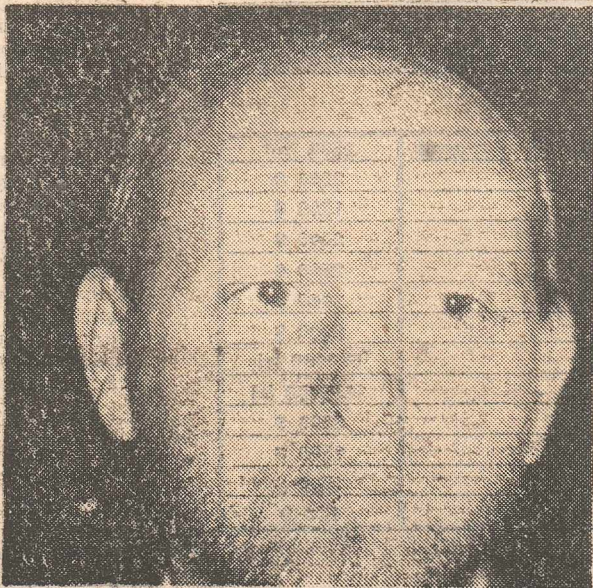
ter este reprezentantul comercial al firmelor
ătoare de utilaje de construcții pentru drumuri,
ări funciare și utilități industriale LIEBHERR,
I, FORD, SCHAEFF, MACMOTER și ITAL-
LINE. Camoter vinde, recondiționează, asigură
și piese de schimb pentru o gamă largă de
noi sau uzate (cu garanție) produse de firmele
e: excavatoare (gama 0,72—10 t), buldozere,
are-tasatoare (2,6—36 t), macarale pentru ma-
lemnoase, utilaje, deseuri metalice (cu debitare
între, concomitentă), pe pneuri sau pe șenile,
ină fixă sau mobilă, cu acționări hidraulice, hi-
ice și asistare electronică.
oter asigură mentanabilitate și vinde la un preț
ant" utilajele recondiționate. Camoter dorește
opere din România semifabricate din fag, nuc
leacăn.

Domnul Pierfranco BIANCHETTI,
ședintele biroului „Cinema”,
la Primăria orașului Milano

pentru prima oară în România. Bucureștiul este
at, cu clădirile lui de sfârșit de secol pline de
Apoi limba, care este foarte, foarte apropiată
noastră, face să se realizeze foarte ușor contac-
nițiativa I.L.S.I.R. de a dezvolta relațiile cultu-
economice cu România mi se pare foarte bună
că Europa trebuie să fie puternică, și Europa
nnă numai Franța, Germania etc., ci și țările
care se află în situația de a avea nevoie de
enția Occidentului, de unde trebuie să ia ce este
important, pentru dezvoltarea economică. I.L.S.I.R.
at o retrospectivă cinematografică a filmelor din
a și din fosta U.R.S.S., la sfârșitul lui martie,
rganiza o săptămână a filmului românesc, în care
trecute în revistă creațiile cele mai importante

din ultimii ani, înainte de căderea lui Ceaușescu, și
câteva realizate după decembrie '89. Să nu uităm că
relațiile culturale sînt pașii care deschid călea coope-
rării economice.

Domnul Cesare FUMAGALLI,
Fumagalli Industria
Alimentari S.p.A.

Domnul Franco PIZZAGALLI,
Fumagalli Industria
Alimentari S.p.A.

Sîntem pentru prima oară în România, nu știm încă
ce contracte vom încheia, dacă le vom face cu statul
sau cu particularii, pentru că nu știm aproape nimic
despre piața românească. Nu știm dacă e mai bine să
lucrăm cu statul sau cu particularii. Vrem să cunoaș-
tem realitatea de aici, în special în domeniul nostru
de activitate: creșterea porcilor, prelucrarea cărnii și
vinzarea diverselor produse din carne. Vom vedea în
ce cadru se va desfășura comerțul nostru cu România.
Vom testa piața românească cu produsele noastre, care,
dacă vor fi bine primite...

Domnul Petre ROMAN

Inițiativa I.L.S.I.R. este bună, dar este și mai bună dacă
se finalizează. Pentru a avea șanse, ar trebui ca între-
prinzătorii să aibă independență, iar independența nu
este compatibilă cu o structură birocratică. Pînă nu
vom scăpa de această birocratie, nu cred că vom pu-
tea face ceva.

ECONOMIE

Domnul Adrian DOHOTARU,
secretar de stat,

Ministerul de Externe

Programul acestei colaborări între București și Mi-
lano a fost discutat încă de astă-vară, la deschiderea
Centrului nostru cultural de la Veneția, cînd am ho-
tărit cu dna Ionuțaș să inițiem un program, astfel în-
cît să existe o prezență italiană cvasipermanentă în
România.

Deși există un program de schimburi culturale între
Italia și România, pe care chiar eu l-am semnat în
1991, prezența noastră era, cam unidirecțională, unele
lucrări nerealizîndu-se, pentru că depindeau de insti-
tuturile care trebuiau să ia contact între ele.

I.L.S.I.R.-ul, cu dna Ionuțaș în frunte, a făcut cîteva
lucruri foarte bune la Milano. Apoi și ideea acestei
expoziții, ideea de a veni aici cu „trupa”, asta formi-
dabilă de milanezi, oameni de afaceri, economiști, are
— dincolo de conotațiile culturale — o importanță
economică deosebită.

În plus, atmosfera a fost extrem de degajată, foarte
familiară.

Domnul Emilio BELLU,

Nuova Refec S.R.L.

NUOVA REFEC este o firmă cu 35 de ani de acti-
vitate în domeniul confecțiilor, specializată în lenjerie
pentru femei și costume de baie. Din 1990 a început
colaborarea cu țările Europei Centrale și de Est, ma-
terializată printr-o fabrică de confecții în Polonia și
reprezentanțe în Ungaria și Cehia. Și în România s-ar
putea realiza un astfel de parteneriat, cunoscîndu-se,
mai ales, mîna de lucru ieftină existentă aici și pro-
fesionalismul celor ce lucrează în acest domeniu.

De altfel, acesta este unul dintre obiectivele vizitei
mele în România. NUOVA REFEC dorește să înfiin-
teze un joint venture pentru confecționarea costume-
lor de baie și a lenjeriei feminine.

Di. Ludovic Spiess este interesat de afaceri

Vorbim, scriem, dar să și facem ceva!

Pagini realizate de Cătălina ȘTEFANESCU
Octavian NUTĂ, Aristică VADUVA, Mihai
SANDOIU și Marcel APOSTOLĂSCU
Fotografii de Elena GHERA și Florin JONIȚA ■

MAȘINI „LA MINA A DOUA“

PREȚURI DE OFERTĂ LA VÎNZARE

anunțuri de mică publicitate — ianuarie 1993

Nr.	Marcă / tip	An fabric.	Alte caracteristici	Preț
-----	-------------	------------	---------------------	------

A. ÎN ROMÂNIA

1	Dacia 1310	1987	67 mil km; adusă din Germania	2500 DM
2	Dacia 1310 Break	1990	—	2000 \$
3	Dacia 1310	1990	—	1500 \$
4	Dacia (?)	—	zero km	2400 \$
5	Dacia 1410	1993	zero km	2500 \$
6	Dacia 1310	—	neînmatriculată	1000 \$
7	Dacia 1310 Break	1989	37.000 km	2200 \$
8	Dacia 1310	1980	—	650000 lei
9	Dacia 1310	1987	Germania	1200000 lei
10	Dacia 1410	—	5 trepte	2300 \$
11	Dacia 1310	1989	5 viteze	1500 \$
12	Dacia 1410 Break	1990	67.000 km	1700 \$
13	Dacia 1310	1977	motor nou	850 \$

B. ÎN UNGARIA (1 forint = 8 lei)

14	Dacia 1310 TLX	1990	—	160.000 Ft
15	Dacia ?	—	—	140.000 Ft
16	Dacia 1310 Break	—	—	175.000 Ft
17	Dacia 1310 TLX	1989	—	167.000 Ft
18	Dacia 1310 TX	1987	—	100.000 Ft

C. VOLKSWAGEN ÎN ROMÂNIA

19	Golf Turbo Diesel	1985	32.000 km	5200 \$
20	Golf Diesel	1984	5 viteze	4000 \$
21	Golf Quantum D	—	turbo	4500 \$
22	Golf	—	benzină; 51.000 km	1700 \$
23	Golf GTI	1984	5 trepte viteză	2400 \$
24	Golf (D)	1983	—	2500 \$
25	Golf 1.6	1985	—	4600 \$
26	Golf (D)	1987	turbo	6500 \$
27	Golf (D)	1986	turbo	7000 DM
28	(D)	1984	turbo	3000 \$
29	Golf GTI	1984	5 trepte vit.	3100 \$
30	? (D)	—	—	2200 \$
31	Passat	1985	cat.; inj.	5500 \$
32	Passat (D)	1980	înmatriculat	2000 \$
33	Passat	1979	înmatriculat	430.000 lei
34	1.6 Passat Combi	1983	benzină; înmatriculat	2100 \$

D. VOLKSWAGEN ÎN GERMANIA

35	Golf CL Diesel	1986	81.000 km	8500 DM
36	Golf Diesel	1987	74.000 km	10900 DM
37	Golf	1988	55 CP; 140.000 km	8900 DM
38	Golf Diesel	1989	72 CP; 77.000 km	11900 DM
39	Golf	1987	90 CP; 104.000 km	8500 DM
40	Golf Diesel	1987	55 CP	8250 DM
41	Golf CL Diesel	1989	61.000 km	12000 DM
42	Golf Bistro	1987	90 CP; 79.000 km	10000 DM
43	Golf C	1985	55 CP; 73.000 km	8900 DM
44	Golf C	1986	55 CP; 76.000 km	6900 DM
45	Golf CL 1.6	1985	75 CP; 110.000 km	6900 DM
46	Golf CL Diesel	1988	—	12300 DM
47	Golf CL	1990	cat.; inj.	16500 DM
48	Golf CL	1989	55 CP; 70.000 km	11300 DM
49	Golf CL	1990	90 CP; 73.000 km	14900 DM
50	Golf CL	1991	70 CP; 8.400 km	19800 DM
51	Golf CL	1988	66.000 km	11500 DM
52	Golf CL	1986	60.000 km	9600 DM
53	Golf CL	1991	90 CP	19000 DM
54	Golf CL	1991	70 CP; 31.000 km	16900 DM
55	Golf CL	1987	79.000 km	8500 DM
56	Golf CL	1990	70 CP; 68.000 km	13900 DM
57	Golf CL Diesel	1988	—	12300 DM
58	Golf CL Diesel	1988	—	10600 DM
59	Golf CL Diesel	1990	—	13850 DM
60	Golf Diesel	1986	54 CP; 120.000 km	8500 DM
61	Golf Diesel	1985	—	9250 DM
62	Golf Diesel	1987	70 CP; 95.000 km	9900 DM
63	Jetta 1.8	1985	—	7800 DM
64	Jetta Diesel	1988	140.000 km	9900 DM
65	Jetta CL Diesel	1985	170.000 km	6800 DM

Pe piața automobilelor „la mina a doua“, prețurile de ofertă la vânzare prin anunțuri de mică publicitate sînt, de regulă, negociabile. Ele aproximează realitatea din punctul de vedere al ofertantului, reflectînd gradul în care acesta „se pliază“ pe piață, cunoscîndu-i reperele. Fără îndoială, aceste prețuri — prin mecanismul lor specific de formare — nu vor fi niciodată „libere“ de influențe subiective. Statistic vorbind, tranzacțiile în care prețul inițial de mică publicitate este respectat sînt foarte rare. În confruntare cu piața, prețurile de ofertă astfel stabilite sînt silite de coboare. Experiența mai multor „negustori de mașini“ cu care am discutat arată că, la noi, tirgurile „se încheie“ de obicei, la prețuri cu 10–15%, mai mici decît cele de pornire. Nu știm dacă valoarea consacrată a „abaterei“ în România este valabilă și în Ungaria și Germania.

Analizînd prețurile înscrise în tabelul din această pagină și ținînd seama de „abaterea“ semnalată, veți putea stabili, cu ușurință ce piață prezintă avantaje din punctul de vedere a cumpărătorului.

Sursele de informare folosite de noi au fost: România Liberă; Adevărul; Bursa; Auto Piac; Süddeutsche Zeitung Suppl.

Pagină realizată de
DORU ADRIAN BRUTARU ■
CRISTIAN HAIDUC BUZAS ■
MARCEL APOSTOLESU ■

Domnul colonel Virgil Vochină este șeful Serviciului de Prevenire și Educație Rutieră din cadrul Brigăzii de Poliție Rutieră a Capitalei. Este semnatarul emisiunii TV „Reflecții rutiere“. Are în proprietate un autoturism Dacia 1310, fabricat în anul 1984. Permisul de conducere l-a obținut pe merit, din prima încercare, în anul 1968 și, ca orice candidat, a avut emoții. În legătură cu examenul de obținere a permisului de conducere, domnia sa precizează: „Este un examen de viață; un examen pentru viața fiecăruia dintre noi, este unul din cele mai dificile examene din viață, poate cel mai dificil“. A parcurs, în România, la volanul autoturismului, în interes de serviciu sau în interes personal, aproape un milion de kilometri și nu a produs nici un accident de circulație. A plătit o amendă de 500 de lei, în următoarele împrejurări: „Nu am văzut un radar. Unul dintre copii mă întreba un lucru esențial pentru el și, bineînțeles, atent ca orice părinte, l-am ascultat pe el și n-am mai văzut radarul“.

Deși a fost recunoscut de către polițiștii din patrulă, domnul Vochină nu a acceptat o „înțelegere“ și, din proprie inițiativă, a plătit pe loc amenda, deoarece, spune dînsul: „Atunci cînd greșești este bine și firesc să recunoști și să-ți plătești greșeala; a greși e omenesc“. În continuare, dl colonel ne-a mai spus: „Șofatul este pentru mine o pasiune, alături de teatru, film, sport și marea mea pasiune, care este familia. Mașina este pentru mine o necesitate și o folosesc, în fiecare zi, pentru rezolvarea problemelor personale și de serviciu. Între mine și mașină s-a creat un liant puternic. Încerc să o țin într-o stare cit mai apropiată de perfecțiune. De fiecare dată cînd zic că o vînd, parcă mă aude și atunci merge mai bine, împreună am ieșit de multe ori din situații dificile. Există un dicton care spune «omul conduce mașina așa cum trăiește el». Omul și mașina trebuie să se cunoască reciproc“.

Pe lîngă faptul că este un foarte bun profesionist, domnul colonel Virgil Vochină este și un fin umorist. Cu mare ușurință a găsit răspuns, la următoarea întrebare:

— Domnule colonel vă rog, să găsiți o asemănare dar și o deosebire între o femeie și o mașină?

— Mașina și femeia sînt două necesități costisitoare. Deosebirea constă în faptul că în timp ce mașina ascultă de fiecare dată de comenzi, femeia mai are și obiectii.

GHEORGHE BARBU ■

LA PLOIEȘTI, CHIUVETELE SE FURĂ CU TAXIUL

Fabrica „FEROEMAIL” din Ploiești — „Fero”, după numele de alint — face chivete. Chiuvetele sunt mari și grele. Nu poți să le strecoți sub lenjeria intimă și să treci cu ele pe sub nasul paznicului. Nu pot fi furate ca fleicile de la abatorul de vizavi. Pentru chiuvete e nevoie de organizare, de disciplină, de spirit de echipă, poate mai mult decât de curaj. Din aceste motive, chiuvetele se fură în înțelegere cu paznicii și cu băieții „dezghetați” din fabrică. Fiind foarte grele, nu poți încălca într-o Dacie mai mult de șase; a-cestă informație o am de la I.C., taximetrist. El a aprobat capacitatea mașinii pe care lucrează „pe viu”, într-una din ultimele nopți ale lunii decembrie 1992. Când și-a dat seama că participă, de fapt, la un furt calificat, era prea târziu. A protestat, dar n-a îndrăznit să se opună și nici să declare infracțiunea poliției. Doi indivizi i-au comandat o călătorie în zona „Fero”, după care i-au cerut să aștepte sub un pod, după care... nu și mai amintesc unde i-a dus și nici nu i-ar putea recunoaște, cu toate că cei doi au încercat să-l tocmescă și în zilele următoare. Nu am nici o îndolală cu privire la adevărul celor declarate de I.C.; prefer, totuși, să trec pragul S.C. „FEROEMAIL” S.A. fără prejudecăți.

Cum e vopsit gardul

O robustă senzație de „normalitate” este impresia lăsată unui străin care intră pentru prima dată în întreprindere. Oamenii ca peste tot, o fabrică asemenea altor altora. E adevărat că sint secții cu utilaje extrem de vechi, hale imense și tăcute, ca-ntr-un decor de film tarkovskian, în care gramezi de materiale farmaceutice, mai înalte ca omul, așteaptă rosturi necunoscute. Dar nu asta este ceea ce mă interesează; ceea ce, din capul locului, îmi trezește interesul este că, atunci când aduc vorba despre chiuvete, cei cu care vorbesc devin brusc evazivi, chiar dacă vor să pară exacti.

Directorul general Sarivan îmi pune prompt la dispoziție serviciile unei persoane care ține o evidență a delicteilor din fabrică. Din discuție îmi dau seama că, pentru a descilci ițele acestui su-

biect, nu merită să pierdem vremea. Se fură. Nimeni nu mă contrazice. În principiu — mi se spune — da, se fură. Se presupune că treaba este organizată pe o rețea în cîrdășie cu paza, imi este indicat și locul posibil din lanțul tehnologic unde se poate „opera”, sint cunoscute, „în principiu”, și locurile de „surgere” în afara fabricii și... Nimeni nu pare să facă vreun efort pentru a-mi ascunde faptele. Subiectul este tratat, mai curînd, ca fiind clasat cumva, în felul în care te obișnuiești cu un dinte lipsă. Doare puțin. Intervin alte „priorități”. Gata.

Scaunul lui Costache

Directorul comercial al fabricii este un Napoleon în fustă. Scundă, energică și un pic încruntată, doamna Vasile Vlăsceanu este prea puțin agreată de personalul din subordine. La începutul anului 1990, valul de schimbări care l-a purtat pe actualul director general în postul pe care îl ocupă viza capul doamnei directoare; capul domniei-sale n-a căzut nici atunci și nici pînă azi, cu toate că nu a încetat să fie cerut. Apropo de aceasta, nu știu dacă mai există și altă legătură între dna Vlăsceanu și dl. Ilie Costache, ex-secretarul general al Camerei de Comerț și Industrie a județului Prahova, în afara faptului că ambii au dosare, înaintate Procuraturii de către același polițist (capitanul Paraipan), dar cert este că doamna V.V. i-a succedat în funcție domnului Costache, la „Feroemail”. Deocamdată, doar capul domnului s-a prăbușit, antrenat în cadere de „senzațională” Sonia Ceașu, de a cărei escrocherie răsunătoare ne-am ocupat nu cu mult timp în urmă. Deci, capul doamnei V.V. se clatină doar. Voci din fabrică pretind că ceea ce-l face să se păstreze atât de stabil pe umerii distinsei doamne este sprijinul discret al directorului general. Alte voci avansează ipoteze mai îndrăznețe, indicînd „proptele” și mai înalte (ex-ministrul Ionescu-Quintus). Nu îmi permit să fac aprecieri cu privire la aceste opinii. Faptul că amintesc de ele este rezultatul unui exces de scrupulozitate, care reflectă, după cum veți vedea, și alte „anumite” suspiciuni, privitoare la echilibrul pe post al directoarei;

sau, poate, neîncrederea pe care o manifest față de verticalitatea staturii morale a dnei V.V. este numai rodul imaginației mele marcate de discuțiile cu taximetristul I.C.

Directoarea comercială a fost mituită de țigani

În martie 1992, S.C. „Feroemail” S.A. a încheiat cu o asociație familială din Oltenia o afacere pe care, directorul economic, directoarea comercială și directorul general o consideră rentabilă, iar ceilalți, „restul” societății, o consideră păguboasă. Este vorba de achiziționarea unei importante cantități de zinc, la un preț situat sub nivelul pieței. În pofida părerii comune a cadrelor de conducere, părere potrivit căreia societatea nu a avut decât de câștigat de pe urma acestei afaceri, niște calcule contabile chibișoare au dovedit o pagubă de peste 140000 de lei. Sesizată asupra acestui aspect, Poliția economică (prin căpitanul Paraipan) a înaintat Procuraturii un dosar (nr. 1700/1992) prin care dna directoare comercială este acuzată de luare de mită. În legătură cu dosarul respectiv, dna Vlăsceanu lasă să se înțeleagă că ar fi vorba de un „aranjament” al poliției ploieștene cu țiganii olteni reușiți în asociația familială cu care dînsa a încheiat „afacerea zinc”. Părerea doamnei este împărtășită și de dl. director general Sarivan (?!). Rostul acestui „aranjament”, însă, le scapă.

În urma unei sesizări făcute de Prefectura județului Prahova, un funcționar din departamentul de resort al Ministerului Industriilor face o cercetare a cazului, urmată de sugestii ambigue cu privire la soluționarea lui. Telexul prin care Prefectura a sesizat departamentul nu apare însă în înregistrările instituției, iar dl. prefect Nicolae Bălănoiu nu și amintesc să fi semnat așa ceva; telexul ar putea fi, prin urmare, un fals. La redacție, deținem copia telex-ului cu pricina.

Acestea ar fi, deci, succint prezentate, firele afacerii „Fero”. Nimeni nu știe, deocamdată, cine trage... sforile.

Marian Marin

MIRAJ

CONTRAATACĂ!

• Cunoscuta întreprindere răspunde atacurilor lansate de marile firme producătoare de cosmetice

Curioși să aflăm prin ce „farmec” Societatea Comercială MIRAJ umple și astăzi rafturile magazinelor cu produse cosmetice, ne îndreptăm tirul întrebărilor spre dna Victoria Știrbu, șefa compartimentului MARKETING.

— Cum se face că, deși piața românească a fost invadată de produse cosmetice de cea mai bună calitate, MIRAJ supraviețuiește, totuși?

— „Supraviețuiește” nu exprimă tocmai realitatea. Prosperă, acesta este cuvîntul! Succesul constă în faptul că MIRAJ creează pentru categoriile cele mai largi și mai puțin pretentive ale populației, evitînd produsele de lux. Cu siguranță că soția, iubita sau prietena ta va prefera un parfum cu nume celebru și aromă îmbătătoare, dar dacă acesta costă o jumătate din salariul tău lunar, atunci să te vîd prin ce „miraj” îi vei împlini dorința.

— Și totuși, cum s-a adaptat MIRAJ cerințelor fluctuante și exigente ale economiei de piață?

— MIRAJ a avut inițiativa și, desigur, capacitatea necesară de a atrage în societăți mixte firme celebre de produse cosmetice, pentru ridicarea calității produselor sale și pentru cîștigarea unor segmente de piață externe. Elegantul magazin din plin centrul Capitalei face singur reclamă firmei MIRALON — joint venture cu celebra firmă israeliană LON COSMETICS (înființat la sfîrșitul anului 1990).

— Dar pentru cucerirea altor „redute” ale calității?

— MIRAJ se va asocia și cu celebrul grup german

WELLA, într-un nou joint-venture, pregătind atacuri-surpriză!

— Vechea țară a produselor românești, „fațada” totalmente neexpresivă, caracterizează și unele produse MIRAJ. Aveți în vedere și o astfel de acțiune cosmetică?

— Într-adevăr, designul ambalajelor reprezintă, încă, o problemă. Dar ne preocupăm intens de îmbunătățirea aspectului produselor noastre. Astfel, arhicunoscutul șampon CROMOPLATIN și-a schimbat „fațada”, fiind prezentat acum în atractive tuburi și pliante ciclăm și turcoaz, sub numele MIRAJ-COLOR, vopsea și șampon colorant, într-o gamă de 10 culori și nuanțe. Alt produs care își va modifica aspectul și conținutul este „bătrînul” deodorant BOB-STICK.

— Cu ce parfumuri mai „îmbată” azi MIRAJ-ul buna și obosită noastră femeie muncitoare?

— Recomandăm deopotrivă femeilor muncitoare, șomerele, adolescentelor, tinerelor elegante, parfumurile: MAGIC, STIL și AMFITEATRU, veritabile succese de piață, ca și noua gamă de produse de fardare MAGIC.

— Dar adolescenților imberbi nu le purtați de grijă?

— Ba da și chiar le vom face „cadou” un produs miraculos în combaterea acneii, pe care l-am numit SUAV.

Finalul sună ca o amenințare. Tot „bravul” produs românesc, marca MIRAJ, ne va satisface gustul estetic, atîta timp cît prin buzunarele noastre bate vîntul.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

NOI MESERII

DETECTIV PARTICULAR

pază și apărare obiective economice

ADRIAN DIPLAN este detectiv particular la S.C. „STONE” S.R.L. București. Specializare: pază și apărare obiective economice. Vîrsta, 26 de ani. Studii: liceul; curs de specializare detectivi.

— Domnule Adrian Diplan,

vă rog să prezentați obiectul activității de detectiv-pază și apărare.

— Această specializare, pază și apărare, este o meserie care implică multe riscuri. Ceea ce avem noi de făcut constă în supraveghere, in-

vestigații, rapoarte. Supravegherea, investigația se fac atît pe timp de zi cît și pe timp de noapte. Pe timp de zi supraveghem activitatea muncitorilor, transporturile, verificăm actele care însoțesc marfa; dacă este nevoie o facem și noaptea. O atenție deosebită o acordăm supravegherii depozitelor de marfă. Adunăm minimum de informație din tot ceea ce se vede, adunăm cele mai mici amănunte care duc la comiterea unei infracțiuni. Nu neglijăm niciodată amănuntele dar nici nu ne pierdem în ele. Încercăm să prevenim, să descoperim și să identificăm orice infracțiune. Noi păzim întreg patrimoniul societății pe care o avem de apărut. Activitatea detectivului nu trebuie să se desfășoare decît în cadrul legal existent la noi în țară.

— Ce trebuie să cunoască un bun detectiv?

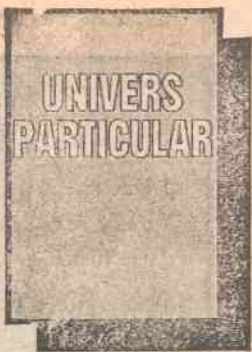
— În primul rînd trebuie să-i placă această meserie; trebuie să fie un tip vigilent, să aibă o memorie auditivă și vizuală foarte bună pentru a putea reține o cantitate de informație cît mai mare în unitatea de timp, să aibă un spirit de observație ascuțit, să fie un bun sportiv, deci trebuie să aibă o condiție fizică bună, să știe să se aplece, să fie curajos, să poată lua o hotărîre rapidă și logică, să fie un bun psiholog, un „superman” dacă se poate.

— La ce riscuri se expune un detectiv-pază și apărare?

— Sint momente în care își riscă chiar viața, atît ziua cît și noaptea. Detectivul nu trebuie să accepte nici un fel de compromis.

GHEORGHE BARBU ■

Familia românească

în pericol

CĂSĂTORIILE ÎN SCĂDERE, CONCUBINAJUL ÎN CREȘTERE

Comisia Națională de Statistică ne-a pus la dispoziție următoarele date privind situația numărului de divorțuri și al numărului de căsătorii încheiate pe perioada 1986—1992, sem. I:

● Căsătorii 1986: 167 254; 1987: 168 079; 1988: 172 527.
● Divorțuri 1986: 34 562; 1987: 34 110; 1988: 36 775; 1989: 36 008; 1990: 32 966. 1991: 37 031.

În anul 1991, au fost înregistrate în semestrul I 81 191 căsătorii, iar în semestrul I 1992 — 71 572, dintre care în mediul urban 37 926, iar în mediul rural 33 646.

Numărul de divorțuri pe aceeași perioadă a fost de 19 225 în semestrul I 1991 și 14 495 în semestrul I 1992, în mediul urban 11 005, iar în mediul rural 3 490.

Analizând această statistică, se observă că numărul căsă-

toriilor încheiate în primele 6 luni ale anului 1992 a scăzut, comparativ cu aceeași perioadă a anului precedent, determinând scăderea ratei nupțialității de la 7,1 la 6,3 căsătorii la mia de locuitori.

În același timp, divorțurile în semestrul I 1992 au înregistrat o rată de 1,28 divorțuri la 1 000 de locuitori, fiind în scădere, față de semestrul I 1991. Circa 2/3 din divorțurile înregistrate se referă la populația domiciliată în mediul urban.

Se poate afirma, în concluzie, că tinerii, în ultima vreme, manifestă o rezervă față de instituția căsătoriei, preferând viața în concubinaj, situație explicată de unii prin scăderea vertiginoasă a nivelului de trai.

EVELINA MAZILU ■

Minunea s-a produs:

Căpșuna va fi colegă de sezon cu piersica, mărul, caisa și pepenele

Du... ani de trudă, după multe nopți albe, după imense sacrificii, specialiștii Stațiunii de Cercetare și Producție Pomologică Băneasa au reușit încredibilul: grație muncii lor, începând cu acest an, românul, ca și americanul, englezul sau germanul, va putea cumpăra în același moment, de pe piață, aproape toate speciile de fructe indigene.

Iată ce am aflat de la dna Viorica Bălan, cercetător, doctor în Științe Agricole: „Noutatea constă în faptul că vom găsi pe piață o gamă largă de fructe în același timp, ceea ce nu prea se întâmpla până acum. Mincăm ceva cînd se termina altceva. Se pot minca fructe din toate speciile simultan; și căpșun (soiurile Gorella, Pocahontas etc.) și cireșe (soiurile Negre de Bistrița, Timpurii de Bistrița, Stela, Boabele de Cotnari, Germersdorf etc.) și vișine (soiurile Timpurii de Cluj, Mocănești, Nana etc.) și caise (soiurile Dacia, Excelsior, Roșu de Băneasa etc.) și piersici și nectarine și, foarte curînd, mere de vară, nu din depozit, ci din pom, proaspete. O altă noutate o constituie existența

soiurilor rezistente la boli, care necesită mai puține tratamente chimice, știindu-se că orice substanță chimică este în același timp o otrăvă”.

În completare, dna Antonia Ivașcu, inginer horticultor, doctor în Științe Agricole, ne-a spus: „Dacă pînă acum eram obișnuiți să mincăm piersici de culoare galbenă, va trebui să începem să ne obișnuim să mincăm, în sezonul căpșunilor, piersici de culoare albă, zemoase, aromate, mari și frumoase. Încercăm să facem cunoscută și să extindem fructe care la noi par noi, așa-numitele nectarine sau Brugnone. Sint, de fapt, tot piersici. Deosebirea între nectarine și piersicile „clasice” constă în faptul că piețele nectarinelor nu au perișori. Suculența și aroma acestor noi fructe sint deosebite. Au culoare deosebit de frumoasă, fiind roșii pe întreaga suprafață. Nectarinele pot fi confundate cu prunele de culoare roșie, ceea ce este un păcat. Cu puțin noroc, vom putea lansa „moda” piersicilor plate de origină chineză și americană”.

GHEORGHE BARBU ■

„Ce-am fost și ce-am ajuns”

În tinerețe — frumoase, bogate, fericite ● Au avut o viață strălucitoare ● Astăzi își trăiesc amarul bătrîneții la azil, uitate de lume ● Citiți în numărul viitor impresiunile mărturii ale unor destine strivite de „viața nouă” care s-a abătut peste noi în ultimele decenii

Flacăra în căminul dumneavoastră

Avocatul casei

Cît plătim pentru benzina scoasă din țară

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 835 din 30 decembrie 1992, s-a stabilit că persoanele fizice cu domiciliul în România, care călătoresc în străinătate mai mult de o dată pe an, vor plăti taxele vamale stabilite de Hotărîrea Guvernului nr. 765/1992, respectiv 200% valoarea carburantului corespunzător capacității maxime a rezervorului normal al autovehiculului, indiferent de cantitatea de carburant aflată în rezervor. Pentru cantitățile de

carburanți ce depășesc capacitatea normală a rezervorului, taxa vamală va fi de 400%. De la aceste prevederi fac excepție persoanele străine posesoare de pașaport diplomatic. Același regim de plată a taxelor vamale se aplică și persoanelor fizice străine la a doua și următoarele ieșiri din România.

Prevederile privind plata taxelor vamale din HG nr. 765/1992 se aplică și persoanelor juridice, indiferent de forma

de organizare și tipul de proprietate ale căror autovehicule trec frontiera cu cantități de carburanți ce depășesc capacitatea rezervorului prevăzută în cartea tehnică a autovehiculului.

Pentru a putea calcula taxele vamale datorate în cazul unor ieșiri din țară, vă reamintim prețurile cu amănuntul ale carburanților de producție internă, care se vînd la societățile comerciale PECO:

- benzină premium — 14 lei/l
- benzină regular — 13 lei/l
- benzină normală — 12 lei/l
- motorină — 110 lei/l

Acestea sînt valabile atît pentru populație, cît și pentru agenții economici, de la 1 ianuarie 1993.

CORNELIU OLTEANU ■

Mărul miraculos!

METODĂ SIMPLĂ PENTRU TESTAREA ALIMENTELOR PERMISE

Într-un număr precedent am prezentat cititorilor noștri „Pendulul cu nucă” (o nucă legată la capătul unei ațe), care, prin balansare, în funcție de biocîmp, indică (dacă se rotește) alimentul permis persoanei în cauză sau (dacă se oprește) pe cel interzis. Dar iată că un corespondent din județul Alba dorește să aducă completări metodei descrise:

În locul nucii — ni se arată — la capătul aței se poate lega un măr cu codiță. În lipsa mărului se poate folosi un ou proaspăt de găină. Inițial se imprimă pendulului o mișcare în direcție liniară pentru a despica biocîmpul energetic al produsului supus testării.

Dacă acesta prezintă o încărcătură pozitivă, va determina pendulul să se rotească sub impulsurile sosite din cele două biocîmpuri: cel al produsului și cel al persoanei în cauză. Cu cît mișcările circulare vor fi mai rapide, ele vor arăta că alimentul testat e mai încărcat cu bioenergie și deși mai benefic organismului. Dacă, dimpotrivă, mișcarea înțepeneste, e semn că alimentul nu este indicat persoanei respective.

Se vor exclude de la testare cafeaua și alcoolul, aceste două droguri dăunătoare, chiar dacă testarea va dovedi, de la caz la caz, că ele pot fi îngurgitate. Reacția pozitivă poate apare deoarece, în an-

mite momente, din organism lipsesc anumite săruri, vitamine, sau alți compuși și atunci, în mod eronat, pendulul poate indica drept pozitivă consumarea de cafea sau alcool. Este de preferat ca, în asemenea situații, să consumăm fructe și legume (coacăze negre, caise, piersici mere, pere, cireșe, vișine, nucă, țelină, morcovi, varză de Bruxelles. Se va ține seama și de unele contraindicații față de aceste produse, în funcție de unele afecțiuni ale organismului.

LIVIU MUNTEANU
Asistent medical (cu aptitudini bioenergetice)
Luna de Jos, jud. Cluj

Gastronomică

Reteta ne-a fost prezentată de dl. GHIȚA GHEORGHE, maistru bucătar la restaurantul BUCUREȘTI.

Pentru zece porții, avem nevoie de 1,700 kg caracatiță crudă. Aceasta, curățată de membrane și de ventuze, se pune la fiert. În apa respectivă se adaugă: ulei — 150 ml, oțet — 50 ml, foi de dafin — 2,3 buc., piper boabe — 5 g.

Între timp, se prepară un sos din: unt sau margarină — 150 g, coniac — 30 ml, vin alb — 200 ml, usturoi — 30 g, roșii proaspete — 700 g, muștar — 100 g, tarhon — 50 g, lămîie — 250 g, verdeață — 60 g, sare — 50 g.

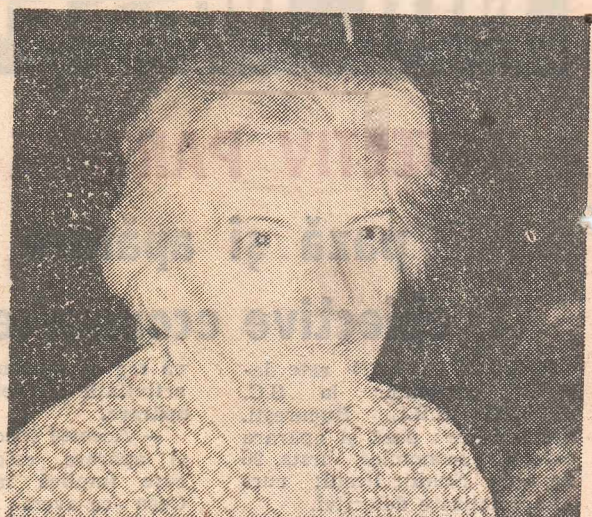
Modul de preparare a sosului este: roșiile curățate de coajă și tocate mărunt se „trag” în untul sau margarina încinse, apoi, după ce s-au

rumenit se adaugă usturoiul, muștarul, tarhonul și verdeața. Se pun la fiert circa 30 minute, adăugîndu-se vinul, coniacul, lămîia și sarea.

Caracatița se taie în bare și se „îneacă” în sos.

Drept garnitură se servesc cartofi natur sau pilaf de orez.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Gimnastica Zilgrei

ZILGREI este o gimnastică medicală, inițiată de **Adriana Zillo** și **Hans Greissing**, de unde și numele. Are ca scop alinarea suferințelor provocate de **reumatismul cronic degenerativ**, în special localizat la coloana vertebrală. Dar tot atât de bine poate fi aplicată și în cazul **gonartrozelor** și **coxartrozelor**.

Gimnastica Zilgrei se poa-

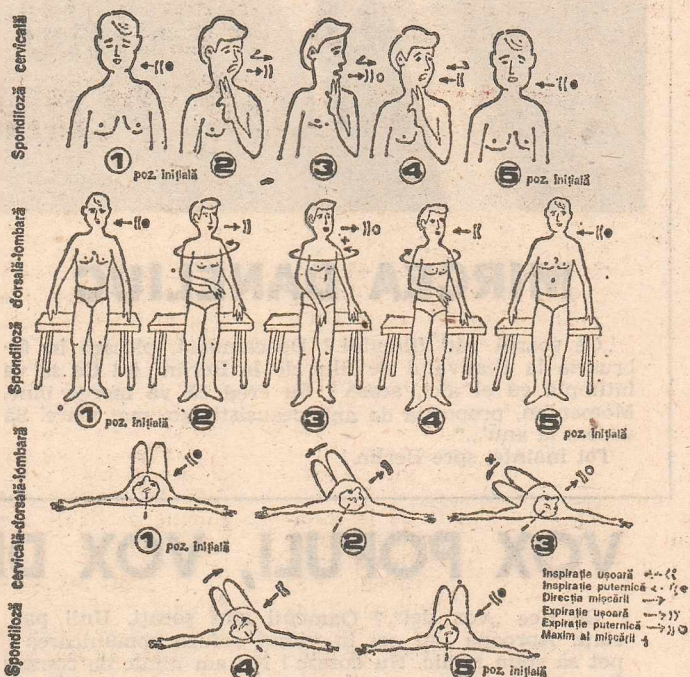
te efectua stînd în picioare, sau culcat, în funcție de zona afectată. Poziția inițială este cea de unde pleacă și revine mișcarea care se efectuează în direcția unde segmentul de trup este blocat sau este dureros; mișcarea pornită în afară (care atacă blocada sau durerea) va fi însoțită de o expirație din ce în ce mai profundă, astfel ca la terminarea

ei plămîinii să fie goliți de aer; mișcarea de întoarcere, spre poziția inițială, va fi însoțită de o inspirație din ce în ce mai profundă, astfel ca la terminarea ei plămîinii să fie umpluți cu aer. În poziția inițială, sau în cele unde mișcarea a ajuns la maximum, bolnavul va sta nemișcat și cu respirația reținută timp de 5 secunde. Mișcarea va fi executată în ambele sensuri, chiar dacă în unul nu este vorba de blocadă sau durere; mișcarea în exterior nu va fi dureroasă, oprindu-se pentru pauza de cinci secunde, puțin înainte de a apărea durerea. Cu timpul, mișcarea se va amplifica, durerea făcîndu-și apariția din ce în ce mai tîrziu.

Un exemplu (spondiloză cervicală, blocadă și durere):

Poziția inițială: în picioare sau așezat pe un scaun cu minile de-a lungul trupului. Inspirăm, ne reținem respirația 5 secunde, apoi mișcăm capul spre stînga încet, expirînd din ce în ce mai puternic, astfel ca, la capătul mișcării (stabilizat de durere), plămîinii să fie goliți de aer. Stăm nemișcați, fără să respirăm 5 secunde, apoi rotim capul spre poziția inițială, lent, inspirînd din ce în ce mai puternic, astfel ca să ajungem la poziția inițială cu plămîni umpluți cu aer, stăm nemișcați fără să respirăm 5 secunde și rotim capul spre dreapta ș.a.m.d.

Pentru o mai bună înțelegere, ilustrăm grafic cîteva mișcări de gimnastică Zilgrei.

Poliția din Șimleul-Silvaniei confiscă medicamentele așteptate de sute de bolnavi

Correspondentul nostru pentru județul Sălaj ne informează că poliția din Șimleu-Silvaniei a reținut trei pachete cu medicamente, cerute de mai multe cabinete medicale Farmaciei catolice CARITAS din Oradea. Vigilenții militari și-au motivat gestul arătînd că aceste trei colete, aduse cu o mașină, nu erau însoțite de foi de expediție. Or, este știut că, la Farmacia CARITAS (aprovizionată de asociații religioase din Austria și Germania), orice persoană poate beneficia gratuit de produse farmaceutice, în baza unei simple cereri. De altfel, pe majoritatea cutiilor se află inscripția **Umverkaufliches Muster (mostre nevandabile)**. Între medicamentele confiscate se află și antibiotice (Ampicilină, Doxicilină), extrem de solicitate de secția de copii a Spitalului din Șimleu-Silvaniei, însănoșirea sau chiar viața micilor pacienți depinzînd de administrarea la timp a unor asemenea leacuri. Surprinzător și alarmant este și faptul că polițiștii silvaniei au anunțat că medicamentele vor rămîne „arestate” timp de o lună!

Oameni buni în uniformă! Vă reamintim că aceste leacuri, adunate în străinătate de suflete creștine, au fost destinate să ajungă gratuit la căpătușii bolnavilor din România și nu în beciurile poliției.

CU DOSARUL MEDICAL LA BUTONIERĂ

• El vă poate salva viața

Atîns de arterită în urmă cu opt ani, **René Bianco**, pensionar din Ajaccio, Corsica, urmează un tratament foarte strict, bazat pe anticoagulante. „Medicamentele care mi-au fost prescrise sînt însoțite de o notiță pe care trebuie să o port tot timpul cu mine. M-am gîndit, însă, dacă se întîmplă să cad pe stradă, va fi, oare, găsită în timp util notița? Nu mi se vor administra, din neștiință, medicamente total contraindicate? Așa mi-a venit ideea.”

Ideea bătrînului desena'or tehnic în industrie este pe cît de simplă, pe atît de utilă; **mini-dosarul medical**. Aici sînt menționate informațiile cele mai importante: identitatea purtătorului, grupa sanguină, tipul și originea patologiei. Inventatorul n-a lăsat nimic la voia întîmplării, venind nu doar în sprijinul bolnavului, ci și al echipelor de prim ajutor,

care se confruntă deseori cu riscul de a administra tratamente urgente care, în loc să salveze persoana în cauză, pot provoca decesul. Forma acestui „dosar medical” — rînuș-ghiu'ară — simbol al pericolului — cu lărgimea de 25 cm, avînd desenat în interior un o'hi, pentru a avertiza atenția. Așa, de fapt, ca o insignă colorată în alb și roșu, prevăzută cu un ac, pentru a putea fi agățată de haină. Datele purtătorului sînt înscrise pe spate. Au fost, deja, comercializate, la prețul de 30 franci, șapte serii din aceste prețioase dosare, corespunzînd, fiecare, unei categorii de riscuri: deficiențe renale, diabet, maladii cardio-vasculare, hemofilie etc. Inițiativa a fost primită extrem de favorabil, atît de oamenii bolnavi, cît și de corpul medical din Corsica.

LIANA TATOS ■

DEPRESIA

Văzută de medicina alopată

Definiție: înțelegem prin depresii psihogene „un grup eterogen”, cu expresie clinică polimorfă, rezultînd fie din reacția unei personalități subnormale sau patologice la influențele mediului defavorabil, fie din elaborarea depresivă a conflictelor inconștiente, pe care o situație actuală le reactivează. (J. Hamburger „Petite Encyclopedie medicale”, ediția a 16-a, Flammarion, Paris, 1981). Este o reacție afectivă apărută cu prilejul unor adevărate șocuri psihice (moartea unui membru al familiei, înmormîntare, doliu, eșec sentimental, insucces profesional, epuizare afectivă și emoțională, dezrădăcinare). Reactivarea unor conflicte anterioare, nevrotice, precum și participarea psihică exagerată, maladiivă, la suferințele prilejuite de maladii somatice, este o componentă importantă a depresiei.

Notăm, de asemenea, asocierea cu anxietate, oboseală, tulburări somatice (insomnie, anorexie, tulburări ale sexualității, evoluînd pînă la inhibiție), tendință la sinucidere (mai ales la adolescenți, abandonarea și hipersensibilită, la persoane senile, părăsite).

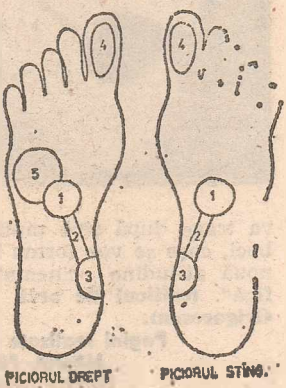
Tratamentul trebuie condus

de medicul psihiatru, în formele severe, identice cu accesul melancolic din cadrul psihozei maniaco-depresive. Cazurile obișnuite pot fi tratate ambulator: aminotriptilina (LAROXIL) sau colomipramină (ANAFRANIL), desipramină (PETROFAN). Tratamentul se completează obligatoriu și esențial prin psihoterapie „de sprijin”, constînd din ascultarea foarte răbdătoare a confesiunilor confuze ale bolnavilor, prin psihanaliză și psihoterapie „de grup” cu „relaxare”.

Cunoașterea personalității pacientului de către medicul psihiatru este obligatorie și esențială. Se obține numai prin mult tact, răbdare, competență profesională. Atenția psihiatrului este centrată în mod deosebit asupra pacienților cu predispoziții narcisiace, imaturilor, dependenților (fizici și psihici).

Individualizarea tratamentului adaptat fiecărui bolnav, tratament condus cu răbdare, suplete și tact, este decisivă. De asemenea, nu numai cunoașterea bolnavului, dar și a mediului său familial și colaborarea cu membrii familiei sînt importante.

Prof. dr. SANDU STOICHIȚĂ ■

Dimineața, o spălare generală rapidă, cu un prosop înmuiat în apă rece și, de două ori pe săptămînă, seara, înainte de culcare, un duș rece la genunchi, timp de 10 secunde. De două ori pe zi, timp de 2-3 minute, următorul exercițiu de respirație: se inspiră pe nara stîngă timp de 4 secunde, se ține respirația 16 secunde, se expiră pe nara dreaptă 8 secunde (suferindul se va ajuta cu degetele, comprimînd nara opusă). De două ori pe zi, își va face un masaj reflexogen la ambele tălpi, masînd zonele rinichi, uretere, vezică, cap și organe de metabolism, cîte 2 minute fiecare, în ordinea arătată în schițele alăturate.

Ca tratament intern: Tinctură de sunătoare, care se prepară macerîndu-se 20 gr. plantă și flori în 100 ml. alcool, timp de 10 zile și se administrează astfel: în prima zi, de 5 ori cîte 3 picături (în apă), a doua și a treia zi, la fel; în a patra zi, se crește cîte o picătură de fiecare administrare, astfel ca să se ajungă la 8-10 picături de cinci ori pe zi, cînd se întrerupe ca să se revină, de la început, după 14 zile. Concomitent, se vor bea zilnic două infuzii din coji us-

cate de mere, care se prepară dintr-o linguriță coji opărite timp de 10 minute cu 200 ml. apă.

Se poate institui următorul tratament, care se desfășoară în două etape:

I — care durează 6-10 zile: pe lingă tinctura de sunătoare, dimineața, o infuzie din flori de coada șoricelului, fructe de măceș cîte 4 linguri, flori de tei și urzică albă cîte 3 linguri, anghinare 2 linguri, rostopască 1/2 linguriță, iar la prînz și seara, o infuzie din conuri de hamei, flori păducel cîte 4 linguri, sunătoare 2 linguri.

II — care durează pînă la vindecare, pe lingă tinctura de sunătoare, dimineața, la prînz și seara cîte o cană din infuzia de rădăcină ghînțură și plantă mentă 4 linguri, sunătoare și cimbru cîte 3 linguri.

Toate aceste infuzii se prepară opărindu-se o linguriță din amestec, timp de 10 minute, cu 200 ml. apă fiartă.

De trei ori pe săptămînă, seara, se va face o baie caldă cu ace de brad, astfel: se fierb 15 minute, într-un saculeț, în 3 litri de apă, 200 gr. ace de brad, se filtrează și lichidul se toarnă în apa din cadă, care să fie atît cît să acopere trupul.

CULTURĂ

Chiar totul este un scenariu?

Un film bombă

PATUL CONJUGAL

de Mircea Daneliuc

Marti 26 ianuarie. Pe aleile ce duc spre Sa'a Palatului, mulțimea „vine, vine, vine, cal-
că totul în picioare”. O voce destabilizatoare (invidioasa concurență?) încearcă să deturneze
unicul sens: „Cetățeni, nu dați năvală. / Nu se vinde lapte-n sală!” Zadarnic, nu simtem o masă
de manevră... Cîțiva nasturi rupți și — O.K., am intrat. Ne întimpină... portrete, steaguri roșii, lo-
zinci! Ne-ai făcut-o, domnule Daneliuc! Mai eram cîțiva care juraserăm — și ne ținuserăm
de cuvînt! — să nu punem piciorul la așa manifestări! A, da! Totul este un scenariu! „Vin
moșierii!” Aiurea, doar o blană mai acătării... Nu vinăștia la film! „Noi muncim, nu gîndim!”
Iar i-au marginalizat pe șomeri...

În sală răsună cîntece patriotice. Domnule
Daneliuc, cu o floare nu se face primăvară! Și,
oricum, e prea tîrziu: țara s-a vîndut. Totul este
un scenariu! În ritm de marș, lumea continuă
să sosească. Apare domnul Emil Constantinescu.
Și domnul Nicolae Manolescu. Alți politicieni
ori nu există, ori n-am avut noi ochi pentru ei.
Din cînd în cînd, vocea tovarășului Ceaușescu
ne îndeamnă să... stăm liniștiți la locurile noastre!
Nu l-am luat în seamă decît cînd s-a stins lu-
mina și am văzut tot ce am pătimit.

Gheorghe Dinică

Un afiș
care
a vrut
să șocheze.
Daneliuc
declară
război
celor
amorțiți

Andrei Blaier

Șerban Ionescu

„Daneliuc polemizează cu
ideea că totul este un scena-
riu. De fapt, nu este! E via-
ță adevărată, nu e scenariu.
Se joacă de-a regulile de dra-
maturgie. Nu e o construcție
cu o rigoare clasică, schema-
tică. Totul se conduce după
logica unei vieți mizerabile.
Asta e. A găsit un ton extra-
ordinar de potrivit mizeriei
pe care o trăim, e de un sar-
casm fantastic. Pentru asta, îl
invidiez” (regizorul Andrei
Blaier). „Sigur că și eu sînt

invidios! Sînt actor și am și
eu umor. Mă întrebi dacă to-
tul este un scenariu? Păi...
depinde pe ce baricadă te afli.
Eu am intrat aici pe partea
stîngă” (Șerban Ionescu).
„Din punct de vedere cine-
matografic, e unul dintre cele
mai bune scenarii pe care
le-am avut în mină. Dar știu
eu la ce vă referiți cu întrebarea asta. Este cam ce se
întîmplă în viața noastră: a-
dică, se construiesc așa-zise
scenarii și cred că lumea a

Ioan Grigorescu

va trage după sine mulți bo-
boci, care se vor forma într-o
nouă atitudine cinematogra-
fică”. (criticul de artă Ioan
Grigorescu).

Pagini realizate de
NADIA FILIP ■
LIANA TATOS ■

MIRCEA DANELIUC

„Ce soartă văd filmului? Deocamdată, plecăm în fe-
bruarie la Festivalul de film de la Berlin. A! Ce se va
întîmpla cu el aici, acasă? Eu cred că va merge bine.
Momentan, proporția de anti-ceaușiști este mai mare. Să
vedem la anu’...”

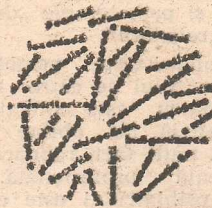
Tot înainte, spre Berlin!

VOX POPULI, VOX DEI

Ce zice „vox dei”? Oamenii sînt șocați. Unii par spe-
riați. Aproape toți cei în vîrstă refuză comunicarea: „Nu
pot să spun nimic. Nu doresc! Nu am nimic de comentat!”
Doar cu tinerii ce se mai stabilește un contact: **Mihaela A.,**
studentă: „M-a impresionat. Dar, după părerea mea, nu
trebuia băgată scena aia singeroasă, cu căsăpirea femeii. E
prea de tot!”. Părere identică cu a elevului **Mugur G.** Deci,
fără violență, domnule Daneliuc!

„Foarte interesant, actorii au jucat extraordinar, filmul
pune multe probleme. Este drama specifică a omului care
trăiește într-un mediu pe zi ce trece tot mai degradant”
(**Violeta V., economist**). Domnul inginer **Petre R.** (în nici un
caz Roman) e, totuși, de părere că „Drama asta nu se po-
trivește omului simplu. Trebuia ales un intelectual. Omul
simplu trece și el printr-o dramă, dar de altă factură. Alt
gen de probleme îl terorizează. Nu ajunge el să-și pună
ștreangul de gît din cauza degradării umane!” **Marius P.,**
student medicinist, e înfierbîntat: „Grozav! Demential a
fost Gheorghe Dinică. Și vorbele lui Petre Țuțea: Nu sîm-
tem pierduți ca popor. Poate Dumnezeu are milă de noi și
ne mai dă un picior în cur!” Domnul **G.A., pensionar,** pune
degetul pe rană: „Filmul ne arată la ce ne putem aștepta
în viitor. De fapt, asta e! Nu avem nici un viitor”.

DORIN N. URITESCU
DE LA
CHIOȘCARI
LA
VESTERNIZARE
SEC ÎNȚINUT
DE TERMINALITATE

Editura HUMANITAS
vă invită
joi, 4 februarie 1993,
ora 17 00
la
Librăria din fundul curții
(Calea Victoriei 120)
cu ocazia lansării volumului

De la chioșcari la vesternizare.
Mic dicționar de termeni actuali
de Dorin N. Urtescu

O ÎNTREBARE PENTRU CINE POATE RĂSPUNDE LA EA:

„E grea viața alături de un sex-symbol?”

BODYGUARD, un film, care merită văzut. Măcar pentru faptul că o puteți vedea și asculta să zicem pe saturate pe Whitney Houston. Dar în acest film mai e ceva de văzut: Kevin Costner, considerat unul dintre cele mai mari „sex symbols” din lume, un statut mai dificil decât s-ar putea crede, pentru că implică confruntarea cu probleme nu tocmai simple.

Căsătorit de 14 ani cu Cindy, Kevin mărturisește că succesul său a fost motivul unor momente critice cu care cuplul a trebuit să se confrunte. Kevin Costner: „Să fii căsătorit cu un sex symbol e unul dintre cele mai penibile lucruri din lume. În adâncul sufletului există întotdeauna o teamă că o altă femeie s-a putea simți atrasă de soțul tău și că ar putea încerca să-ți ia. Cindy a învățat să trăiască această situație construindu-și o filozofie. Și o admir pentru asta. Eu însumi nu cred să fi putut suporta o asemenea poziție”.

Kevin Costner precizează că unii fani mai puțin scrupuloși au ajuns până acolo încât au trimis soției sale amenințări care-ți făceau pielea de găină. De exemplu...

„Recent, Cindy trebuia să mă însoțească în voiaj promoțional în Italia. În dimineața plecării noastre, un bilet care i se adresa fusese introdus pe sub ușă. Ce conținea? Următorul mesaj: „Avionul vostru o să se prăbușească...” Cindy s-a speriat

foarte tare și, de teama unui eventual accident, a decis să nu mai ia avionul. Nu știu cine a putut scrie așa ceva, dar eu siguranță e o persoană bolnavă”.

Însă amenințările cu moartea nu sînt singurul subiect care o îngrijorează pe Cindy. De două ori deja, ziarele au semnalat faptul că Kevin are o legătură. Prima referire a fost făcută în timpul turnării filmului „Robin Hood” în Anglia. O femeie de naționalitate britanică descria cu lux de amănunte nopțile de pasiune cu starul. A urmat apoi o mărturisire similară făcută de o actriță americană, pe nume Christine Dinard.

Inculpatul declară: „Nu poate fi agreabil să auzi asemenea povești despre cel cu care îți împarți viața. Cindy știe că nu mă interesează nici o altă femeie. Dar ce o deranjează mai mult decât orice altceva este rușinea pe care o generează un scandal public”.

Însă aceste dificultăți au ele oare efect de lung termen asupra mariajului lui Kevin C.? În momentele bune și în cele rele de altfel, Cindy a fost întotdeauna prezentă alături de soțul ei. De aceea Kevin e sigur că această căsnicie are toate șansele să dureze.

„Am trăit multe lucruri împreună. Și mă refer la perioada de dinainte de a deveni celebru cît și după. Nu vreau să afirm că relația noastră e perfectă. Și pe urmă, Cindy știe că îi sînt devotat ca și celor 3 copii ai noștri. Viața familiei mele e lucrul cel mai important pentru mine. N-aș fi nimic fără ei”.

În acest moment, Kevin este omul despre care se vorbește, prea ocupat să se îngrijească de problemele pe care le implică statutul de sex-symbol mai mult decât de eventualele eșecuri pe care le-ar putea cunoaște. Dar ce se va întâmpla cînd acest ador al Hollywood-ului își va pierde popularitatea. Pentru că s-a mai întîmplat și altora înaintea lui. Tom Cruise, de exemplu, nu și-a putut menține statutul după succesul din Top Gun.

„Îmi dau seama că Hollywood e un loc al schimbărilor. Într-un minut pot deveni cel mai bun actor din cîți au existat vreodată, ca după un an sau doi să fiu uitat complet. S-a întîmplat altora și mi s-ar putea întîmpla și mie”.

În ciuda faptului că se află în visurile multor femei și că e în fruntea tuturor clasamentelor stabilite în urma

sondajelor de popularitate, Kevin Costner declară că succesul și banii figurează pe poziție foarte joasă pe lista sa de priorități. Pe primul loc situează fără să ezite, copiii: fiica sa Annie de 8 ani, Lily care are 6 și fiul său de 4 ani, Joe. Mister Costner nu poate fi acuzat de nimeni cum că ar fi un cheltuitor. Are gusturi simple și nu-i place să arunce banii pe fereastră. Ascultați ce spune și convingeți-vă:

„Sincer, nu m-am schimbat mult de cînd am devenit actor. Îmi petrec întotdeauna timpul liber cu cercul meu de prieteni, ador plăcerile nesofisticate ale vieții cum ar fi pescuitul, călăria și ședințele de joacă cu copiii mei”.

S-ar părea deci că impopularitatea lui Cindy în legătură cu soțul ei e nefondată. Demonstrația sa duce la concluzia că joacă un mare rol în viața familiei sale și, dacă

e să credem ce spune, nu există indicii că această situație s-ar putea schimba.

„Cindy nu are o viață ușoară, locul ei nu e de invidiat și nu l-aș recomanda nimănui. Dar am reușit să facem din viața noastră una fericită. Lumea poate să spună orice despre mine, puțin îmi pasă!. Nu mă afectează în afară de cazul în care e rănită soția mea”.

Cuvintele de sfîrșit îi aparțin nu actorului Kevin Costner, ci soțului.

„Credem unul în celălalt și în asta constă forța mariajului nostru”.

Și în final un amănunt de natură să justifice personalitatea actorului: Kevin e născut în 1953, 18 ianuarie (capricorn ca și Mel Gibson), la Lynwood, lângă Los Angeles. S-a lansat în studii de marketing și a ajuns star. Vă recomandăm deci, pentru început, studii de marketing. Cine știe?

© Copyright Radio Contact România S.A. & 7 Extra — 1993

Traducere și adaptare
DO'NA ENE

MICK JAGGER — UN COME-BACK NOTABIL! ȘI NU ORIUNDE, CI LA ATLANTIC (II)

LOS ANGELES — Noul album solo al lui MICK JAGGER, „Wandering Spirit”, marchează reuniunea cîntărețului cu Atlantic Records și prima colaborare cu producătorul de prestigiu Rick Rubin.

Albumul, care se va afla în magazine începînd cu 9 februarie, îl aduce pe Jagger din nou alături de casa de discuri care a distribuit înregistrările grupului ROLLING STONES din '71 pînă în '84. Primele albume solo ale lui Mick, „She's The Boss” și „Primitive Cool”, au fost lansate de Columbia Records.

În timp ce aranjamentul muzical pare a fi același din trecut, muzica albumului — cu toate că cimentează rădăcinile rock ale lui Jagger rhythm & blues, gospel și country, — emană totuși o căldură nouă, nu în mică măsură mulțumită participării lui Rubin, a cărui producție a contribuit în modul cel mai inteligent cu putință la vânzările multiplatinum pentru albumul „Blood Sugar Sex Magic” al grupului RED HOT CHILLI PEPPERS.

Jagger, care l-a întîlnit pe Rubin acum cîțiva ani, spu-

ne că producătorul a fost introdus în proiect la recomandarea chitaristului său Jimmy Rip, cel care îndeplinește totodată și funcția de director muzical al solistului.

Co-președintele casei Atlantic, Doug Morris, relevă importanța aportului lui Rubin: „Să-i pui laolaltă pe Jagger și pe Rick a fost o idee strălucită și această reuniune face din album ceva de-a dreptul magic”.

Dar Morris admite de asemenea că realizarea albumului n-a fost chiar floare la ureche, ceva dispute și

confruntări între Jagger și producătorul său existînd de-a lungul muncii pentru finalizarea formei. „Sînt amîndoi două pietre tari. Eu eram mereu la mijloc, ca să-i temperez și totodată să mă asigur că totul merge bine”.

„Am înțeles că Mick obișnuiește să lucreze confruntîndu-se cu cei cu care pornește o treabă”, spune Rubin. „Nu e un tip lejer, e chiar dificil, dar am obținut ceva într-adevăr bun”.

În afară de cîteva așteptate piese în stilul Stones-ilor, cele 14 componente ale albumului

etalează o amefitoare diversitate de stiluri, de la funk-ul primului single „Sweet Thing”, la zdrăgănitul chitarei, cu influențe Sun-Records, al piesei „Wandering Spirit”, de la inflexiunile gospel din „Out Of Focus” la balada country „Evening Gown”.

După Warner Music Belgium
SA/NV
Radio Contact

(Va urma)

ȘTIRI

● ARNOLD SCHWARZENEGGER CÎNTĂREȚ?

Pentru filmul pe care urmează să-l realizeze, James Cameron are intenția de a-l face să cînte pe Arnold. După încercări puțin concludente actorul s-a mulțumit doar să discute despre muzică! Dar lucrurile nu s-au oprit nicidecum la acest stadiu. S-a pus serios pe treabă: a învățat să danseze și vrea să joace într-o comedie muzicală. Fără comentarii! Ba nu, unul mic: îi urăm succes lui, iar celor din preajmă cît mai puține avarii!

● LA CAMILLA — O NECUNOSCUTĂ? ÎN NICI UN CAZ!

Pătrunderea ei în lumea muzicală n-ar trebui să mire, pentru că are destule de spus urechilor noastre, dar mai ales de arătat ochilor noștri. Această adevărată femeie fatală, lansată grație participării ei la infernalul trio Army Of Lovers, pe care l-a părăsit în octombrie '91, n-a părăsit, însă, nici o clipă showbiz-ul. Ați ascultat probabil noul ei single solo Evertime You Lie. Dar La Camilla e mai ales fizic! Și ce fizic! Statutul său de top-model îi permite apariția pe prima pagină a multor reviste ilustrate. Fieca unui print nigerian, ea a fondat încă de la 23 de ani o casă de manechine. Azi, la 27, conduce una dintre cele mai mari agenții de acest gen

din Stockholm, dispunînd de 70 de modele profesioniste. Afacerile îi merg atît de bine, încît poate, în fine, să se lanseze trup, (ei da!) și suflet în ceea ce constituie o altă pasiune a vieții ei: muzica!

● SUTIEN FĂRĂ... SUTIEN!

MADONNA (aș putea spune aproape goală, dar e deja un amănunt superfluu!) sau vă recomandăm un soutien cu care sînteți ca și fără!

La Los Angeles, cu ocazia unei prezentări de modă Jean-Paul Gaultier, ce a avut loc spre sfîrșitul anului trecut, MADONNA a apărut cu sîinii goi, articolul de lenjerie fiind una din creațiile preferatului ei inventator de modele. Seara s-a încheiat cu un îndelung sărut, împărtășit de ea și de autorul practicii (și inutilului, am zice) soutien!

Topuri — Radio Contact

— ediția a 4-a —

● TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR — Blood Of Eden
3. ELTON JOHN — The Last Song

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. SAIGON KICK — All I Want
2. NAZARETH — Tell Me That
3. ROGER GLOVER — Love Is All

● TOP 30

1. WHITNEY HOUSTON — I Will Always Love You
2. CAPTAIN HOLLYWOOD PROJECT — More And More
3. TASMIN ARCHER — Sleeping Satellite

Crimele din Barintown

30 FEBRUARIE

Veni la birou fără nici un chef, și aruncă pe un fotoliu treniul jilav de la ploaia mărunță și rece care nu conținea de trei zile și se așază la masa de lucru. Își pomeni mai întâi degetele, se uită la geamul pe care se scurgeau picăturile, se zgribuli amănându-și de străzile pe care locuitorii păseau înfrigurați și, dintr-o dată, își pironi privirea pe calendarul de birou. Rămase așa câteva minute, cu o expresie de năuceală pe chip. Fila pe care o fixa cu atita insistență arăta ziua de 30 februarie.

Își aminti brusc ce-i provocase dis-de-dimineață indispoziția. Se trezise, ca de obicei, la 6, se dăduse jos din pat și, înainte de a se duce la baie, smulsesese cu un gest automat o filă din micul calendar de perete. Începuse să citească de pe spatele ei sfatul medicului, potrivit unui obicei care i se formase de multă vreme. Astăzi problema tratată era aceea a sinuzitei. Dar lui Peter Corman cuvintele i se păreau fără sens iar, la un moment dat, literale începuseră să-i joace în fața ochilor. Clipi de câteva ori și întoarse foaia de calendar. Atunci pricepu de ce i se cuibărise în suflet o stare de neliniște. Fila de calendar pe care o rupsese avea marcată ziua de 30 februarie.

„Așa ceva nu se poate, Lady”, își spuse el, „ziua de 30 februarie nu există”.

Lady era prenumele soției lui care dispăruse fără urmă de doi ani. Corman se obișnuise de multă vreme să-i vorbească în gând, să-i ceară sfatul, să o ia martoră la toate acțiunile pe care le întreprindea.

Privise mai atent fila. De-abia atunci observase că este într-adevăr dintr-un calendar, dar că o mină dibace transformase cu ajutorul unui tuș roșu o cifră, un 1 sau 2 în 3. În rest, totul era perfect. Se uitase la calendar. Căineva lipise fila respectivă cu scotch. Cine să fi făcut asta? În casă nu-i mai intra nimeni de la dispariția soției. Doar femeia de serviciu venea o dată pe săptămână, simbăta, și-i făcea curat.

Aruncase o privire la ceasul deșteptător de pe masă și-și dăduse seama că e în întârziere. Intrase în baie, făcuse în grabă duș, se răsesse reușind să nu se taie, se îmbrăcase repede și plecase fără să mănince. Ploaia care îl însoțise până la autobuz îl alungase din cap întimplarea.

Iar acum stătea în mijlocul încăperii fără să priceapă nimic. Se așază la birou și-și chemă secretara. Aceasta în-

tră imediat înarmată cu un blocnot și cu un creion.

— Mary, i se adresă el, ai umblat cumva pe biroul meu?

Chipul femeii trecute de a doua tinerețe exprima uimirea.

— Nu. Ce s-a întâmplat?

— Am rătăcit ceva. Apoi îi spuse să-i decodoreze toate întâlnirile din aceea zi. O oboseală ciudată pusese stăpânire pe el. Începu să-l doară capul.

Peter Corman împlinise nu demult 50 de ani. Era ceea ce se cheamă un funcționar model. Nici o întârziere la

Contrar obiceiului său, nu se îndreptă de data asta spre stația de autobuz. Rămase câteva clipe sub ploaia care parcă n-avea să se mai sfirșească niciodată, își trase pălăria mai bine pe ochi și, la adăpostul umbrelei, o porni agale pe Strada Principală, inundată de lumina reclamelor. Intră la un moment dat și într-un bar, nu-i plăcu atmosfera de acolo și căută un altul unde comandă un whisky mare. Băutura îi făcu bine. Mai comandă un whisky. „Lady, azi îmi fac de eap.”

Desen de ST. ALEXANDRESCU

serviciu, nici o absență, o promptitudine exemplară în execuția ordinelor. Urcase încet pe scara ierarhică și ajunsese pe o treaptă pe care era sigur că va rămâne până la pensie: șeful departamentului de marketing într-o instituție importantă.

„Nici mai mult, nici mai puțin, Lady”.

Fusese numit în funcția asta după dispariția soției, așa că n-avusese cum să sărbătorească împreună aniversarea.

Ziua trecu greu, ca-o pedeapsă. La ora cinci se ridică de pe scaun, își îmbracă treniul care între timp se uscaseră, își luă rămas bun de la secretara care de-abia aștepta să plece și ieși în stradă, împreună cu alți funcționari model, dornici să ajungă mai degrabă acasă.

Cu un efort de voință se opri să mai comande și al treilea pahar. Plăți și ieși din nou în stradă. O picătură de apă i se prelinse pe după guler și simți un fior rece pe șira spinării. Se hotărî brusc să se ducă imediat acasă. Un autobuz plin de noroi îl purtă până în apropiere de locuință. Mai străbătu pe jos câțiva pași. După ce intră în casă, fără să mai aprindă lumina se dezbracă și se viră în pat. De îndată gândurile îl asaltară.

Rînd pe rînd în minte i se derulau scene din viața trăită alături de Lady; ziua în care s-au cunoscut, cum a cerut-o în căsătorie, nunta la care au participat câțiva cunoscuți, cele câteva călătorii pe care le-au făcut împreună... Nimic ieșit din comun. Totul de o banalitate desă-

virșită.

„Lady, cât de fericiți am fost împreună”, se gândi el înainte de a se cufunda într-un somn agitat din care nu se trezi decât dimineața, mai istovit decât se culcase. Rămase câteva clipe cu ochii ațintiți în tavan și apoi se dădu jos din pat.

Fila de calendar pe care o smulse purta tot data de 30 februarie. Cu o mișcare magistrală o întoarse. De data aceasta pe spatele ei erau înșirate câteva sfaturi de prevenire a cariei dentare. Lui Peter Corman, căruia întimplarea de ieri i se ștersese complet din minte, i se păru că-i fuge podeaua de sub picioare.

Era a patra zi de cînd ploaia, dar dacă l-ar fi întrebat cineva ce-a văzut pe drumul pînă la serviciu, dacă e timp frumos sau urît, n-ar fi știut ce să răspundă. Îi era teamă s-ajungă la slujbă. Și totuși, nu întârzie nici de data aceasta. O împinse din cale pe secretara care dorea să-i comunice ceva și se repezi în birou. Pe masa lui de lucru fila din calendar avea data de 30 februarie.

Nici nu se mai obosi s-o întrebe pe secretară dacă îi umblase cineva prin lucruri. Își rezolvă în grabă treburile mai urgente și o șterse sub un pretext cusut cu ață albă. Se amuză refăcînd traseul din ziua precedentă, dar nu mai simți acea căldură binefăcătoare în trup nici după al treilea pahar. Intră într-un cinematograful, văzu de două ori filmul care rula, nu înțelese nimic din acțiune, ieși din sală și se duse acasă. I se făcuse foame și atacă o conservă fără gust din frigider. Apoi se viră în pat, dorînd din tot sufletul s-adoarmă, dar perpelindu-se pînă în zori. Și, deodată, își aduse aminte ce semnificație avea pentru el ziua de 30 februarie.

„Cum am putut să uit, Lady”, se mustră el. „De câte ori nu mi-ai vorbit, la începuturile legăturii noastre, de ziua de 30 februarie! O zi care nu există în calendarul oficial, dar care, într-un alt timp, nu se poate să nu existe. Spuneai că e ziua în care ți se împlinesc toate dorințele, în care toți oamenii sînt buni unii cu alții iar mizeriile vieții dispar. Vai, de cîți ani nu mi-ai mai vorbit de ziua asta! Cum de-am uitat de ea? Ne-am instrăinat unul de altul, ne-am cufundat într-o existență mediocră și n-am mai visat decât la un salariu mai bun, la un post mai important, la o mobilă cît mai luxuoasă și la o casă cu mai multe încăperi. Le-am avut pe toate astea, Lady, dar am uitat de ziua asta!”.

A doua zi era simbăta și cînd veni menajera, Peter Corman o trimise acasă. Fila de calendar nu mai arăta 30

februarie. La fel și duminică. Dar, începînd cu luni, ațit calendarul de acasă cît și cel de la slujbă, indicară invariabil ziua de 30 februarie. Însă Peter Corman simțea o bucurie imensă cînd zărea calendarul. S-ar fi simțit frustrat dacă s-ar fi ajuns din nou la normalitate. Iar în comportamentul lui surveniseră modificări vizibile. În primul rînd, își pierduse rigiditatea care îi îndepărta pe toți cei care îi vorbeau. Apoi, îl apucau accese de rîs din senin, își îmbrățișa și își săruta colegii și colegele, le povestea anecdote fără perdea iar hainele le purta cu neglijență, ca un tinerel pus pe șofii. Dosarele cu lucrări zăceau nerezolvate, apoi începu să absenteze de la serviciu. Rătăcea uneori pe străzi și vorbea singur sau striga în gura mare: „Lady, Lady, sînt fericit.”

Nu miră pe nimeni vestea că ajunsese în spital cu mințile rătăcite. Era deosebit de blind cu doctorii, cu asistentele, cu ceilalți pacienți. Uneori, conversația cu el era deosebit de agreabilă, chiar scilpitoare. Peter Corman, ursuzul, închisul în el însuși, se descoperea celorlalți de o bogăție sufletească ieșită din comun și de o capacitate uluitoare de a vedea dincolo de aparențele lucrurilor și întimplărilor. Subiectul predilect al discuțiilor pe care le purta cu oricine dorea să-l asculte era soția lui, pe care o descria ca pe o ființă nepămînteană care îl iubise și pe care o iubise cum rareori îi este dat unui muritor să cunoască.

Veni și ziua cînd nu se mai putu da jos din pat. Fu cuprins de febră și începu să vorbească fără șir. Un coșmar nu-i dădea pace. În vis îi apărea cînd secretara, cînd menajera și amîndouă aduceau la chip cu Lady. De la starea de extaz trecu la cea de frică. Se ghemuia în pat ca un animal ale cărui puteri fuseseră secătuite de hăituaia și aștepta numai să i se pună capăt zilelor pentru ca să nu mai cunoască chinul. Într-unul din momentele sale mai bune Corman chemă o soră care trecea prin salon cu o cutie cu instrumentele medicale în mîini. „Îi spuse să se apropie și-i șopti la ureche cum își ucisese soția și o îngropase în fundul curții. Sora ascultase fără nici un interes spovedania și nu pomeni nimănui de cele aflate de la „nebului blind” care se stînsese peste câteva ore și fu înmormîntat cu toată cinstea cuvenită rangului său. Nici măcar peste zece ani, cînd, cu ocazia unor amenajări de teren, în fundul curții lui Peter Corman fu descoperit scheletul unei femei, nimeni nu făcu vreo legătură cu Lady.”

Aventură ucigașă

DRAMA CARE A PROVOCAT INFARCTUL LUI KARAJAN

• Presupusa sa fiică i-a grăbit sfârșitul

La 81 de ani, marele dirijor Herbert von Karajan a fost răpus de un infarct, boală care s-a declanșat și ca urmare... a unei intrigii ucigașe!

La vârsta de șase ani, acest copil precoce a dat primul recital la pian, la 27 de ani era dirijor al orchestrei operei germane, la 30 de ani se vorbea de „fenomenul Karajan“, iar la 50 de ani a ajuns să conducă Filarmonica din Berlin, urmînd cunoscutului dirijor Furtwangler. Von Karajan a avut parte de funeralii naționale și a fost îngropat în orașul său natal, Salzburg, din Austria. În aprilie 1988, deși a afirmat, de mai multe ori, că nu-și va părăsi niciodată „copilul adorat“ (Filarmonica) și că numai moartea îi va putea despărți de ea, brusc a renunțat la bagheta de dirijor.

Această decizie neașteptată a provocat stupeoare în rîndul iubitorilor de muzică. Deși motivul acestei decizii nu a fost dat niciodată în vileag, se pare că la mijloc a fost o intrigă, care pînă la urmă l-a dus la deznodămîntul fatal. În 1987, o femeie de origine germană, stabilită în Anglia,

Ute Doncker, a cerut la tribunalul din Viena o recunoaștere de paternitate, menționînd că Von Karajan este tatăl ei natural. Din afirmațiile ei rezultă că ea s-a născut la 15 ianuarie 1944, la Teunen-Britzen, în Germania. După o vreme, părăsindu-l de mamă, a fost adoptată de familia Bredins.

Crescînd, mama adoptivă i-a mărturisit că cea care îi dăduse viață fusese o femeie cam ușuratică, în schimb tatăl este în prezent o mare personalitate. Cînd Ute a împlinit 18 ani, prin intermediul „Crucii Roșii“ și-a regăsit adevărata mamă, iar cînd fata a împlinit 25 de ani, aceasta i-ar fi mărturisit că tatăl ei este celebrul dirijor Herbert von Karajan, dar că atunci cînd l-a cunoscut, în anul 1943, avea gradul de soldat și i s-a prezentat sub numele de Hoffer.

În anul 1987, cînd Ute împlinise 43 de ani, a plecat, împreună cu soțul ei, la Salzburg. De acum încep necazurile marelui dirijor, care, la a treia căsătorie, își găsise, în sfîrșit, liniștea sufletească, de care avea așa de multă nevoie,

lîngă Eliette.

La 20 de ani, Von Karajan se căsătorește cu cîntăreata de operă Elmy Hogerl. La 34 de ani divorțează și se căsătorește cu Anita Gutermann, ce dispunea de o avere imensă. Dar cum banii nu aduc întotdeauna fericire, cînd a cunoscut-o pe Eliette, deși el avea 50 de ani și ea 17, s-a îndrăgostit ca un tînr licean. Au trăit împreună 30 de ani, din căsătorie rezultînd două fiice, azi în vîrstă de 32 și respectiv de 28 de ani. Apariția a încă unei fiice nelegitime, care își revendică drepturile, a fost o lovitură pentru marele muzician. În aprilie 1988, deși bolnav, Von Karajan a fost obligat să se supună unui test, cerut de avocații lui Ute, prin care să se poată stabili paternitatea. Dezgustat de această intrigă, lezât în mîndria sa de om corect, Von Karajan a părăsit orchestra. Dar lovitură a fost mult prea grea pentru sufletul său. Publicitatea făcută în jurul acestui caz l-a doborât. Deși rezultatul testului a fost negativ, intriga și-a atins scopul, omorînd o celebritate.

AUREL DIANU ■

VAN DAMME nu se retrage, nu capitulează

Sînt cel mai bun! — a exclamat Jean-Claude Van Damme, ridicîndu-și deasupra capului mîinile înmănușate în roșu. Sounînd asta, era foarte mîndru, dar, de fapt, era prima sa replică din filmul american „Nu se retrage, nu capitulează“, din 1986. Juca rolul unui ticălos — împăratul karatéka al unui imperiu nefast, împărat numit, dacă nu te-ți crede, Ivan Kruschinski! Un film prostesc, slab plătit, care se află încă în circuitul casetelor video. „Van Damme îl schilodește pe tatăl unui erou-adolescent, iar acesta a-learnă pentru sfaturi la mormîntul faimosului Bruce Lee. Fantoma lui Lee îl antrenează pe puști și, finalmente, Van Damme este învins, dacă o puteți crede și pe asta.

Apariția lui Jean-Claude Van Damme (simbolă apariție, căci în 1986 nu stăpînea limba engleză) a fost spectaculoasă. Încet, încet, el și-a cucerit un loc de frunte în lunga listă a protagoniștilor al acestui gen de filme. Acum are 31 de ani și își completează singur cecul, cu multe zero-uri.

De curînd, a intrat și pe ecranele noastre al nouălea „Îm al său, „Soldatul universal“, care se așteaptă să devină un succes al sezonului, un film mai bun decît ar fi fost nevoie pentru genul său.

Chuck Norris folosește un cascador, Arnold Schwarzenegger are o dublură, pe cînd Van Damme joacă totul pe viu, făcîndu-și singur toată treaba rolului.

Van Damme s-a autoporeclit „Mușchi din Bruxelles“, sau „Van Dammage“ (în românește „Van caredistruge“).

Belgian de origine, tatăl său este cultivator de flori, iar el a fost crescut în cultul muzicii clasice și a studiat serios baletul, care, imbinat cu lecțiile de karaté, încă din adolescență, i-au dezvoltat un trup frumos proporționat și puternic, pe lîngă o rezistență fizică excepțională și o nezdrușcinată încredere în sine. Curînd, scena baletului n-a mai fost potrivită cu proporțiile lui uriașe, deci Van Damme renunță la dansul profesionist și, doar cu 8 000 dolari în buzunar, pleacă în America. Aici a dormit mult timp în masină, a fost instructor de arte marțiale, iar cînd, în sfîrșit, a prins primul său rol în filmul „Nu se retrage, nu capitulează“, nu a încasat decît 1 250 dolari. Apoi a făcut cascadorie.

În 1988 Van Damme joacă rolul unui ticălos rus (iarăși!), în filmul „Vulturul negru“, alături de karatéka She Kosugi. Următorul film, „Sport sinzeros“, a fost turnat în Hong Kong. Seria filmelor lui Van Damme este impresionantă: „Kickboxer“, „Cyborg“, „Death Warrant“, „Lion Heart“, „Dublu impact“ a bătut însă toate recordurile la încasări.

Filmele lui Van Damme au prins excepțional în circuitul casetelor video.

Peliculele sale de început costau cam 1,5 milioane dolari, dar aproape toate au adus încasări în jurul a 50 milioane dolari. Pentru „Soldatul universal“ producătorii au cheltuit fără ezitare 23 milioane dolari și banii pentru Van Damme au depășit cifra bugetului total de la filmul anterior.

Întrebat despre vedetele sale preferate, Van Damme îl numește întotdeauna pe Montgomery Clift, urmat, bineînțeles, de Steve McQueen și Paul Newman.

Este la fel de sensibil ca James Dean. S-a afirmat chiar că fotografiile lui Van Damme ar semăna cu Alain Delon de acum 30 de ani și că el ar fi realizat un boxeur mult mai plauzibil în „Rocco și frații săi“ al lui Visconti.

În „Dublu impact“, Van Damme interpretează un dublu rol, doi gemeni despărțiți la naștere. Filmul este o reușită.

În toate filmele sale, Van Damme însuși a făcut coregrafia luptelor. Foarte curînd va lansa un nou film, unul de dragoste de data asta, în care joacă împreună cu Rosanna Arquette, dar nici din acesta nu vor lipsi cîteva bătăi strasnice. Van Damme posedă calități care, acum vreo 60 de ani, l-au făcut vedetă pe Douglas Fairbanks și, o generație mai tîrziu, pe Errol Flynn. El are o inimă largă înăuntrul trupului său invincibil. Joacă fără ranchiună, pînă cînd se amuză. Iar ușorul accent franțuzesc pe care încă îl are, cu toate că acum vorbește excelent limba engleză, îi dă un farmec în plus, ceva delicios.

Jean-Claude Van Damme este un karatéka care a demonstrat că stie să joace, nu doar să se bată. Spectatorul va mai avea, cu siguranță, multe filme de văzut cu acest erou care, mereu, lasă în urmă un gînd bun...

ADA NICOARĂ ■

MAGAZIN

Îmblînzitorul de vipere

Ioan Ghira este printre puținii specialiști herpatologi din țara noastră. Colecția sa de vipere vii a numărat peste 100 de specimene, dar din cauza iernii nemiloase ele s-au împuținat la 50 exemplare. Patru dintre ele sînt rarissime în lume. Este vorba de 4 vipere negre, provenite, se pare, din împerecherea unei vipere cu corn cu alta fără corn. Ultimul exemplar a fost semnalat la începutul secolului, în Austria. Nu e mai puțin adevărat că este excelent pregătit în domeniul reptilelor și al batracienilor. În acest context chiar își pregătește teza de doctorat. Ce nu-i place să recunoască e faptul că „drăgălașele“ vipere l-au mușcat de 12 ori! Ultima oară era să dea ortul popii. Special stul nostru susține însă că vipera nu mușcă decît

dacă o înfufiș sau îi provoci vreun rău. Două dintre vipere scăpate din cîștile de sticlă au fost imediat îngurgitate de un pașnic arici domesticit în acest scop.

Nu este o imagine prea plăcută să privești viperele. Uneori respirația ti se ta e efectiv. Specialistul herpatolog din Deva obișnu este ca mîncar la șase luni să se lase mușcat de cîte un nui de viperă pentru a-și imuniza organismul. Căci ser ant viperin nu se găsește în țara noastră. Probabil că așa se și explică faptul că special stul hunedorean mai este încă în viață după 12 mușcăături de viperă. Iar cea sa de doctorat sîntem convingși că va stîrni vîlvă în rîndul specialiștilor în general și al biologilor în mod special.

DORIN SALAJAN ■

„Pentru sănătatea și

fericirea bătrînilor“

Masaje savante pentru reactivare sexuală

• *Terapeuta umblă și lucrează complet goală*

La Londra a apărut o clinică cu totul aparte, creată de societatea United Knowledge (Comunitatea Cunoașterii), condusă de frumoasa Sarah Dale, cu sediul în cartierul Kensington. „Clinica“ are drept scop reactivarea sexuală a ... bătrînilor (bogaților), ceea ce trebuie să recunoaștem că intră în domeniul miracolului. Ea este formată din cîteva săli de „relaxare“, bazine cu apă, dușuri, iar la subsol se află cîteva camere de ... tortură. După cum susține „terapeuta“, prin sistemul ei a reușit să vindece un „tînr“ de 81 de ani, ce era aproape impotent și să-i dăruiască senzația de plăcere sexuală.

„Experta“ umblă pe stradă purtînd doar un impermeabil și cizme, iar sub el absolut nimic! „Eu doresc, afirmă adeseori Dale, să eliberez „spiritul sexual“ al pacienților ce vin aici adeseori cu membrele înțepenite și în baston și să le asigur un sprijin psihologic și emoțional în momentul în care îi culc pe o masă într-una din săli“. La primele ședințe, Sarah apare îmbrăcată ca o profesoară foarte severă și execută masaje savante, pe

membrele îmbătrînite de ani. La următoarele ședințe ea participă complet goală. Tratatamentul cuprinde două părți: „terapia tuseului“ și „terapia marcajului“. În cea de a doua, la ședințe se folosesc diverse tipuri de bice și alte mijloace de tortură, ce lasă urme pe trupul clienților.

Din moment ce pacienții nu se plîng, se pare că metoda este eficientă și chiar pe placul celor ce o suportă. Unele ședințe sînt fotografiate, iar fotografiile sînt oferite, gratuit, pacienților drept amintire. Despre „clinica“ lui Sarah, dar mai ales despre clădirea în care se desfășoară tratamentele au scris și ziarele londoneze, deoarece „terapeuta“ a închiriat un apartament ce aparține lui Norman Lamont, ministrul de finanțe al Angliei în anul 1991. La cererea acestuia ca „zglobia“ chiriasă să-i evacueze imediat proprietatea, pe care o face de ris, Dale a refuzat cu eleganță și hotărîre, declarînd: „Nu-mi este rușine de nimic. Tot ce fac este pentru sănătatea și fericirea bătrînilor.“

AUREL DIANU ■

„NUMAI ÎN ROMÂNIA POT FIINȚA DOUĂ JOKEY-CLUBURI“

De ce? Datorită mult-comentatei instituții O.S.I.M. (Oficiul de stat pentru invenții și mărci), care permite existența a două instituții cu aceeași denumire — Jockey-Club.

Se știe că regimul comunist nu agrea acest nobil sport — hipismul. Timp de 40 de ani, acesta a suferit o perioadă de declin. În acest context, a fost desființat abuziv Jockey-Clubul, loc și pretext de întâlnire a tuturor celor care iubesc și practică acest sport.

În 1990 se reînființează, în mod oficial, Jockey-Clubul. Toți membrii săi au fost și sint proprietari de cai. În 1991, a organizat în România un concurs hipic internațional. Referitor la ceea ce s-a întâmplat în continuare, dl Ion Dulugeac, important proprietar de cai, afirmă: „Pe lângă Jo-

key-Clubul nostru au apărut și alții, care nu erau proprietari de cai, dar vroiau de fapt să conducă această mișcare, neriscând nici un ban. Urmarea a fost că noi nu i-am acceptat în rândurile noastre“.

În acest context, după un an de la înființarea primului, „se naște“ acest nou Jockey-Club, prin eforturile și bunăvoința cunoscutului domn Gheorghe Fodoreanu, de la „Simpatism“. Printre membrii sint numeroși oameni politici, și cîțiva membri ai fostului Jockey-Club desființat de comunisti.

Dl Ion Dulugeac afirmă că „acest Jockey-Club este nefondat, deoarece membrii săi nu au nici un cal în proprietate. Au afirmat că ei sint nepatrimoniali, pe cînd noi sintem S.R.L. Dar este evident că la noi în țară nu există oameni

afit de disponibili financiar ca să poată finanța această viașă activitate a Jockey-Clubului. Se pare că dl Fodoreanu a vrut să înființeze fostul Jockey-Club doar pentru a obține patrimoniul acestuia, adică o clădire de pe lângă Ateneu, pe care intenționează să o transforme în restaurant și săli de închiriat. În felul acesta ar putea obține profituri fără a cheltui ceva“.

Din păcate, toată această poveste tristă nici măcar n-ar trebui să existe, iar problema nu ar trebui pusă. Dar uneori totul e posibil. Și această tristă posibilitate s-a ivit doar din neatenția sau... reaua credință a O.S.I.M.-ului, care a permis și permite în continuare existența și funcționarea în același timp a două instituții cu aceeași denumire.

RALUCA VRABIE ■

Demonstrație extraordinară

La Albany, statul New York — SUA, a avut loc o demonstrație a străvechii arte marțiale „Kung-Fu“. Tânărul Timmy Pickens s-a culcat pe un strat gros de sticlă pisată. Cîteva pietre, cîntărind în jur de 50 de kilograme, au fost așezate pe abdomenul lui. Apoi, a fost făcută o pauză de cîteva minute, timp în care Timmy s-a concentrat. Cu ajutorul unui ciocan de 15

kilograme, fratele lui a început să spargă pietrele de pe abdomen, care, după scurt timp, s-au transformat în bucăți. Cînd această operație s-a terminat, Pickens s-a ridicat de jos, parcă trezit dintr-un somn greu, fără să fi fost afectat de loviturile primite! Singurele semne, care atestau trecerea tînarului prin fantastică încercare, erau cele cîteva zgîrieturi de pe spate, provocate de sticlă pisată.

AUREL DIANU ■

Paralele inegale

● VIOL. Poliția americană a lansat o anchetă avînd ca subiect acuzațiile de delict sexual, inculpații fiind doi baschetbaliști de la Portland Trail Blazers, din NBA. După declarația locotenentului Marty Vuyk, părinții a trei adolescente au depus plîngere, arătînd că fetele lor, minore, au petrecut o noapte în hotelul în care era cazată echipa, fiind violate. ● DREPTURI DE TELEVIZIUNE. Uniunea europeană de radioteleviziune (UER) a încheiat, de pe acum, contractul pentru retransmisia Jocurilor Olimpice de la Atlanta, din 1996, vîrsînd Co-

mitetului Internațional Olimpic (CIO) suma record de 250 milioane de dolari, dintre care 165 milioane revin organizatorilor. Suma este sensibil mai mare decît cea plătită pentru Olimpiada de la Barcelona — 90 milioane dolari. Se prezicează că UER a obținut astfel și dreptul de retransmisie radio și de televiziune pentru fostele țări comuniste, inclusiv replicile desprinse din fostul URSS. ● NORVEGIENI. Cu spiritul lor cumpătat, englezii își îndreaptă privirile spre țările cu fotbal ieftin, Manchester City și Blackburn Rovers, ambele din prima li-

gă, transferînd recent doi norvegieni, mijlocașul Kare Ingebrigsen și fundașul Henning Berg, de la Rosenberg și, respectiv, Lillestroem. ● VIAȚA DE ANTRENOR. Cunoscutul antrenor de box american Eddie Futch, un veteran al ringului, în vîrstă de 81 de ani, care l-a pregătit pe noul campion mondial Riddick Bowe, a intrat imediat după meciul victorios al elevului său în spital, datorită unor tulburări cardiace. Medicii sint optimiști, iar comentatorii reamintesc că emotivul Futch a mai avut o pățanie identică în vară, după meciul dintre Bowe și Coetzer.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● SPERIOȘII SĂ-ȘI SCUIPE ÎN SÎN. O explicație de tot hazul găsim în „Sportul românesc“ din 25 ianuarie pe marginea partidei de baschet masculin Rapid — Steaua: „Finalul de joc este înfierbîntat, dar steliștii nu reușesc să se apropie la mai mult de 4 puncte, fiind incapabili să se concentreze într-o sală care efectiv urlă“ (subl. ns.). Ei, chiar așa, domnule Răzvan Mitroi? Poate-or fi fost lupii prin troiene... ● COINCIDENȚĂ... ÎNȚIMPLĂTOARE? Cum naiba, chiar în ziua meciului cu pricina, același cotidian publică, sub semnătura croniciarului amintit, o notă critică intitulată „Cine-a pus circumstanțele să se întâmple?“ ● ASTA DA, RECUNOȘȚINȚĂ! Bineînțeles că, ați ghicit!, „incriminată“ era sala din Gulești, pe care clubul Rapid a pus-o, cu generozitate, la dispoziția

celor de la Sportul Studentesc (club mult îndrăgit de R.M.), aflați cu traista-n băț prin Capitală. Așa ne trebuie, pe cine nu lași să moară... ● PUTINĂ RECAPITULARE. Prima etapă a returului a adus nu numai înfrîngerea de către Steaua a SOCED-ului, dar și detronarea acestuia din postura de lider. Iată însă ce scria Dumitru Stănculescu în „Gazeta sporturilor“: „Ambele formații au abordat întrecerea de parcă ar fi fost finala campionatului mondial, iar antrenorii și o bună parte dintre spectatori și-au descărcat nervii asupra arbitrilor, acuzîndu-i cam tot timpul“ (s.n.). Numai că atunci nu s-au luat nici un fel de măsuri: Mircea Cămpăanu, actualul secretar general al F.R. Baschet, a fost jucător și antrenor la SOCED (ICED), iar singele apă nu se face... ●

PROMPTITUDINE DEMNĂ DE O CAUZĂ MAI BUNĂ. Neuitînd că SOCED a pierdut, în tur, „acasă“, în fața Rapidului, probabil că M.C. și-a făcut calculul că elevii săi favoriți ar avea șanse mai mari de izbîndă timorîndu-i pe rapidiști. Și atunci, „pregătînd“ partida din retur, ce s-a gîndit? Ia să le trag niște sancțiuni: „C.S. Rapid a fost amendat cu 50 000 de lei; se dă un ultim avertisment, iar la prima repetare a actelor de huliganism (!? — n.n.) se va ridica dreptul de organizare; se interzice vinzarea băuturilor alcoolice în timpul meciurilor (la bufetul din hol), altminteri arbitrii nepermițînd începerea meciurilor“ ● POVESTE CUSU. TĂ CU ATA ALBĂ. Zău așa, ce mai umblați cu ocolșuri? Interziceți Rapidului să joace în sala proprie și dați-o Sportului Studentesc! Aferim!

FANE RAPIDISTU ■

CONTRE-PIED

● Licitația ce a avut loc la sediul Federației Române de Fotbal pentru obținerea dreptului de exclusivitate a transmisiilor și publicității pe stadioane la meciurile televizate din Divizia Națională pentru retur, a fost cu cîntec. Mai bine zis jocurile erau deja făcute cu mult înaintea începerii licitației, o licitare de unul singur, a lui Ion Becali, reprezentantul firmei „International Sport Management“. Aferim, coane!

● În legătură cu SILVIU LUNG și eventuala lui revenire acolo unde îi este locul, la Universitatea Craiova, Steaua a mai lăsat din preț: de la 50 000 de dolari la 20 000. Cînd l-au luat — lasă, că și Lung a vrut — nu s-a pus problema dolarilor pentru Steaua (despre Craiova nici nu mai vorbim).

● Liga Sindicatelor a jucătorilor de fotbal profesioniști a cîpătat o consistență greutate (la figurat). Un staff de zile mari rezultă în urma alegerilor de acum două săptămîni e o altă garanție că Liga e pe un făgaș bun, chiar dacă e plasată în coasta hotelului „Parc“ și a împrejurimilor. Sau, tocmai de aceea.

● La bursa fotbalului românesc, cota unui Hanganu sau Săndoi a crescut într-atît că și în lipsa băieții aflați cu lotul reprezentativ prin cele Americi, sint ceruți, curtați, doriți de cluburi din străinătate. Dar și cînd se vor întoarce, să vedeți atunci mișcări de trupe! Perioada intersezoane nu e nici măcar la jumătate!

● Cum în fotbal totul e relativ (pînă la ordine venite de undeva de sus), nu e bine a ne pronunța, așa cum au făcut-o unii, dacă un Halagian, de pildă, e mai valoros decît Alexandru Moldovan. Dinamo a mers, tot de pildă, și cu Moldovan la cîrmă, așa că îi mai trebuie și șansă în meseria asta de antrenor trăită mereu la puls 200.

● Drumul BRESCIEI în campionatul italian seamănă din ce în ce mai mult cu al Rapidului din București, în urmă cu cîteva ani, cînd suporterii puneau în calcul și punctele șutite de arbitri și ocaziile avute și, și... N-aveți totuși impresia că ne ocupăm mai mult de Brescia decît de echipele noastre? Și problemele fotbalului nostru sint mult mai spinoase decît par la prima vedere!

● Îl așteptăm pe TENE să se întoarcă din America. Îl așteptăm să vedem în ce parte o va lua, mai ales că Vasile Ianul a declarat că Dinamo nici nu are nevoie de portar.

OZONEL ■

dar e greu de crezut că într-un cuvînt de 5 litere găsești două. Oricum, pentru viitor, pentru că i băiat bun, îi spunem noi că în mod corect se scrie „les jeux sont faits“. Dacă vrea, putem iniția un scurt dicționar de „radicale“.

Pescari în ape tulburi

Tînărul tenisman Dinu Pescariu iar nu-și vede de treabă (cine l-o îmboldi?) și se ia de ziaristi, declarînd recent că e supărat „nevoie mare pe o samă de ziaristi care aruncă așa cu vorbele, criticînd augusta sa persoană. Auzi, domne, obraznicie, mai ales că, zice D.P., „Nu cred că folosește cuiva să arunce vorbe în vînt“. Păi, ia să vedem ce spune chiar junul în cauză, în cadrul aceluiași interviu, vorbele lui carevasăzică: „1992 a fost un an foarte prost... În opt luni am cîștigat patru meciuri, ceea ce nu mi se mai întimplase... Am urcat pînă la 159, cel mai bun loc avut vreodată, pentru că în continuare să cad pînă în jur de 340“. Chiar că unii ziaristi au ceva cu el, ce ziceți?

BOX PROFESIONIST ÎN ROMÂNIA

După o întrerupere de 45 ani, în România va avea loc din nou o gală de box profesionist la care se vor acorda centurile de campion național. Pe durata a 10 reprize de cîte 3 minute vor încrucea mînușile: la categoria mijlocie (72,275 kg) Vasile Cîtea (Iasi) — Melinte Sava (Botoșani), iar la superușoară (58,967 kg) Petre Gîgel (Coninvest Carpați) — Constantin Pascariu (U. Petrom — Ploiești). Gala va fi completată cu trei partide „de deschidere“ (4 reprize a 3 minute) și cu un meci profesionist (6 reprize a 3 minute). Învîgătorii (cît și învinsii) în lupta pentru titlul național vor primi substanțiale premii în bani. Întrecerile se vor desfășura vineri, 5 februarie, de la orele 16, în Palatul Sporturilor și Culturii din Capitală. (pild).

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

DI-
VER-
TIS-
MENT

nul 1993 — FEBRUARIE

Trecerile planetare influențază, într-o oarecare măsură, programul dumneavoastră viață. Calendarul pe care-l prezentăm lunar vă dezvăluie, indiferent de locul pe care vă aflați în Zodiac, direcția spre care vă îndreptați.

VĂRSĂTORUL

ianuarie — 19 februarie

Zodie ce primește pe toate epetele sale curenți planetari importanți.

Vărsătorii, între 24 ianuarie și 4 februarie, cum este, de altfel, în tot anul.

Cei născuți între 5 și 11 februarie continuă să suporte influența directă a lui Saturn, care se va simți până în martie.

Asupra celor din perioada 1 și 16 februarie acționează asemenea Saturn, dar și Jutun. Marte va determina și curenți periculoși, ceea ce duce în luna februarie la apariția unei perioade de marisc. Atenție, începând cu ziua de 22 până după sfârșitul lunii. Riscurile sînt în plan psihic și psihologic, ceea ce

te duce la oboseală și rezistență scăzută. În plus, celor născuți între 7—13 februarie, decepție sau o întîrziere profesională, o scădere de energie, stare de spirit proastă. Ingeniozitatea și facilitatea de lucru din partea altora abate pe cei din Vărsător de la lucru. Primesc vești așteptate.

În dragoste, mici neplăceri pentru cei din perioada 1 ianuarie — 7 februarie. Cei născuți în 1, 2, 3 februarie pot realiza o uniune.

PEȘTII

februarie — 20 martie

Totii Peștii vor primi influențe benefice. Este încă o perioadă în care se manifestă inteligența. Abilitate în afaceri. Toate contactele de afaceri sînt favorizate. Studii și scrisul avansează cu ușurință. Cei născuți între 1—13 martie vor simți influența lui Neptun și Uranus dar și pe a lui Marte. În plus, începând cu 1 februarie se va face simț și Mercur, ceea ce se va aduce printr-un stimulente la nivel mental. La femei poate fi ocazia unor întîlniri line de pasiune.

Cei mai activi din întreaga zodie sînt cei născuți în 28, 9 februarie și 1 martie. Ei pot trece fără probleme la orice acțiune, se pot debarasa de orice corvoadă. Este un moment de a închide gura unor adversari și de a câștiga încrederea partenerilor.

În dragoste: încălzire progresivă.

BERBECUL

21 martie — 20 aprilie

Cei născuți în perioada 7—13 aprilie, aflați sub influența conjuncției celeste Uranus-Neptun, ca și sub influxul lui Marte se pot aștepta ca schimbarea destul de distrugătoare din viața lor să intervină chiar în această lună. Starea de stress se menține, dar dispare, în bună măsură lipsa de control în acțiune. Mai mult decît atât, la începutul lunii vor avea parte de câteva idei bune și putere de discernămint. E momentul potrivit pentru un bilanț și stabilirea unor proiecte.

Pentru ceilalți, vești mai bune. Nativii din 21 martie — 7 aprilie vor simți nevoia de a se face plăcuți celor din jur. Vor seduce și vor dovedi talente amoroase. Cei născuți în 30 sau 31 martie sînt foarte atenți: ei riscă să strice această bună dispoziție prin agresivitate.

Cei din 3 și 4 aprilie au mereu probleme de organizare. În rest, nimic deosebit pentru luna februarie.

TAURUL

21 aprilie — 20 mai

Lună nefavorabilă pentru cei din 10—14 mai, dîndu-le impresia că proiectele lor, ce păreau a se finaliza, se blochează din nou, rămînînd într-un punct mort.

Cei născuți între 13 și 18 mai, prinși între influențele negative ale lui Pluton și Saturn, au în general un an dificil, cu posibilă schimbare radicală a vieții. Atenție și evitarea situațiilor periculoase, mai ales că semnele precursorilor ale unei furtuni încep să se arate chiar în această lună. Cei născuți în 13 mai sînt la încrucișarea drumului dar acolo, sînt mai degrabă pe punctul de a încheia o etapă și nu de a începe o alta.

Pentru ceilalți, lună bună în ansamblu, dar fără efecte marcante.

GEMENII

21 mai — 20 iunie

Cele două grupe atinse cu precădere de aștri în zodie sînt ale nativilor din 25 mai —

5 iunie și 14 — 20 iunie. Vor putea avea un an al șansei. Posibilitatea ivirii unor mari momente există și în această lună, pînă la 7 februarie. În special cei născuți în 3, 4, 5 iunie profită de Jupiter, valul de șansă întinzîndu-se în timp. Venus îi trezește ușor pe cei născuți între 21 mai — 8 iunie. Vor simți tot timpul o voce bună plăcută. Simțul artistic este și el trezit. Starea materială, bună.

Pentru cei născuți între 10 și 14 iunie luna nu este a plăcerilor, ci a reflexiei și a afacerilor serioase. Este momentul plasării judicioase a banilor.

Pentru toată zodia, surescitare: mentală.

RACUL

21 iunie — 21 iulie

Energie și entuziasm pentru cei născuți în 1, 2, 3 iulie. Marii favorizați, grație influenței lui Pluton, cei născuți în perioada 15 — 20 iulie, au în această lună un moment important, începînd din 23 februarie. Atenție, însă, la termenele lungi ale proiectelor dumneavoastră!

Cei născuți în perioada 7—14 iulie, prinși în opoziția lui Uranus, Neptun și Capricorn, dar și a lui Marte, trec prin perioade critice dar cu faze de relaxare. Un astfel de moment, în care va slăbi tensiunea, începe cu ziua de 14 februarie.

Probleme organizatorice, în muncă, dar și în viața particulară îi așteaptă pe nativii din 5 și 6 iulie. Pot fi și neplăceri administrative. Nici Venus nu este mai favorabilă zodiei. Excepție se face pentru cei născuți în 19—21 iulie. În rest, ceilalți vor fi păgubiți în dragoste.

Pentru toată zodia, o întuiție bună.

LEUL

22 iulie — 21 august

Trei grupe sînt influențate, în mod deosebit, de aștri.

Cei născuți între 23 iulie și 10 august sînt favorizați în dragoste. Pot profita de această perioadă pentru a-și plasa, ca pe o tablă de șah, pionii în domeniul sentimental, dar și în cel profesional, dacă este nevoie.

Cei născuți în 12 august sînt cuprinși de un soi de mahmureală. Sentimentul îi acaparează, încetul cu încetul și pe nativii din 13—15 august. Problemele cîștigă tot mai mult teren în existența celor ce se înscriu în perioada 16, 17, 18 august. Acestora li se recomandă prudență, multă prudență.

Pentru cei din 19 și 21 august treaba mai merge... Încă...

FECIOARA

22 august — 22 septembrie

Fecioara nu este influențată nefavorabil în acest an, așa încît, dacă mai există cîte o lună nu foarte agreabilă, nu e nimic grav. Marile momente de șansă ale celor născuți în această zodie — și în special a nativilor din 10—15 septembrie — nu au sosit, încă.

Acum, riscuri de eroare în judecată, întîlniri ratate, timp pierdut și dificultăți în a se face înțeleși, începînd din 7 februarie. Dar, nimic important, nici o repercusiune gravă.

Cei născuți în 1, 2, 3 septembrie, vor da dovadă, în continuare, de dinamism. Acesta nu se alterează, în ciuda micilor sîcîieli. Același lucru pentru nativii din 12 și 13 septembrie.

Și în dragoste, lucrurile sînt doar „caldute”.

BALANȚA

23 septembrie — 22 octombrie

Zodia este influențată de o multitudine de acțiuni planetare, ce par a-i face pe cei născuți în această perioadă să treacă prin momente dificile. Din acest punct de vedere, februarie este o lună în care tensiunile slăbesc. Se înregistrează trecerea scurtă a lui Saturn, ceea ce aduce controlul de sine. Cei născuți în 6 și 7 octombrie pot întrezări chiar o șansă. Nativii din 13 și 14 octombrie se simt într-o zonă critică, dar vor putea controla situația. Cei născuți în perioada 17—22 octombrie sînt sigur în curs de evoluție. Pentru ei este începutul unei ascensiuni spre un fel mult mai matur de a gîndi. Șansa nu trebuie ratată: pentru ei a venit momentul de a întreprinde o operă pe termen lung.

SCORPIONUL

23 octombrie — 22 noiembrie

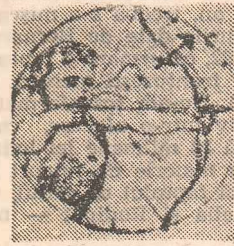
Cei născuți între 8 și 12 noiembrie se simt ca debarasați de o grea povară. Încep să prindă, iarăși, gustul de a trăi. Temperamentul devine cel al unui învingător.

Cei născuți în perioada cuprinsă între 13 și 16 noiembrie alunecă, în schimb, într-o proastă stare de spirit. Nu e de mirare, nu au un an prea bun și vor avea de înfruntat

în lunile următoare momente dificile, transformări radicale, oboseală și tracasare.

Pentru cei născuți între 15 și 20 noiembrie sosește o foarte bună perioadă de pregătire a reorganizărilor, reorientărilor.

Cei ce nu au fost amintiți nu trebuie să se simtă dezamăgiți. Pentru ei urmează o lună agreabilă, atît în viața personală cît și în cea profesională.

SĂGETĂTORUL

23 noiembrie — 20 decembrie

Ușoare probleme pentru toată zodia, începînd din ziua de 7 februarie. Acestea se vor traduce prin dezacorduri în raporturile de muncă, dar și în anturajul familial. Urmează discuții sterile și întîlniri ratate. Nu este, însă, nimic dramatic. Luna februarie va fi doar mai enervantă decît altele. O compensație va exista: în dragoste. Începînd din 2 februarie, pentru cei născuți în Săgetător satisfacții afective. Asta îi va ajuta să vadă viața în culori frumoase. Vor avea parte de momente agreabile. Mai mult decît atât, sexualitatea funcționează foarte bine, cu creșteri în următoarele luni. Totul se va derula, însă, pe un fundal de dezacord al ideilor.

CAPRICORNUL

21 decembrie — 19 ianuarie

Trecerea planetelor mici continuă să creeze momente critice pentru această grupă. Dar, după stressanta perioadă anterioară, urmează în februarie o certă acalmie. Excepție fac cei născuți între 31 decembrie și 5 ianuarie. Aceștia vor continua să aibă nenumărate griji, probleme ce se pot ivi în domeniul financiar sau administrativ. Nu trebuie să dezarmeze, pentru că în această lună le vor veni ideile care-i vor duce în lunile următoare mai departe, în ciuda dificultăților.

Pentru cei născuți în perioada 7—13 ianuarie este o lună potrivită schimbărilor de tot felul.

Pentru toți ceilalți născuți în această zodie, o lună favorabilă tranzacțiilor și călătoriilor.

În dragoste, cu toții vor trăi momente de contrarietate.

În Zodiac, un semn este determinat de poziția Soarelui. Semnul zodiacal nu formează un tot omogen, ci se întinde pe parcursul a 30 de grade. Astfel, o persoană al cărui Soare se află, de exemplu, la 2° ale Balanței, nu va primi aceeași influență de-a lungul lunii ca persoana care și-a Soarele la 18°, chiar dacă este același semn.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

„Primii și singurii
importatori
de cărți și reviste
din vest în România”

— Mircea Nedelciu, subiectul acestui interviu e expoziția, cu vânzare, de publicații și cărți franțuzești și germane a societății „Euromedia”. Prin urmare, cinei întrebări: Cine? Cînd? Unde? Cum? De ce? Nu neapărat în această ordine și nici separat. E, dacă nu mă înșel, prima firmă particulară care importă cărți și reviste.

— Pînă una-alta, singura. „Euromedia” e înființată în octombrie 1990 cu participarea unor jurnaliști francezi și a unor scriitori români: Sorin Preda, Cristian Theodorescu, George Cușnăreanu, Nicolae Iliescu, Hanibal Stănculescu, Mihai Giugariu, Alex Mihai Stoenescu și eu. Cu entuziasm, cu idei dar și cu ceva bani. În primul an, treaba s-a mișcat mai încet, în special prin impulsurile date de Bernard Establi, dar abia la începutul lui '92, ca urmare a faptului că vânzarea revistelor și cărților franțuzești mergea, am fondat și o societate comercială. Ne-am transformat dintr-o societate fără scop lucrativ într-o afacere, care acum are 14 angajați și rulează 32 milioane lei lunar. Prin context, am devenit nr. 1, în materie de import de carte și presă, mai ales datorită faptului că statul, ca importator — prin Rompres-filatelă și Rodipet — nu-și plătește datoriile la francezi.

— Cărțile și publicațiile din vest sînt scumpe. Nu atît pentru vest, cît pentru cumpărătorul din est. Oricît de avantajos schimbi francii și dolarii, prețurile sînt tot prohibitiv. Cărțile voastre se vind nu ieftin, ci la prețuri care sfidează piața. Cum reușiți?

— Partenerul francez a avut o idee foarte bună. A rugat pe editori unor reviste săptămînale și lunare, cu un conținut de natură să intereseze și pe români, chiar la cîteva luni de la apariție — spre exemplu: Beaux Arts, o revistă de artă care costă 30 de franci. Din punerea lor în vânzare, se acoperă transportul, cheltuielile de distribuție plus comisionul nostru — noi fiind librari angroșiști. A fost un fel de amorsă a întreprinderii propriu-zise. Treptat am „periat” titlurile, funcțiile de cerere, reținându-le pe cele cu o informație de durată. Practic, a fost etapa în care ne-am creat cumpărătorii fideli.

— Care-i povestea expoziției?

— Avem un alt contract. Sîntem distribuitori autorizați pentru România ai publicațiilor oficiale ale Comunității Europene. Avem și o facilitate de plată. Prețurile în Ecu ale edițiilor „Europe” sînt traduse la cursul de 160 de lei, nu la peste 580, cît e oficial. Asta explică de ce avem prețuri — cum se spune în comerț — atît de bune. O treime din prețul real. E o facilitate pentru a asigura circulația informației din toate domeniile. Expoziția e organizată cu sprijinul Comunității Europene, în preajma lui 1 februarie, cînd se semnează la Bruxelles acordul cu țara noastră. Domnul Emilio Hap, reprezentantul la București al CE, s-a implicat foarte direct în organizarea expoziției, distribuim îndeosebi cărți de statistică, economie, transport, chestiuni vamale, dar și cultură. Vreo 17 teme. Ei editează cîteva mii de publicații anuale, în numeroase limbi.

— Care e funcția ta în această întreprindere?

— Administrator unic. Adevărul e că mi-au fost de mare folos anii în care am fost librar la „Cartea Românească”. De curînd, am permanentizat o legătură cu editorii germani, în condiții de facilități la preț, iar pentru expoziție ne-au sosit 20 de tone — un prim transport — de cărți din Germania. Atît francezii, cît și germanii sînt dezamăgiți de afacerile mai vechi cu statul. Practic, prevederile legislației actuale cît și băncile nu ajută cu nimic înființarea unor întreprinderi specializate pe import-export de carte și reviste. N-avem nici o legătură cu Ministerul Culturii. Am primit un ajutor esențial numai de la statul francez și Comunitatea Europeană. Dovada e chiar și organizarea acestei mari expoziții în sediul AGIR, din strada Mihai Eminescu, 8, lîngă Piața Romană.

TUDOR OCTAVIAN ■

Francisco
își caută
cei 3000 de frați, născuți,
ca și el, în eprubetă

Ajuns la vîrsta majoratului, tînărul italian Francisco G. a aflat adevărul, deloc măgulitor, asupra modului în care a sosit pe lumea aceasta. Părinții i-au mărturisit că primul act al procreației s-a produs într-o eprubetă, prin unirea ovulului matern cu celula seminală provenită de la un donator necunoscut, sămînta embrionară fiind abia apoi implantată în uterul mamei sale. Părinții lui Francisco au recurs la acest artificiu din dorința de a avea un copil: sterilitatea tatălui adoptiv făcînd imposibilă desfășurarea unui act de procreație normal.

Descoperirea nu l-a mîhnit prea mult, dar i-a trezit cu-

rizitatea de a pleca pe urmele fraților săi biologici. Perseverent și ajutat de prieteni, Francisco a izbutit să identifice „Banca de spermă” din care biocimiștii au prelevat celula aducătoare de viață. Consultînd apoi datele stocate de computer, Francisco a mai putut afla și adresele femeilor ce au născut într-un mod asemănător, folosind sperma aceluiași donator. Surpriză de proporții! Donatorul anonim este tatăl a peste 3000 de copii!

Francisco este hotărît să uneasce această urlășă familie, deconspirînd secretul eprubetei tuturor surorilor și fraților săi.

UN NOU MICHAEL JACKSON

• Operație estetică pentru a semăna cu idolul

Californianul Richard Blackie a căzut atît de mult în admirația lui Michael Jackson, încît a hotărît să se supună unei operații estetice, prin care să devină pur și simplu sosia celebrului star! Mai mult decît atît: el a învățat să cînte, să danseze și să se miște la fel ca idolul său, ba chiar să întreprindă, în școli și spitale, opere de binefacere.

Adevăratul Michael Jackson
Richard Blackie, noul M.J.

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5388/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte — director general:
GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Gola, Alexandru Pășărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Gola.
■ SOCIAL, ECONOMIC (2559) — Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brîndușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sălăjan.
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ FOTOREPORTER (2528) — Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompliu Dumitrescu, Sînziana Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
Bazașabiei

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu.
■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florentina Tudor.
■ ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE (2634): Mihai Săndolu, Florin Dobrescu, Angela Frandos, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimării — Imprimeria CORESI — București

ULTIMA ORĂ

Am jucat hora.

Cum jucăm sirba?

QUALITY TESTING SHOW

Sala Palatului 20-26 aprilie 1993

- control nedistructiv;
- aparatură și echipamente de măsură și control
- echipamente electrice și electronice

ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd

Informații, înscrieri, rezervări spații:

70224 București, str. Logofăt Luca Stroici 15

tel.: 611 8454, 611 7710, fax: 312 1588, telex: 10158 asa r